

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN !

KOMÜNİST

KÖZ

AYLIK KOMÜNİST GAZETE

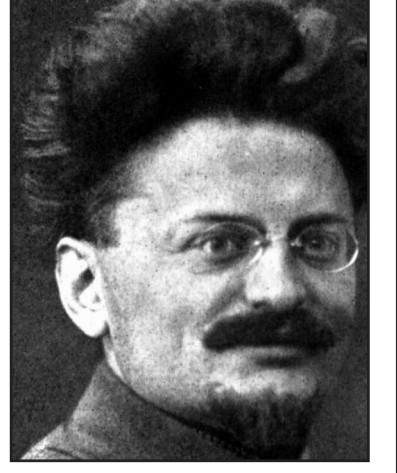
FİYATI: 1 TL (KDV DAHİL)

SAYI: 23

ARALIK 2011

TROÇKİZM DOSYASI

Bugün troçkizm konusunda Türkiye solunun zaaflarını irdelemek ve troçkizmin bir politik akım olarak nasıl bir oportünist merkezçiliği ifade ettiğine ışık tutmak oportünizme ve tasfiyeciliğe karşı mücadelede komünistlerin ödev ve ihtiyaçları arasındadır. Birinci bölümü bu sayımızda bulunan Troçkizm Dosyasını bu amaçla yayınlıyoruz.

DOSYANIN BİRİNCİ BÖLÜMÜ 15., 16. ve 17. SAYFALARDA

Emekçi ve ezilenlerin kitlesel eylemlerini büyütelim **BDP'ye Yönelik Saldırlara Son!** **KCK Davası Tutuklularına Özgürlük!**

AKP İtibarsızlaştıkça Saldırganlaşıyor, Saldırganlaştıkça İtibarsızlaşıyor

AKP emekçileri ve ezilenleri yanına çekme yönündeki becerisini ve umutlarını kaybettiği oranda şiddete başvurmakta; uyguladığı baskı politikaları nedeniyle de gücünü ve inandırıcılığını daha hızlı bir şekilde yitirmektedir. Gelen süreçte AKP'nin 12 Eylül Anayasası'nda esaslı bir değişiklik yapacağına artık iflah olmaz liberaller bile inanmamaktadır.

AKP'nin Asıl Korkusu Türkiye ve Kürdistan'da Bir Arap Baharı'nın Yayılmasıdır

AKP hükümetinin korkuları arasında iktidarının payandaları teker teker düşen Esad rejiminin PKK'ye yönelik daha müsamahakar davranması yahut Suriye'de oluşabilecek bir iktidar boşluğunun gerillanın hareket kabiliyetini artırması değildir. Asıl korku kaynağı 'Arap Baharı'nın TC sınırları içinde de yankı bulması ve benzer isyanların Kürdistan'dan başlayarak tüm Türkiye'ye yayılmasıdır.

AKP Nesnel Koşulların Hediyesiyle Değil, Ortak ve Eylemli Müdahale ile Durdurulabilir

Bu durum AKP'nin saldırılarının nesnel gelişmelerin yahut yükselen bir kitle hareketinin bir hediyesi olarak durdurulacağı anlamına gelmez. İşte Kongre Hareketi'nin ve onun dışında yer alsa da bu hareketle ilişkili solun görevleri tam da bu noktada ortaya çıkmaktadır.

Köz'ün Sözü'nden alınmıştır.

Saldırlara Karşı Omuz Omuza!

- 'İrademe Dokunma' Mitingi.....20'de
- 'Sıra Kimde?' Basın Açıklaması.....13'te
- 1 Mayıs Mahallesi'nde Eylemler.....8'de
- Esenyurt'ta Eylem.....4'de

Ekim Devrimi Tartışmaları 2011

Köz, Ekim Devrimi'ni ve Bolşevik partiyi tarihsel bir olay olarak değil, bugünkü siyasal mücadelemize ışık tutan referanslar olarak görüyor. Ekim Devrimi'nin yıldönümlerinde 'Ekim Devrimi Tartışmaları' başlığı altında, günümüzdeki siyasal gelişmelerin bu referansların ışığında tartışıldığı paneller düzenliyor. Köz, Ekim Devrimi Tartışmaları'nın üçüncüsünü Kasım ayında gerçekleştirdi.

'Ekim Devrimi ve Parti'

'Ekim Devrimi ve Parti' başlıklı birinci panel, Beşçeşmeler Kültür ve Sanat Derneği'nde gerçekleşti. Panele Niyazi Armutlu, Oğuzhan Kayserilioğlu (TÖPG), Ozan Doğan (DHF) ve Çetin Eren (Köz) katıldı.

'Ekim Devrimi, Şovenizm ve Sosyal Şovenizm'

Panel dizisinin ikinci ayağı ise 13 Kasım Pazar günü Kartal TMMOB'da 'Ekim Devrimi, Şovenizm ve Sosyal Şovenizm' başlığı ile gerçekleştirildi. Panele konuşmacı olarak Mukaddes Çelik (ESP), İbrahim Aydın (ÖDP), İsmail Şengül (SDP), Yücel Filizler (Devrimci Proletarya) ve İnternet üzerinden Orhan Dilber (Köz) katıldı. **sayfa 10-11'de**

Mahalle Festivalleri

Ağustos ayında Gülsuyu Sanat ve Hayat Kültür Festivali, Eylül ayında 1 Mayıs Mahallesi Kuruluş Festivali kapsamında yürüyüşlere, etkinliklere ve panellere katıldık. 4. Limontepe Festivali ise devletin yarattığı şoven atmosfer yüzünden gerçekleşemedi.

5-6'da

Mezopotamya Sosyal Forumu

2. Mezopotamya Sosyal Forumu 21-25 Eylül tarihleri arasında Diyarbakır'da gerçekleştirildi. İçinde çalışma yürüttüğümüz kurumlar ile diğer kurumlar arasındaki irtibatı güçlendirmek için MSF'den olabildiğince yararlanmaya çalıştık.

9'da

'Birleşik Bir İşçi Hareketini Örmek için Solun Görevleri' Paneli

10 Eylül'de Okmeydanı'nda 'Birleşik Bir İşçi Hareketini Örmek için Solun Görevleri' başlıklı bir panel gerçekleştirdik. Panele konuşmacı olarak TÖPG, ÖDP, SODAP ve Köz katıldı.

19'da

Varoşlarda Van için Dayanışma

sayfa
9

Deri İşçilerinin Gözünden Halkların Demokratik Kongresi

sayfa
12

Mahallelerde Köz Söyleşileri

'Partileşme Stratejisi ve Komünistlerin Birliği'

Partileşme stratejimizi anlatan broşürün Eylül ayında çıkması vesilesiyle içinde çalışma yürüttüğümüz mahallelerde partileşme stratejimiz ve komünistlerin birliği hakkında söyleşiler düzenledik. **17'de**

Ekim Devrimi Söyleşileri

Ekim Devrimi Tartışmaları 2011'den önce mahallelerde söyleşiler gerçekleştirdik. **14'te**

Maltepe'de Söyleşiler

Maltepe'de 'Arap Baharı', '2 Temmuz' ve 'Tasfiyecilik' söyleşileri gerçekleştirdik. **7'de**

Köz'ün Sözü

Köz, siyasi bir özne olarak ortaya çıktığı 1999 yılından bu güne, "ayrı dur birlikte vur" şiarı ile yaşadığımız topraklardaki sol sosyalist yapıların en geniş eylem birliği içinde bulunmasını savundu. İçinden geçtiğimiz geri çekilme döneminde ortak düzenlenen güçlü eylemler sayesinde saldırılara karşı durulabileceğini ve ancak bu şekilde kitlesel bir mücadelenin yükseltilebileceğini ifade etti.

tamamı sayfa 18-19'da

Okur/Yazar Mektupları

İstanbul Üniversitesi'nde YÖK protestosu

YÖK'ün 30. kuruluş yıldönümü sebebiyle 2 Kasım günü Beyazıt'ta YÖK Karşıtı Birlik'in düzenlediği YÖK karşıtı eylem yapıldı. Devrimci Gençlik, Devrimci Öğrenci Birliği, Ekim Gençliği, Gençlik Cephesi, İşçi Cephesi, Kaldıraç, Özgür Eğitim Platformu, Proleter Devrimci Gençlik, Sürekli Devrim Hareketi, Sosyalist Dayanışma Gençliği, Sosyalizm Gençliği, TİM-İGD ve Yeni Demokrat Gençlik'in birleşmelerinden olduğu YÖK Karşıtı Birlik'in eylemine KÖZ olarak biz de destek verdik.

Bizim de içinde bulunduğumuz bir grup Beyazıt Kampüsü Havuzlu Bahçe'de toplanarak, hem havuzlu bahçede hem de diğer fakülte önlerinde eylem için diğer öğrencilere çağrıda bulundu. Sloganlar atıldı. Laleli'den gelen grubu beklerken rektörlük önünde ajitasyon yapıldı. Beyazıt ve Avusturya İşçi Marşı'nı okundu. Diğer grubun gelmesiyle beraber, çoğu zaman güvenliğinin sorun çıkardığı büyük kapı açıldı. Ve bizim de kampüs önüne çıkmamızla eylem başladı. "Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim", "Soruşturmalar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz", "Yaşasın devrim ve sosyalizm", "YÖK'e rake, zanıgehê rizgar ke", "Beyazıt goristan ji bo faşistan", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz", "YÖK, polis, medya, bu abluka dağıtılacak", "Yaşasın halkların kardeşliği - Biji biratiya gelan", "Eğitim hakkımız engellenemez" gibi Türkçe ve Kürtçe sloganlar atıldı.

Türkçe ve Kürtçe "YÖK düzenini yıkacağız! Özgürlük ve geleceğimizi kazanacağız / YÖK Karşıtı Birlik" pankartı açıldı. Basın açıklamasında gözaltındaki öğrencilere, KCK tutuklularına değinildi. Direnişteki BEDAŞ ve Çel-Mer işçileri selamlandı. Öğrenciler işçilerle dayanışmaya davet edildi. Basın açıklamanın ardından devrimci marşlar ve şarkılar söylendi. Okulda uzun süredir devam eden provokasyon girişimcilerinden polisin 'yoğun güvenlik önlemi' aldığı eylem "Beyazıt faşizme mezar olacak" ve "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganlarıyla sona erdi.

Paralı-Parasız Burjuva Eğitime Hayır!

Darbeyle gelen YÖK, Devrimle Yıkılacak!

İstanbul Üniversitesi'nden Komünistler

Londra varoşları isyanla ısındı

4 Ağustos gece haberlerinde bir kişinin polisle çatışıp öldürüldüğü, bir polisin de vurulduğu ama merminin polisin telsizine takıldığı duyuruldu.

Ertesi gün çevreden görenler haberlerde söylendiği gibi bir çatışma yaşanmadığını, polisin bir arabadan bir adamı indirip yere yattırıldığını, sonra da 4 el ateş edildiğini söylediler. Polisin telsizine isabet eden merminin de bir polis silahından ateşlendiği öğrenildi. Bu zamana kadar mahalledeki bütün gençler öldürülen adamın Londra'nın birçok varoş mahallesinde bilinen Mark Duggan ve polisin hikâyesinin de yalan olduğunda hemfikirdi. Mark Duggan Londra'nın en meşhur varoşlarından Broadwater Farm sitesinde oturuyordu.

30-40 yaşlarındakiler için Broadwater Farm 1985'te bir polisin öldürüldüğü isyanla anılan bir yer. Günümüzde ise sokak çetelerinin terör estirdiği bir uyuşturucu batağı. Mark Duggan'ın kendisinin de bu bataklıkta karanlık işlere karıştığı biliniyordu. Mark Duggan'ın polis tarafından infaz edildiğine inanan mahalleli ve polisten cevap arayan ailesi 6 Ağustos akşamüstü Broadwater Farm banliyösünden Tottenham polis karakoluna kadar yürüyüş organize ettiler. 200-250 kişilik grup polis karakolunun önüne varınca basın açıklaması okundu ve rütbeli bir polisin dışarı çıkıp aileye bir açıklama yapmasını istediler. Polis bu isteğe karşılık vermeyince çoğunlukla Afrika ve Karayip kökenli mahallelinin öfkesi birikti ve karakolun girişini bastılar. Bu öfke kısa sürede isyana dönüştü ve mahalleli polis karakoluna saldırmaya başladı. Burada varoş gençleri arasında çok popüler olan Blackberry telefonlarındaki Blackberry Messenger özelliği aracılığıyla polisle çatışıldığına dair haber ve heyecan tüm Londra'nın varoşlarına ulaştı. Kuzey Londra'da birkaç saat içinde dört ayrı ana caddede aynı mahallelerden gençler toplanmıştı ve her yerde polise saldıyorlardı.

Bu isyanı organize edecek bir yapı olmadığından çoğu çete elemanı olan gençlerin öfkeleri yer yer yanlış hedeflere de yöneldi. Dükkânlar yağmalandı, arabalar yakıldı.

Ertesi gün bizim mahallede (Hackney) ve bütün Doğu Londra'da herkes kuzeyden isyanın devam edeceği haberini almıştı. Yer yer bazı mahallenin gençleri kendi aralarında polise saldırıp kaçıyor. Güney Londra'nın varoş mahallelerinden de polise saldırdığı haberleri geliyordu. Bizim mahalle hemen polis ablukasına altına alındığından biz kuzeye, Tottenham'a gittik. Tam bir kaos ortamıydı; yerel çeteler, Türk-Kürt çeteler, Somalili çeteler, Londra'nın dört bir yanından varoş gençleri toplanmıştı. Polis bazen saldıyordu ama çoğu zaman kaçmak zorunda kalıyordu. Bizim kaçmamız gerektiğinde ise gençler bir yüz-iki yüz metre ana caddenin aşağısına kaçıp tekrar toplanıyordu. Sabahın beşine kadar Tottenham'dan dönmedik. Döndüğümüzde de olayların kendi mahallemize sıçrayacağından emindik.

Ertesi gün Hackney'de herkes erkenden sokaklardaydı. Esnaf da erkenden kepenklerini indiriyordu. Birkaç saat sonra Clarence Road'un yanındaki Mare Street'te polisin iki gencin üstlerini aramak için

durdurduğu görüldüğünde varoş gençliğinin öfkesi anında kabardı ve her taraftan polise saldırıldı, çatışma Clarence Road'a ilerledi. Çevre sitelerden 7-8 sokak çetesi bir saat içinde Clarence Road'a geldi ve barikatlar kuruldu. Sokağın bütün halkı ya sokaktaydı ya da camlardan balkonlardan izliyorlardı. Karnaval

havası vardı; bir kısım insan barikatlarda çatışırken, içki içenler, yüksek sesle müzik çalanlar da vardı barikatların arasında. Ve sokaklar gene sabaha kadar polis avına çıkanlar, yağmalayacak dükkân arayanlar ve içki içenlerle doluydu.

Ertesi sabah Londra'ya 17.000 polisin getirildiği söyleniyordu. Hackney'de gene bütün gençler dışarıydı ama her köşede polis arabaları, polis atları vardı ve hiçbir çatışmanın mümkün olmadığı belliydi.

Olaylardan önce devletin devlet fonlarını ve polis sayısını azaltacağı gündemdedi. Artık Mark Duggan'ın öldürülmesinin olay yaratacağını polisin bildiği söyleniyor ve ilk yürüyüşte polisin kalabalığın yanına araçlarını saldırsın diye bilerek park edip bıraktığı da söyleniyor.

Bu olaylar, Londra'nın varoşlarında bir devrimci çalışma olmadığından, devrimci güçler varoşlara inemediğinden dolayı doğru bir amaca hizmet edemedi ve erkenden sona erdirildi. Ama İngiltere'deki bu jenerasyonun varoş gençliği ise ilk kez isyanın tadını aldılar.

Doğu Londra - Hackney'den Bir Kız Okuru

8 Ekim Ankara Mitingi'nden izlenimler

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), Türk Tabipleri Birliği (TTB) ve Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin (TMMOB) çağrısıyla 'İnsanca yaşam için eşit, özgür ve demokratik bir Türkiye' şiarıyla Ankara, Sıhhiye Meydanı'nda gerçekleşen mitingde katılmak için sendikamız Tüm-Bel-Sen'in tahsis ettiği araçla yola çıkmak üzere Konak'ta buluştuk. Konak'ta KESK'e bağlı sendikaların kaldırdığı otobüslerin çokluğu İzmir'den katılımın yüksek olacağını işaret ediydi. Bununla birlikte eyleme gitmek için hazırlanan pek çok insanda merkezi bir mitingde dair bir heyecandan ziyade bir beklentisizlik hâkimdi.

Ankara'ya vardığımızda yürüyüş kortejlerinin oluşmasında sıkıntı yaşandığını gördük. Bu tür mitinglerde genelde takip edilen yöntemlere göre sendikalar ve meslek odaları kortejin başını çekiyorlardı. Ancak bu kortejlerin oluşmasındaki gecikme yürüyüşün başlamasını da geciktirince sıralama konusunda farklı kurumlar arasında gerginlikler baş gösterdi. Yer aldığımız Tüm-Bel-Sen kortejini geçtiği noktadan neredeyse ikiye bölen Halkevleri korteji ile Kaldıraç korteji arasında böylesi bir gerginlik neredeyse somut bir kavgaya dönüşüyordu. Hâlihazırda dağınık ve düzensiz bir şekilde süre giden yürüyüşte bir de bu tür sorunlar belirmesi pek çok katılımcının maneviyat

açısından olumsuz etki yarattı.

Yaklaşık 25-30 bin kişi katıldığı mitingde KESK'e bağlı sendikalardan Eğitim-Sen'in katılımı ciddi bir kitlesellikteydi. Ancak bu kitleselliğe denk bir güç ve coşku söz konusu değildi. Bu durum konfederasyonlara mensup sendikaların hemen hepsi için geçerliydi. Bir istisna KESK'e bağlı sendikalara üye olan Kürt illerinden gelen kamu emekçilerinin korteji idi. Belli bir amaçla ve bu amaca uygun bir katılımı yürüyüşte yer alan bu kortejde saldırılara karşı operasyonların durması talebi öne çıkmaktaydı. 'Tecrit kaldırılın, müzakereler başlasın, operasyonlar durdurulsun!' şiarının yer aldığı Demokratik Emek Platformu imzalı pankart arkasında ortak yürüyen Kürt kamu emekçilerinin korteji bu açıdan dikkat çekiciydi.

Yürüyüşte yer alan sendikalardan çoğunun dile getirdiği bir diğer vurgu ise kıdem tazminatına yönelik saldırı idi. Bu anlamda mitingde öne çıkan iki vurgu olduğu söylenebilir. Başta kıdem tazminatı olmak üzere emekçilerin kazanılmış haklarının gasp edilmesine yönelik saldırılar sendikaların ve alandaki hemen her yapının esas gündemi iken, Kürt illerinden gerçekleşen yoğun ve düzenli katılımı beraber AKP'nin Kürt hareketine yönelik saldırılarına karşı müzakere çağrısı da alanda kendini hissettirdi. Bunun yanı sıra HES'lere karşı

sürdürülen mücadelenin ve çevre hareketlerinin de talepleri de alana yansdı.

Mitingde politik örgütlenmelerin katılımı ise genel tablodan bağımsız değildi. Türkiye'de sosyalist solda siyaset yapma iddiasına sahip akımların neredeyse hepsi mitingde yer almıştı. Ancak mitingde dair genel amaçsızlık ve isteksizlik bu kortejlere de sirayet etmişti. Gençlik Muhalefeti, DHF, Halkevleri belirli bir hazırlık, düzen ve kitlesellikle mitingde yer alan örgütlenmelerdi.

Alana varıldığında ise mitingün gidişatı artık belli olmuştu. Nitekim örgütleyici kurumların 'Sokak Meclisi Kuruyoruz!' iddiasının sahiciliği alana girdiği gibi alandan ayrılan binlerce insandan belli idi. Ne sınıfın belli bir takım kazanımları giderek ayrıcalıklara dönüşen kesimlerinin sendikalarından bir şey dinlemeye hevesi, ne de sendika konfederasyonlarının insanları alanda tutmak için kürsüden söyleyecekleri bir şeyleri vardı. Alanda en uzun süre kalanlar politik örgütlenmeler oldu.

8 Ekim Ankara mitingine gerek muhteva, gerek katılım, gerekse miting sonunda katılanların aklında kalanlar itibarı ile yaklaşan kıdem tazminatı saldırısına karşı bir 'görev savma' örneği idi. Bu anlamıyla yıllardır sendikalar tarafından gerçekleştirilen 'doldur-boşalt' eylemlerinden biri olarak hatırlanacak.

Sendikaların örgütlediği mitingde işçi sınıfının en geniş ve fakat en örgütsüz kesimleri alanda yerini alamamıştı. Sigortasız ve sendikasızsız kesimlerin alana taşınmaması sadece sendikaların değil, aynı zamanda emekçilere siyasi önderlik etme iddiasını taşıyan öznelere de kusurudur. KÖZ'ün arkasında duran komünistlerin işçi sınıfının en çok sömürülen fakat en devrimci kesimlerinin taleplerini dile getirmek üzere alanda bulunmamış olması da önemli bir eksiklikti. Bu anlamda mitingde sınıfın çoğunluğunu oluşturan ama örgütsüz kesimlerinin taleplerini yansıtan sınıf örgütlenmelerinin eksikliği hissedildiği gibi işçilerin birliğinin sağlanması için 'komünistlerin birliği'nin gerektiğini söyleyecek olan siyasal öznenin yakıcı eksikliği de hissedildi.

Savunmayı Örgütleyin, Saldırıya Hazırlanın!

Komünist Bir Kamu Emekçisi

KOMÜNİST KÖZ. ARALIK 2011 SAYISIL AYLIK SİYASİ GAZETE. SAHİBİ VE SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ŞÜKRÜ DEMİR. YÖNETİM YERİ: RASİMPAŞA MAH., SÜLEYMAN BEY SOKAK, NO: 6/1, KADIKÖY/İSTANBUL. TELEFON: 0216 3875090. BASILDIĞI YER: ÖZDEMİR MATBAASI. MATBAA ADRESİ: DAVUTPAŞA CAD., GÜVEN SANAYİ SİTESİ C BLOK, NO: 242 TOPKAPI-İSTANBUL TELEFON: 0212 577 54 92

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

Kadıköy'de çatışmalı 1 Eylül

İstanbul Demokratik Kent Konseyi tarafından düzenlenen 1 Eylül Barış Mitingi, bayramının son günü olan 1 Eylül'de, Kadıköy'de gerçekleşti. Polis ile kitle arasındaki çatışma yüzünden erken sonlandırılan mitinge yaklaşık 10000 kişi katıldı. Katılımcı sayısı miting başladığında yüksek olmasına rağmen müdahale ve çatışma yüzünden miting sonlandırıldığında alandakilerin sayısı hayli düşmüştü.

Kitle, Kadıköy İskele Meydanı'na yürümek için 13:00'da Tepe Nautilus önünde buluştu. Buluşma alanında BDP, ÖDP, SDP, EMEP, Sosyalist Parti,

ESP, EDP, SODAP, DSİP, Mücadele Birliği, BDSP, Çağrı, KESK, TUAD, Barış İçin Vicdani Ret Platformu, İnsan Hakları Derneği gibi kuruluşlar ve siyasetler hazır bulundu. Alanda ayrıca Blok vekillerinden Sebahat Tuncel, Levent Tüzel ve Altan Tan bulunuyordu; ayrıca Filiz Koçali ve Ferhat Tunç da alanda idi.

Kortejin en önünde Barış Anneleri ve Barış için Kadın Girişimi yürüdü. Barış Anneleri ve BDP'nin pankartlarında demokratik özerklik, tecrit ve operasyonlar önemli bir yer tuttu.

Yürüyüş kolu Haydarpaşa'ya vardığında ise kortejin öne çevik kuvvet ve TOMA araçları ile kesildi. Öcalan posterleri ve keskin sorular zer flamalar indirilmediği takdirde yürüyüşe izin vermeyeceğini söyleyen polis, Blok vekillerinin müdahalesi ile yürüyüşe izin verdi. Daha sonra kortejler yürüyüşe devam etti.

Arama noktasında polisin kitleye gazla müdahale etmesi üzerine ise yürüyüş yeniden kesildi; daha sonra atılan bir ses bombası atıldı ve arama noktasında uzun süre bir kanışıklık yaşandı. Bu kanışıklık esnasında da arama noktasındaki bariyerler kitle tarafından indirildi, gençlerin olduğu

bir grup tarafından durak ve dükkan camları sopalarla kırıldı ve polise taşlarla karşılık verildi. Polisin geri çekilmesiyle henüz alana girememiş olan, bizim de içinde bulunduğumuz kitle Haydarpaşa'dan ilerleyerek İskele'nin önündeki miting alanına girdi. Bu esnada da çatışmalar miting alanının yakınlarında, parkın ve PTT'nin civarında devam etti.

Mitingde konuşan ve Ekim'deki KCK operasyonlarıyla tutuklanacak olan İstanbul Demokratik Kent Konseyi Dönem Sözcüsü Dursun Yıldız, mitingi Van'da katledilen Yıldırım Ayhan'a adadıklarını belirtti, devletin saldırlarını eleştirdi. Kürtlerin, Türklerin ve diğer halkların daha özgür yaşamaları için barışın yakın olduğunu söyleyen Yıldız, konuşmasını sürdürürken polisin saldırısı ve çatışmalar ivmelendi; bu esnada Türk bayraklı bir kişi de küfür ederek kitleyi provoke etmeye çalıştı.

Bütün bunlar olurken, miting alanındaki kitle konuşmaları dinlemekten çok çatışmaları izliyordu. Daha sonra Sebahat Tuncel söz aldı. Polise gaz bombalarını ve saldırlarını durdurmaları için birçok kez çağrı yaptı. Mitingin daha fazla sürdürülemez bir hale gelmesiyle ise saat 15:00 gibi tertip komitesi mitingi sonlandırdığını

açıkladı, böylelikle de kitle dağılmaya başladı. Miting dağılırken katılımcı sayısı müdahale ve çatışma yüzünden yarı yarıya düşmüştü.

Mitingin sonlandırırken kitle içindeki maskeli bir grup, durakların ve Haldun Taner Sahnesi'nin camlarını indirmeye ve polis ile çatışmaya devam etti. Miting sonunda polis, tertip komitesini ve sokaktan topladığı birçok kişiyi gözaltına aldı. Daha sonra gözaltına alınan 63 kişiden 38'i tutuklandı, kalanlar ise serbest bırakıldı.

Mitinge KÖZ olarak 'Kürtlerin Esareti İşçilerin Esaretidir' pankartıyla 40 kişi olarak katıldık. Yürüyüş kolunda ve alanda bulunduğumuz sürece sık sık 'Kürtlerin Esareti İşçilerin Esaretidir', 'Kürtlere Özgürlük / Kurdara Azadi', 'Demokrasi için Kürtlere Özgürlük', 'Bedel Ödedik, Bedel Ödeteceğiz', 'Bolşevizm Kazanacak' sloganlarını attık.

Miting erkenden sonlandırıldıktan sonra ise 1 Mayıs Mahallesi'ndeki festival etkinlikleri için mahalleye doğru yola koyulduk.

**Kürtlerin Esareti İşçilerin Esaretidir!
Demokrasi için Kürtlere Özgürlük!**

İstanbul'dan Komünistler

12 Eylül AKP ile sürüyor

12 Eylül'ün 31. yıldönümünde Kadıköy Meydanı'nda darbeyi protesto için bir miting düzenlendi. Mitinge 78'liler Girişimi, Eğitim-Sen, ÖDP, BDP, EMEP, ESP, EHP, EDP, SDP, Kaldıraç, TÖP-G, KESK, Askeri Darbelerin Asker Muhalifleri (A.D.A.M.), TMMOB, ÜİD-DER, TÜM-İGD, Hak-Par, TUAD, SP gibi birçok siyaset ve kuruluş katıldı. Mitingde "12 Eylül darbelerini yargılasın!", "12 Eylül darbe anayasası kaldırılmalı! Demokratik, eşitlikçi, özgürlükçü anayasa yapılınsın!" ortak pankartları arkasında yüründü. Mitinge katılım 3000-4000 kişi arasındaydı.

Çatışmalı 1 Eylül mitinginden 10 gün sonra gerçekleşen mitingde, polis bu defa arama noktasını toplanma yeri olan Tepe Nautilus'un oraya yerleştirmişti. Yürüyüş boyunca yaklaşık 250 kişiden oluşan BDP'li kitle polis tarafından sık sık sözlü tacize uğradı; miting alanına girerken de polis BDP'lilere izin vermeyeceğini söyledi ve çevik kuvvet BDP'nin önünü kesti. Bu

esnada BDP'lilerin alana sokulmamasını protesto etmek için BDP kortejini alkışladı; tertip komitesinin ve diğer siyasetlerin de müdahalesiyle BDP'yi el birliği ile alana soktuk.

KÖZ olarak 50 kişi katıldığımız mitingde 'Darbeyle Gelen Rejim Devrimle Yıkılacak' pankartını taşıdık, alanda ve yürüyüş kolunda 'Saldırları Göğüslemek için Ezilenlerin Bağımsız Kitlesele Mücadelesini Yükseltelim!' başlıklı özel sayımızı yaygın bir biçimde dağıttık. 'Ne AKP Ne

CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede!', 'Demokrasi için Kürtlere Özgürlük', 'Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek', 'Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz' sloganlarını sık sık attık.

Saygı duruşuyla başlayan mitingde birçok konuşma gerçekleşti. 78'lilerden Tahsin Yeşildere, Celalettin Can'ın, Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloku vekillerinden Levent Tüzel ve Sırrı Süreyya Önder'in, Hayri Durmuş'un kardeşi olan Barış

Annesi Zekiye Durmuş'un gerçekleştirdiği konuşmalarda ortak vurgu AKP'nin devrimcilere, Kürtlere ve bütün ezilenlere karşı 12 Eylül rejimini devam ettirdiği yönündeydi. Tahsin Yeşildere 12 Eylül kalkmadan demokratik bir anayasa yapılamayacağını söylerken, Celalettin Can 12 Eylül'ün seçim yasasıyla, TMK, MGK vb. yasalar ve kurumlarla ile devam ettiğini söyledi. Levent Tüzel de 12 Eylül'ün AKP ile devam ettiğini söylerken, kara operasyonlarının ülkenin sorunlarına çözüm olmadığını belirtti. Sırrı Süreyya Önder de diğer konuşmacılar gibi TMK'sı ve baskıcı kurumlarıyla AKP'nin 12 Eylül rejimini devam ettirdiğini söyledi. Miting alanında ayrıca Blok vekillerinden Sebahat Tuncel de bulundu.

Konuşmalardan sonra ise İlkey Akkaya ve Agire Jiyan'ın verdiği müzik dinletileriyle miting sona erdi.

Darbeyle Gelen Rejim Devrimle Yıkılacak!

İstanbul'dan Komünistler

İzmir'de kitlesel 1 Eylül mitingi

İzmir'de 1 Eylül için gerçekleştirilen yürüyüş ve eylem kayda değer bir katılımı gerçekleştirdi. Fuar Basmane Kapısı önünde toplanmaya başlayan kurum ve örgütlenmeler saat 18:00'de Konak Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. BDP, ESP, İHD, EMEP, EDP, EHP, SDP, Sosyalist Parti, Halkevleri, DSİP, Kaldıraç, Ege 78'liler Derneği, İmece-Der, Barış Meclisi ve Barış Anneleri'nin katıldığı eylemde KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak "Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek!" pankartımızla yer aldık.

Yürüyüş güzergâhı boyunca savaşımsız bir dünya için kapitalizmin yıkılması gerektiği, Ortadoğu'ya ve yaşadığımız coğrafyaya barış gelebilmesi için Kürtlerin özgürlüklerine kavuşması gerektiği, başkasını ezen ulusların özgür olamayacağı yönünde ajitasyonlar gerçekleştirdik. Bunun yanı sıra 12 Haziran genel seçimlerine Emek Demokrasi Özgürlük Bloku olarak girenlerin elde ettikleri kazanımları genişletmek için örgütlerimize ve vekillerimize sahip çıkılması gerektiği de vurgulandı. Bu ajitasyonlara eşlik edecek

şekilde "Savaşa Karşı Sınıf Savaşı!", "Villalara Savaş Kondurlara Barış!", "Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek!", "Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış!", "Kurdara Azadi, Kürtlere Özgürlük!", "Biji Serhildan Azadiya Kurdistan!", "Kürtlerin Esareti İşçilerin Esaretidir!", "Vekiller Onurdu, Onuruna Sahip Çık!", "Hatip Dicle Onurdu, Onuruna Sahip Çık!" sloganlarını attık.

"Operasyonlar Dursun, Silahlar Sussun, Müzakereler Sürsün", "Tabutlara Değil Çocuklanmıza Sarılmak İstiyoruz", "Başbakan Erdoğan'ın Sivil Katliamı" pankartlarının açıldığı yürüyüşün ardından Konak'ta eylemi örgütleyen kurumlar adına basın açıklaması okundu. Metni okuyan SDP İzmir İl Başkanı Semra Uzunok, içinden geçilen dönemde savaş kışkırtıcılarının sesinin her zamankinden daha gür çıktığını ve ülkenin yeniden savaşın ve şiddetin girdabına sürüklendiğini vurguladı. Askeri operasyonların derhal durdurulması, silahların topyekün susması ve barış görüşmelerinin kaldığı yerden sürdürülmesi gerektiği yönündeki taleplerin

vurgulandığı metin hem Türkçe hem de Kürtçe olarak okundu.

Kürsüde etkinlik programı sürerken bir de kürsü işgali yaşandı. Kendisini 'Apocu Gençlik İnişiyatifi' olarak adlandıran üç genç, 'operasyonlar durmadığı takdirde, kanlarının son damlasına kadar savaşa hazır olduklarını' belirten bir konuşma yaptılar.

Eylem kürsüde yapılan konuşmaların ardından sona erdi.

KÜRTLERE ÖZGÜRLÜK, ORTADOĞU'YA BARIŞ!

İzmir'den Komünistler

İzmir'de 12 Eylül mitingi

12 Eylül Darbesi'nin yıldönümünde İzmir yine bölünen eylemlere sahne oldu. Eylemlerden ilkinin 17:00'de Basmane Meydanı'nda toplanarak AKP il binası önüne yürüyen KESK İzmir Şubeler Platformu, Devrimci 78'liler Federasyonu, DİSK Ege Bölge Temsilciliği, TMMOB İzmir İKK, Halkevleri, EHP, ÖDP, TKP, İMECE-Der, KYD, Öğrenci, Kolektifleri düzenledi.

Köz'ün arkasında duran komünistler olarak örgütleyicileri arasında olduğumuz diğer eylem ise Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku bileşenleri tarafından düzenlendi. Konak eski Sümerbank önünde bir araya gelen blok bileşenleri, Kürtçe ve Türkçe olarak "12 Eylül'ün hesabı sorulacak" pankartı açarak bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylemde "Gün Gelecek Devran Dönecek Darbeciler Halka Hesap Verecek!", "Faşizme Karşı Omuz Omuz!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Biji Biratıya Gelan!" sloganları atıldı.

Basın açıklamasının okunmasından önce 12 Eylül'ü yaşayanlar kürsüden döneme dair tanıklıklarını aktardılar. Kitleye seslenen Kızbas Aydın işçene tezgâhlarında yaşananları aktardı. 12 Eylül döneminde Diyarbakır Zindanı'nda tutuklu bulunan Mehdi Aslan ise 12 Eylül'ü bir vahşet olarak nitelendirerek Diyarbakır 5 No'lu Cezaevi'nde yaşanan yoğun işkencelere değindi. Tanıkların konuşmalarının sonrasında mücadelede düşen devrimciler için saygı duruşunda bulunuldu.

Ardından Ege 78'liler Derneği İzmir Şube Başkanı Timur Taşdemir bir açıklama yaparak, 12 Eylül rejiminin Türkiye'de yaşayan tüm halklara büyük acılar yaşattığını belirterek, sorumluların yargılanması gerektiğini söyledi. Darbe rejiminin devam ettiğine ve Kürt halkına uygulanan zulmün halen sürdüğüne dikkat çeken Taşdemir, savaşı körüklemek isteyen karşı topyekün mücadele edilmesi gerektiğini belirtti.

Yapılan konuşmaların ardından ortak basın açıklaması okundu. Basın açıklamasında genel olarak işçi sınıfına, Kürt halkına ve emekçilerin örgütlenmelerine yönelik yaşanan saldırı ve baskılara değinildi. Açıklamanın Kürtçe ve Türkçe olarak okunmasının ardından eylem sona erdi.

Darbeye-düzene boyun eğme!

Örgütlen-birleş-mücadele et!

İzmir'den Komünistler

Esenyurt'tan haberler

Füze kalkanı, tecrit ve operasyonlara karşı eylem

Esenyurt yerelinde Kongre Girişimi'nin çağrısıyla bir araya gelen kurum ve siyasetler Kürecik'te kurulması planlanan füze kalkanını protesto etmek için bir eylem örgütleme kararı aldılar. Bu çağrıyı takiben Kongre Girişimi bileşenleri (BDP, EMEP, SODAP, 78'liler, İşçi Sendikaları Dayanışma Merkezi, Kırac Kültür Evi), KÖZ, Çağrı, BDSP ve DHF ile bir araya geldi. BDP temsilcisi arkadaş füze kalkanının bu topraklara kurulması kendilerini ilgilendirse de kitlelerini sadece bu eylemin kesmeyeceğini, kendilerinin en önemli gündemlerinin Abdullah Öcalan'a yönelik tecrit ve süren operasyonların olduğunu belirtti. Bunun üzerine eylemin içeriği bu biçimde genişletildi.

Daha sonra eylem için ortak sloganlar

belirlendi. Eylem için belirlenen pankarta 'Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'a Özgürlük! Emperyalizme Kalkan Olmayacağız, Yaşasın İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği' yazıldı. BDSP eylem için hazırlanan el ilanında sınıf vurgusunun olmadığını ifade etti. Bu çağrıyı kaleme alan İşçi Sendikaları Dayanışma Merkezi temsilcisi arkadaş ise 'bu eksikliği basın metninde gidereceğiz' dedi ve üç bin bildiri basılması kararlaştırıldı. Basın metnini netleştirmek için tekrar bir araya geldiğimizde DHF'nin ve BDSP'nin eylemden çekildiklerini öğrendik. DHF zaten ilk toplantıda da kendilerinin bunun çalışmasına pek katılmayacaklarını ve bir gün öncesinden başka bir eylemleri olacağını söylemişti; BDSP ise eyleme çağrı için hazırlanan el ilanında sınıf

vurgusunun olmadığını ve bunun basın metninde de giderilmeyeceğini düşündükleri için eylemden çekildiklerini ifade etti.

Eylem 25 Pazar günü saat 19:30'da Esenyurt AKP binası önünde toplanma ile başlayıp beş yüz metre ilerideki Esenyurt Meydanı'ndaki basın açıklaması ile son bulacaktı. Polis kitleyi taciz ederek kaldırımı boşaltmamızı istedi, bizi etrafı çevrili boş arsaya itmeye çalıştı fakat arsaya inmedik. İlk başlarda 30-40 kişi olan sayımız daha sonra 100'e ulaştı.

Pankartımızı açarak belirlediğimiz ortak sloganları attık: 'Katil ABD Ortadoğu'dan Defol', 'Emperyalizme Kalkan Olmayacağız, Kürecik'e Füze Kalkanı Kaldırmayacağız', 'Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak', 'Katil ABD

İşbirlikçi AKP', 'Demokrasi İçin Kürtlere Özgürlük', 'Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış', 'Baskılar Bizi Yıldırılmaz'. Ayrıca kitle içerisinde Abdullah Öcalan lehine sloganlar da atıldı. Okunan basın metninin ardından BDP Eşbaşkanı Şafak Özallı kitleye bir konuşma yaptı. Özallı konuşmasında AKP polisinin yapmak istediğimiz demokratik bir eylemi engellediğini, bunu protesto etmek için beş dakikalık oturma eylemi yapacağımızı, süren operasyonlar ve Öcalan'a yönelik tecriti protesto ettiklerini belirtti. Konuşmadan sonra kitle beş dakika oturma eylemi yaptı ve eylem sona erdi.

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!

Esenyurt'tan Komünistler

Seçimlerden sonra yaptığımız ev toplantısı

12 Haziran seçimleri sonrası Esenyurt'ta seçim çalışması yürüten yoldaşlarımızın da katıldığı bir ev sohbeti yaptık. Sohbeta yedi kişi katıldı.

Sohbette şunları konuştuk: "KÖZ neden Emek Demokrasi Özgürlük Bloku'na katıldı? Seçimlerde ortaya çıkan siyasi tabloyu bizim dışımızdaki kesimler nasıl okuyor, KÖZ nasıl okuyor? Bundan sonra ne yapmalı?"

Bu sorulara şöyle cevap verdik: "Aslında 2007 yılından bu yana DTP ve ardından BDP için söylemiş olduğumuz görüşlerimize ve aldığımız tutumlara bakıldığında zaman neden Blok'un içinde yer aldığımız anlaşılabilir. Yine de bir kez daha tekrarlamakta fayda vardır: Blok bugün tüm düzen güçleri karşısında gerçek bir muhalefet odakıdır, bu yüzden düzenin emekçileri ve ezilenlere yönelik saldırılarını püskürtmek ve yeni mevziler elde etmek için bu bloğun içinde yer almak ve daha da güçlenmesi için mücadele etmek gereklidir. Bizim

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak bir seçim çalışmasına katılmak aynı zamanda kitlelerle temas etmek, bu yönde deneyim kazanmak, pişmek anlamına da gelmektedir.

Sağlı sollu bütün kesimler AKP'nin seçimlerde oylarını artırarak ve güçlenerek çıktığında hemfikir. Kimi istisnalar dışında aynı kesimler AKP'nin tersine seçimlerde CHP'nin başarısız olduğunda birleşmektedirler. Biz söylenenlerin aksine AKP'nin 12 Haziran seçimlerinde oylarını artırsa da güçlenerek çıktığı görüşüne katılmıyoruz. Evet, AKP seçimlerde oylarını artırmıştır fakat AKP'nin aldığı artı oylar rakiplerini gerileterek elde ettiği oylar değildir. Bu oylar BBP, Saadet Partisi ve Has Parti gibi milliyetçi-muhafazakar partilerden aldığı oylardır. Ayrıca AKP'nin gücünü yansıttığı asıl şey oy oranı değil, meclise yansıyan milletvekili sayısıdır. Bu açıdan baktığımız zaman AKP 330 vekil sayısının bile altına düşmüştür. Bu, AKP tek başına yeni bir Anayasa yapıp referanduma sunamaz demektir. Erdoğan'ın

hayallerini süsleyen Cumhurbaşkanlığı ve Başkanlık sisteminin kapısını aralanmaması demektir. CHP de bir önceki seçimlere göre oylarını dört beş puan artırmıştır ve gidışat oylarını daha da artıracığı yöndedir.

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku kuşkusuz bu seçimlerde önemli bir başarıyla çıkmıştır fakat bu başarı sadece çıkarılan milletvekili sayısına bakılarak ölçülemez. Elbette çıkarılan milletvekili sayısı önemlidir. Blok'un asıl başarısı ve gücü -meclisteki milletvekili aritmetiğini de allak bullak eden- arkasına aldığı kitlenin dinamimidir, gücüdür ve siyasi gündemde tuttuğu yer ve önemdir; Blok'un başarısını kabul ederken bu başarının hala önemli oranda Kürdistan'da alınan oylara ve dinamije yaslandığını görmek gerekir. Bunun yanında Blok'un Türkiye'de istenilen güce ve etkiye ulaşabilmesi için buna uygun bir dil ve politika oluşturmak gerekmektedir.

Peki, bundan sonra ne yapmalı? Seçim sonrası Blok'un bu başarısını ve

gücünü sürdürebilmesi ve Blok'un daha da güçlenebilmesi için 'seçim oyunu bitti işimize bakalım' demek gerekir. Bu süreçte, iki seçim aralığında olabildiğince vekillerle onlara oy veren emekçileri, ezilenleri buluşturmak, düzenin saldırılarına karşı emekçileri ve ezilenleri teyakkuz halinde tutmak gerekir. Bu arada Blok'un kendi içinde bindiği dalı kesen anlayış ve politikardan uzak durmak gerekir. Blok'ta yer alan kimi siyasetlerin bir çatı partisinde buluşmak istemeleri onların doğal hakkıdır fakat bu Blok'ta yer alan ve yer alması muhtemel kimi kesimleri de bu çatının altında toplanmaya zorlamak Blok'un gücünü artıran ve darlaştıran bir sonuca yol açar. Bu açıdan biz Blok'un daha da güçlenmesi için Hopa'da polise karşı direnen güçlerle 2 Temmuz katliamını protesto eden bütün kesimleri de içine alan bir anlayışla hareket etmesi gerektiğine inanıyoruz."

Esenyurt'tan Komünistler

hareket edemediğini belirtti. Esenyurt BDP İlçe Eşbaşkanı Şafak Özallı sivil faşistlerin polis desteğiyle BDP İlçe binasına saldırdığını, bu faşist saldırıyı püskürtün BDP'lilere bu defa polisin gaz bombalarıyla saldırdığını ifade etti.

Toplantıda bizden bir yoldaş da KÖZ adına divanı selamlayıp bir konuşma yaptı: "Burada vekillerin meclisten çekilip çekilmemesi yönünde farklı görüşler bildirildi. AKP hükümeti ve devlet, Blok çatısı altında meclise giren vekillerin asıl gücünü dinamik ve örgütlü bir halk hareketinden aldığını bildiği için KCK adı altında özellikle BDP'ye yönelik yoğun bir saldırıda bulunuyor. Batı'da, Türkiye cephesinde bu saldırılar birleşik bir mücadele ile püskürtülemiyor. Asıl ihtiyacı duyulan HDK'nin solun diğer kesimleriyle ortak hareket edebilecek bir esnekliğe ve dile sahip olmasıdır."

Son olarak konuşan Levent Tüzel burada dile getirilen eleştirileri ve önerileri dikkate alacaklarını, ancak bu yerelin kendi örgütlülüğünü mahalle meclisleriyle, halk meclisleriyle oluşturmak gerektiğini ifade etti. Toplantı katılımcıların kendilerini ifade ettikleri canlı bir tartışma olarak gerçekleşti.

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!

Esenyurt'tan Komünistler

EMEP'in düzenlediği Ortadoğu paneli

EMEP Esenyurt İlçe Örgütü, Saadet Dere Mahallesi'nde bulunan Gölge Kültür Merkezi'nde yazar Erdoğan Aydın ve Evrensel yazarı Nuray Sancar'ın konuşmacı olarak katıldığı bir panel gerçekleştirdi. 4 Ekim'de gerçekleşen panele yaklaşık 70 kişi katıldı. İlk konuşmacı olan Erdoğan Aydın, Tunus'ta başlayan halk isyanlarının Ortadoğu'da devrim etkisi yarattığını ancak bu ülkelerde güçlü sendikalar hareketlerin olmaması ve sosyalist hareketlerin çok cılız olmasından dolayı emperyalist güçlerin bu gelişmeleri boğmak istediğini ifade etti. Aydın, Arap baharını desteklemek için daha enternasyonal bir dil kullanılması gerektiğini dile getirdi. Daha sonra söz alan Nuray Sancar konuşmasında Mısır halkının bir ezberi bozduğunu söyledi ve ayaklanmaların bugün sadece bu coğrafya ile sınırlı kalmadığını ifade etti. Panelde konuşmacılara bugünkü diktatörlüklerin varlığında o zaman SSCB'nin ve onun hatalı politikalarına ortak olan sol hareketin de sorumluluğu olup olmadığını; ve bugün eksik olanın enternasyonalist bir dil mi yoksa Komünist Enternasyonal mi olduğunu sorduk.

Esenyurt'tan Komünistler

Kıdem tazminatı semineri

Merkezi Güngören'de bulunan, bu yılın Ocak ayında da bir şubasını Esenyurt ilçesinin İncirtepe-İnönü Mahallesi'nde açan Deri Kundura ve Tekstil İşçileri Derneği'nin kıdem tazminatı ile ilgili bir seminer yapacaklarını öğrenince beş işçi arkadaş ile bu etkinliğe katıldık. Kıdem tazminatı ile ilgili semineri Çağdaş Hukukcular Derneği avukatlarından Gökmen Yeşil ve Emel Ozan verdiler. Etkinliğe Türk-İş'e bağlı Tek Gıda İş Şube Başkanı Muzaffer Dilek de katıldı. 2 Ekim Pazar günü gerçekleşen bu etkinlik saat 14.30'da başladı ve iki saate yakın sürdü. Katılan işçilerin çoğunluğunu tekstil ve metal işçilerinin oluşturduğunu etkinliğe 45-50 dolayında bir kitle katılım gösterdi.

Yaşasın Sınıf Dayanışması

Esenyurt'tan Komünistler

Gölge Kültür Merkezi Etkinliği

Esenyurt'un Saadet Dere Mahallesi'nde iki yıl önce açılan Gölge Kültür Merkezi kuruluşunu mahalle halkı, mahalledeki kurumlar ve sol, sosyalist siyasetlerle birlikte kutlamak için bir etkinlik gerçekleştirdi.

Etkinlikten bir hafta önce dört yoldaşımızla birlikte İncirtepe - İnönü Mahallesi'nin muhtelif yerlerine etkinliğin afişlerini yapıp birkaç kahvehane sahibinden izin alarak kahvelerin camına afişleri astık.

Şenlik Esenyurt Belediyesi'ne bağlı Esenyurt Kültür Merkezi'nde 13 Kasım günü saat 19:00-23:30 arası gerçekleşti. Salonunda 1000'ü aşkın kişi bulunuyordu. Şenliğe mahallede bulunan BDP, BDSP, DHF, EMEP, Güney Kültür Merkezi, Halkevleri, Kırac Kültür Evi, KÖZ, ÖDP, Partizan, SODAP, Yeni Dünya için Çağrı Evi gibi sol, sosyalist devrimci siyasetler ve kitle örgütleri katılım gösterdi. Bu siyaset ve kurumların birçoğu şenliğe gönderdikleri kutlama mesajlarında işçiler ve emekçiler arasındaki dayanışmaya vurgu yapıp saldırılar karşısında ortak mücadele çağrısı yaptı. Şenlikte Gölge Kültür Merkezi tiyatro ve halk dansları topluluğu anlamlı oyunlar sundu, sanatçılardan Ahmet Aslan, Niyazi Koyuncu ve Gölgedekiler müzik grubu türkülerini ve ezgileriyle kitleyi coşturdular.

Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş!
Esenyurt'tan Komünistler

Levent Tüzel ile bayramlaşma

8 Kasım günü Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku milletvekili Levent Tüzel'in Esenyurt'ta Şen Dügün Salonu'nda halkla bayramlaşmasını EMEPliler arkadaşların dağıttığı kartlardan öğrendik. Fakat o gün KÖZ söyleşi olduğu için toplantının başına katılmadık. Söyleşinin ardından bir grup arkadaşla toplantıya katıldık.

Toplantıya katıldığımızda Levent Tüzel bir konuşma yapıyordu. "Bir taraftan deprem, bir taraftan savaş ortamının alıp götürdüğü bedenler, bir taraftan gazeteci ve aydınların tutuklanıyor olması, bir taraftan işçilerin bayramı grev çadırlarında karşıyor olması gibi birçok sorun var" diyen Tüzel, halkın karşısına çıkan devlet görevlileri ve hükümet temsilcilerinin nefret söyleminden geri durmadığını dile getirdi. Bayramlarda dertleşmek ve iyi dileklerde bulunmak için bir araya gelen halkın hükümet ve devlet tarafından kısıtlandığını ifade eden Tüzel "bu saldırılara karşı demekler, sendikalar ve siyasi partiler olarak kader birliği yapıp bunları tartışmalı, mücadele etmeliyiz" diye konuştu.

Türkiye'de ezilen halklar, kadınlar, işçiler, gençler için Halkların Demokratik Kongresi'nin önemli bir noktada durduğunu söyleyen Tüzel Kongre'nin barışın, kardeşliğin, bir arada eşit bir yaşamın mücadelesini vereceğini ifade etti. Kongre'nin her

ilde ve ilçede örgütlendiğini de sözlerine ekleyen Tüzel, Kongre'nin deprem yaralarının sarılması, silahların susması, demokratik özerkliğin demokratik yeni bir anayasada karşılığını bulması için mücadele seferberliği çağrısı yaptığını belirtti. BDP'nin 20 Kasım'da İstanbul'da miting düzenleyeceğini hatırlatan Tüzel, Kongre'nin buna destek vereceğini ifade etti. Tüzel, Kongre Meclisi'nin halktan gelen talepleri de beklediğini söyledi. Özgürlük, demokrasi talep eden insanların kolaylıkla TMK'dan yargulandığını da sözlerine ekleyen Tüzel "Biz bunlar karşısında eşit haklara dayalı, onurlu, çocuklarımızın ana dilinde eğitim göreceği bir ülke için çalışmalarımıza devam edeceğiz" diye konuştu. Tekrar ortak mücadele vurgusu yapan Tüzel, "Sadece Kürt halkının örgütlendiği demekler olarak değil, sendikalaşma hakkı yok edilen işçiler olarak, her gün zamlar ve vergilerle cebindeki üç kuruşa göz dikilen yurttaşlar olarak, şiddete maruz kalan kadınlar olarak, gençler ve emekçiler olarak bir araya gelmek ve bu mitingleri dayanışma ve kardeşlik mitingi olarak gerçekleştirmek zorundayız" dedi.

Levent Tüzel ayrıca Esenyurt'a özgü olarak HDK'nin Esenyurt'un sorunlarını gündemlerine alması gerektiğini, bu tür toplantılara yoğunluk nedeniyle her zaman

katılmasına bile burasının bu tür halk toplantıları örgütlemesinin sorunları halkla birlikte tartışıp birlikte çözüme katkı sunacağını belirtti. Levent Tüzel'in konuşmasından sonra serbest kürsüde halk konuşmalar yaptı. Bu konuşmalarda Blok ve BDP milletvekillerinin meclisten çekilip çekilmemesi önemli bir yer tuttu. Kimi konuşmacılar saldırıların arttığı böyle bir siyasi süreçte meclisin çözüm yeri olmaktan çıktığını, BDP'de siyaset yapan herkesin KCK kuruluşuna adı altında gözaltına alınıp tutuklandığı bir ortamda BDP'nin anayasa tartışmalarına katılmasının bir anlamı olmadığını ifade ederken, kimi konuşmacılar meclisten çekilmenin çözüm olmadığını, demokratik yasal alanda bütün olanakların kullanılması gerektiğini söyledi.

Söz alan konuşmacılardan kimisi kamu emekçileri, işçiler ve Kürt halkının mücadelesini tüm Türkiye'ye işçi ve emekçilerin mücadelesiyle birleştirmek gerektiğini ifade etti. HDK içerisinde bir grup genci temsilen konuşma yapan bir genç "Askere Gitme Ölme Öldürme" şiarıyla bir vicdani ret kampanyası başlatacaklarını belirtti. Bir konuşmacı da Çukurca'da devletin kimyasal gazlar kullanarak öldürdüğü gerillalar için, ırkçı faşist saldırılar için ve Van depremi için Halkların Demokratik Kongresi'nin atıl kaldığını, bu konuda

2 Eylül ruhundan yoksun bir festival hazırlığı

2 Eylül 1977'nin dayanışma ve birlikte mücadele etme ruhuna aykırı şekilde bir festival örgütlendiğinin farkına varıp, bu anlayışa karşı mücadele ederek bunu değiştirmek tüm devrim ve demokrasi güçlerinin boynunun borcudur. KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak 1 Mayıs Mahallesi 9. Kuruluş Festivali'nde de bu bilinç ve sorumlulukla bareket ettik.

2 Eylül 1977 yılında devletin tüm saldırılarına rağmen devrimciler öncülüğünde emekçilerin büyük bir dayanışma ve mücadelesi sonucunda kurulan 1 Mayıs Mahallesi'nde, 8 yıldır kuruluş festivalleri örgütlenmektedir. Bu festivaller mahalledeki siyasetler ve kitle örgütleri tarafından organize edilmektedir. Festivaller mahalleimizdeki siyasetler ve kurumlardan ortaklaşa örgütleyebildikleri faaliyetler içerisinde en geniş birlikteliklerin olduğu bir zemin olmuştur bunca zaman içerisinde. Bu anlamda 1 Mayıs Mahallesi kuruluş festivalleri bizim açımızdan oldukça büyük bir önem arz etmektedir. Ezilenlerin, emekçilerin mücadelelerinin yanında olanların, devrim ve demokrasi mücadelesi yürütenlerin; bir arada ortak eylemlilikler örgütlemeye ve ortak alanlarda birlikte faaliyetler sürdürmeye en fazla ihtiyaç duyduğu ve duyması da gerektiği bir dönemde bu festival oldukça uygun ve yararlı bir zemin oluşturmaktadır. KÖZ olarak bu festivallerin örgütleyicisi olduğumuz zamandan beri bu bilinç ve kaygıyla hareket ederek en geniş kesimlerle örgütlenecek bir festivalin savunuculuğunu yaparak bu yönde tutumlar ve pratikler sergilemeye çalıştık.

Geçtiğimiz dönemlerde yapılan festival hazırlık süreçlerinde ve festival anında yaşanan kimi sorunlar ve eksiklikleri görerek hareket etmek, bu durumlardan dersler çıkararak her sene daha güçlü festivaller örgütlemek temel edindiğimiz anlayışlardan birisi olmuştur. Ancak yukarıda da değindiğimiz gibi daha güçlü bir festivalin örgütlenmesinin temel koşulu en geniş bileşenle bunu örgütleyebilmekten geçmektedir. Yapılan kimi yanlış tutumlar ve eksiklikler ortaya koyulduktan ve değerlendirildikten sonra bunların tekrarlanmaması için uğraşarak herkesin kendi rengini katabildiği bir festival örgütleyebilmek bir önceki festivali aşabilen bir festival olacaktır.

Bu bakış açısıyla bakıldığı taktirde dokuzuncusunu düzenlediğimiz bu festival geçen seneki festivalin dahi gerisine düşmüş bir festival olmaktadır. 8.

Festival'de; 7. Festival'de yaşanan kimi olumsuzlukların değerlendirilmesinde yaşanan tartışmalar üzerine DHF ve Partizan festivalden çekilmişlerdi. Bu sene düzenleyeceğimiz 9. Festival'de ise aynı gündem üzerine yapılan tartışmalar neticesinde BDP, SODAP ve EMEP festivalden çekilme kararı aldılar. 2009 yılında örgütlenen 7. Festival'de; BDP ve BDSP arasında yaşanan ve festivale gölge düşüren olayın değerlendirmeleri o seneki festivalin ardından yapılmış ve genel bir mutabakata varılmıştı. Bu durumla ilgili değerlendirmemiz ve görüşlerimizi de o dönem çıkan gazetemizde yayınlamıştık. 8. Festival'in örgütlenme sürecine başladığımızda bu durum kimi siyasetler tarafından tekrar gündeme getirilerek tartışmaya açıldı. O tartışmalar esnasında DHF ve Partizan; 7. Festival'deki yaşanan olumsuzluklarla ilgili bir özeleştirisi metni hazırlayıp mahalle halkından özür dilenmesi gerektiğini önerdiler. Yapılan tartışmalar neticesinde bu öneri genel olarak kabul görmediği için böylece bir özür metni yayınlanmama kararı alınmıştı. Bu tartışmaya dair biz de özeleştirimizin asıl olarak pratikte verilebileceğini, hep beraber yeni bir festivali örgütleyebilmenin yaşanmış olan sorunların aslında çözülebileceğinin somut bir göstergesi olacağını altını çizmiştik. En nihayetinde böylece bir kararın ardından DHF ve Partizan festival platformundan çekilmiş ve bu duruma dair kendi görüşlerini içeren bir metin yazarak mahallede dağıtmış ve festival günü ayrı bir festival yürüyüşü örgütlemişlerdi.

Bu seneki festivalin örgütlenme süreci başladığında aynı durum DHF, Partizan ve Halk Cephesi tarafından gündem edilerek tartışmaya açıldı. 7. Festival'e dair bir özeleştirisi metni hazırlayıp mahalle halkından özür dilemek önerisini tekrardan ortaya koydular, bunu ortaya koyarken de böylece bir metin yazılarak dağıtılmazsa festivalden çekileceklerini ifade ettiler. BDP bu gündemlerin tartışıldığı toplantılara hiç katılmayarak

aslında böyle işletilen bir süreçle örgütlenecek bir festivalin örgütleyicisi olmayacağı tutumunu ortaya koymuş oldu. EMEP ve SODAP da böylesi bir metne imza koymayacakları için festivalden çekilme kararı aldılar. DHF'nin hazırlayıp platforma sunduğu metin üzerine yapılan tartışmalarda, ESP'nin birkaç cümle hariç genel olarak onay verdiği ve DHF, Partizan ve Halk Cephesi'nin de ortaklaştığı bir metin ortaya çıkmış oldu. DHF, Partizan ve Halk Cephesi'nin gerekçeleri zaten metinde ortaya koyulmaktadır. Ancak her nedense halkımıza karşı sorumlu olmaktan bahsedilen ve 'yapılan olumsuzluklardan kaynaklı halkımızdan özür dilemek gerekir' diyen bu siyasetler daha önce yaşanan olumsuzluklarla ilgili bir özeleştirisi ve özür metni yayınlamayı önermemektedirler ya da aynı metnin içerisinde koymayı reddetmektedirler. KÖZ olarak biz ise geçtiğimiz sene olduğu gibi böylesi bir metnin yazılıp dağıtılmasına karşı olduğumuzu yukarıda da belirttiğimiz anlayış üzerinden ifade ettik. Yazılmadığı takdirde de bunun platformdan ayrılma gerekçesi olarak gösterilmesinin de son derece yanlış olduğunu belirttik. Eğer ki yazılacaksa da sadece 2009'a özel değil şimdiye kadar örgütlemiş olduğumuz tüm festivallere dair genel bir değerlendirme yazılıp 'kimi yanlışlıkların olduğunu, bunlarında üstesinden gelinecek bir iradeye sahip olduğumuzu ve bu bileşenlerin de böylesi bir festival örgütleyebilmesinin de bunun bir göstergesi olduğunu içeren bir metin yazılması gerektiğinin' altını çizdik. Bu tutumumuza dair de aynı siyasetler olayların üzerini örtmeye çalıştığımızı ifade ederek 2009'u ayrı tutmak gerektiği konusunda ısrarla durdular. Daha güçlü bir festival örgütleyebilmek için böylesi bir metnin yazılması konusunda ısrarla durdular. BDP'nin, EMEP'in ve SODAP'ın olmadığı bir festival daha güçlü bir festival olmuş oluyordu bu anlayışa göre. Şovenizmin ekmeğine dolaylı olarak da olsa yağ süren bu anlayış, 1 Mayıs Mahallesi'nde şovenizmin daha da derinleşmesi yönünde bir adım olmuş oldu. Kürdistan'a yönelik operasyonların daha da

arttığı, seçimlerden büyük bir zaferle çıkan Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku'nun milletvekillerinin veto edildiği, demokrasi mücadelesi veren tüm güçlerin dağıtılmaya çalışıldığı, ezilenlere ve emekçilere yönelik saldırıların arttığı, şovenizmin ve milliyetçiliğin artırılmaya çalışıldığı bir dönemde; 1 Mayıs Mahallesi'nde, BDP'nin, EMEP'in ve SODAP'ın olmadığı, ama bir 'özür metninin' olduğu güçlü bir festival örgütleniyor! Hangi yönlerden güçlü olduğu izaha muhtaç olan, hatta izah edilemeyecek olan bir anlayış gelip kendisini bu festival örgütlenmesine dayatmıştır. Bu türden anlayışlar, devrimden ve demokrasiden yana olan güçler tarafından reddedilmeyip terk edilemediği müddetçe daha güçlü festivaller asla ve asla örgütlenemeyecektir.

Bu görüşlerimizi yapılan tartışmalarda da ifade ettik, ancak tüm bunlara rağmen bu yanlış ve dayatmacı tutum kendi varlığını sürdürdü. 9 yıldır örgütlediğimiz bu festivalin ortak iş yapma zemininin daha fazla kaymaması, gelecek dönemlerde bu zeminin tekrar yakalanabilmesi ve en geniş birlikteliklerle örgütlenbilmesi yönündeki kaygılarla hareket edip bu karara şerhimizi koyarak platformun içerisinde kaldık.

2 Eylül 1977'nin dayanışma ve birlikte mücadele etme ruhuna aykırı şekilde bir festival örgütlendiğinin farkına varıp, bu anlayışa karşı mücadele ederek bunu değiştirmek tüm devrim ve demokrasi güçlerinin boynunun borcudur. KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak bundan önce de bu bilinç ve sorumlulukla hareket ettik. Böyle hareket etmeye ve bu türden anlayışlara karşı da mücadele etmeye devam edeceğiz.

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

Yaşasın Komünistlerin Birliği!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Festivalin birinci günü panel ve kooperatif tanıtımı

1 Mayıs Mahallesi 9. Geleneksel 2 Eylül Kuruluş Festivali'nin birinci günü 1 Eylül tarihinde gerçekleşti. Temmuz'un başından beri devam eden festival toplantıları sonucunda festival örgütlendi. Festivali örgütleyen kurum ve siyasetler şunlar oldu: Mayısta Yaşam Kooperatifi, PSAKD, Doğu Spor Kulübü, 2 Eylül Derneği, Temel Haklar Derneği, Anadolu Yakası Dersimliler Derneği, KÖZ, DHF, Partizan, Halk Cephesi, ESP. Geçtiğimiz senelerden farklı olarak festivalin örgütlenmesinde bu sene BDP, EMEP ve SODAP yer almadı.

3 gün süren festivalde çeşitli etkinlikler, konserler ve paneller gerçekleşti. Festival, Deniz Gezmiş Parkı'nda düzenlendi.

Festivalin birinci gününde çocuk etkinlikleri, 'Güvencesiz Çalışma, Kriz ve Mücadele Biçimleri' isimli bir panel ve konserler gerçekleşti. Festivalin ilk günü standımızı kurmak için sabah 11'de buluştuk. Daha önceden getirdiğimiz kitap, broşür, gazete, dövizlerimizi standı yerleştirdik. İçinde çalışma yürüttüğümüz Mayısta Yaşam Kooperatifi de sabahtan buluşup standını kurdu. Broşürlerini ve satmak için getirilen takıları standı yerleştirdi.

Festival programı saat 15.00'da çocuk etkinlikleriyle başladı. Mayısta Yaşam Kooperatifi'nin sorumluluk aldığı çocuk

etkinliklerinde çocuklara resim çizdirildi, körebe oyunu oynandı. Daha sonra çocuklara çizdirilen resimler alanda sergilendi.

Panel

Daha sonra 'Güvencesiz Çalışma, Kriz ve Mücadele Biçimleri' başlıklı panel gerçekleşti. Belediye-İş sendikası temsilcisi, Yeni Demokratik Birlik

temsilcisi ve Kamu Emekçileri Sendikası temsilcisinin konuşmacı olduğu söyleşi saat 19:30'a kadar sürdü. Konuşmacılardan ilk olarak söz alan Kamu Emekçileri Sendikası temsilcisi söz aldı ve konuşmasında emekçilerin mücadele ve kazanımlar tarihinden bahsetti. Arkasında kamu çalışanlarının artık güvenceli çalışmadığını, devletin kamu emekçilerin belirli kisveler altında böldüğünü söyledi. Özellikle öğretmenlerin ücretli öğretmen, sözleşmeli öğretmen ve uzman öğretmen diye böldüğünü söyledi.

Arkasından söz alan Belediye-İş sendikası temsilcisi de bütün kazanımların mücadele ile kazanıldığını, devletlerin yükselişe geçmiş olan işçi hareketlerinin önünü kesmek için sosyal devlet anlayışını ortaya attığını ve çalışanlara bir takım haklar verdiğini söyledi. Esnek çalışmanın giderek yaygınlaştırıldığına, kapitalistlerin istihdama yönelik verdiği rakamların yanıltıcı olduğuna dikkat çekti. Ayrıca şunları belirtti: 'Bugün sistem işçilerin, emekçilerin haklarını gasp etmek için uğraşiyor. Bir yandan da işçi sınıfını dağınık bir şekilde tutmanın yollarını arıyor. Kapitalizm kendi yarattığı krizin faturasını işçi ve emekçilere kesiyor, krizden de karını artırarak çıkıyor. Devrimciler de devlette çalışmanın güvenceli olduğunu söylüyorlar fakat Tekel

işçilerinin haklarının gasp edildiğini hepimiz biliyoruz. Bilindiği üzere devlet sermayenin çıkarlarını korumak için çalışıyor ve bu yüzden de istediği zaman bu hakları gasp edecektir. Aynı şekilde kadınlar da aynı bir şekilde ezilmekteler. Eşit işe eşit ücret alamamaktalar. Tüm bu sorunlara karşı yapılması gereken örgütlü mücadeledir. Sendikacı olanların mahallelerde örgütlenip sendika bürokrasisine baskı yapmaları gerekiyor. Sendikası, sigortasız olanların ise mahallelerdeki derneklerde, kitle örgütlerinde örgütlenmesi gerekir.'

Daha sonra söz alan Yeni Demokratik Sendikalar Birliği temsilcisi konuşmasında kapitalizmin kendi krizini aşmak için özelleştirme, kuralsızlaştırma gibi neo-liberal politikalar uyguladığına, kayıt dışı çalışmanın arttırıldığına vurgu yaptı. Hak gasplarına karşı, sistemi hedef alan örgütlü bir mücadelenin yürütülmesi gerektiğini belirtti. Yeni Demokratik Sendikalar Birliği'nin konuşmasından sonra panel sonlandırıldı.

Birinci gün konserlerle devam etti

Panelin arkasından sahneden çeşitli konuşmalar yapıldı. 1 Mayıs Mahallesi'nin kuruluşunda şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunurken, konuşmada Kadıköy'deki barış mitingine yapılan saldırı kınandı. Konuşmadan sonra Grup Vardiya, Grup Gölgedekiler gibi sanatçıların verdiği konserle ve bir semah gösterimi ile festival programı devam etti. Akşam geceye kadarda stantlar önünde sohbetler gerçekleştirildi. Mayısta Yaşam Kooperatifi de Genel Kurul'da önüne koyduğu çalışma grupları, müfredat hazırlıklarının propagandasını yaptı ve ilk defa duyanlara kendisini tanıttı.

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Festival yürüyüşü ikinci gün gerçekleşti

Panellerin, forumların, çocuk etkinliklerinin gerçekleştirildiği, sanatçıların ezgilerini seslendirdiği, siyaset ve kurumların standlarını açtığı bir 2 Eylül festivalini daha gerçekleştirmiş olduk.

Festivalin 2. günü saat 13:00'da gerçekleşen yemekle başladı. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nde yemek verildikten sonra ortak pankart arkasında toplanma yeri olan Cennet Düğün Salonu önünde buluşuldu. Orada toplananların da katılmasıyla son durağa kadar ana cadde üzerinde bir yürüyüş gerçekleşti. Yürüyüşe yaklaşık 300 kişi katıldı.

Pankartla birlikte önde her siyasetin flaması tutuldu. Atılan sloganlar şunlar oldu: 'Yaşasın 2 Eylül Direnişimiz', 'Kurtuluş Yok Tek Başına ya Hep Beraber ya Hiçbirimiz', 'Yaşasın Devrimci Dayanışma'. Ayrıca 2 Eylül'de yitirilen 12 kişinin isimlerinin okundu ve kitle okunan isimlerin arkasından 'yaşasın' dedi. Yürüyüşün arkasından basın açıklaması yapıldı. Bu sene geçtiğimiz senelerden farklı olarak BDP, EMEP ve

SODAP'ın bu festivalin örgütlenmesinde yer almaması zayıf bir yürüyüşün gerçekleşmesine ve haliyle geçen senelerin gerisine düşen bir festival gerçekleşmesine neden oldu.

Yürüyüşün ardından festival alanına dönüldü. Saat 17:00'da ise 'Ortadoğu'daki Halk Hareketleri' başlıklı bir panel düzenlendi (Panelin haberini gazetemizin bu sayısının 8. sayfasında bulabilirsiniz). Panelden sonra sanatçılar sahne aldı. Mahallenin kuruluşunu anlatan bir sinevizyon gösterimi gerçekleşti.

Üçüncü gün ise 'Kadına Yönelik Şiddet' konulu bir panel ve 'Kentsel Dönüşüm' konulu bir forum gerçekleşti. Forum ve panelin ardından tiyatro gösterimi ve sanatçıların sahne almasıyla festival sonlanmış oldu.

Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Gülsuyu'nda 'Alevi ve Kürt katliamlarına karşı birleşik mücadele olanakları' tartışıldı

ESP'nin her yıl düzenlediği Gülsuyu Sanat ve Hayat Kültür Festivali'nin beşincisi Ağustos ayında gerçekleşti. Festival kapsamında Maltepe Beşçeşmeler'de gerçekleşen paneller ve yürüyüşe katıldık.

İlk günlük panelin konusu 'Alevi ve Kürt Katliamları: Birleşik Mücadele Olanakları' idi. Konuşmacıları Ziya Ulusoy ve Erdoğan Aydın olan panele İsmail Beşikçi'nin katılacağı açıklanmasına rağmen gelmedi.

İlk sözü alan Erdoğan Aydın kısaca şunları söyledi: "Türkiye esasen 'biz Türkler ve Kürtler' diye kurulmuşken 1925'lerden başlayarak tektipleşmeye başlamıştır. 1924'ten itibaren Diyanet İşleri Başkanlığı olarak örgütlenen süreç Hanefi-Sünni olarak şekillenmiştir. Bütün inançlar ilericidir elbette ama diğer inançları boyun eğmeye zorlarsanız burada laiklikten söz edemeyiz.

1934 yılında Trakya'da yaşayan Yahudi nüfus oradakilere yok ettirilmiştir. Bu sürecin Kürtleri ve Alevileri dışta tutması düşünülemezdi. Alevilerin mağduriyete uğramadığı tek bir yer yoktur. Kısacası Türkiye Cumhuriyeti Osmanlı'nın yaptığını tekrarlamıştır. O yüzden de hukuk devleti, sosyal bir devlet olduğu yalandır. Bildiğiniz gibi

Türkiye'de milliyetçi şoven kesimlerin yurtsever olduklarını söylediklerine tanık oluyoruz. Yurttaşların eşit haklara sahip

demokratik ülke inşasına girişmektir. Bunun için sosyalist olmak gerekmez. Tüm yurttaşları sosyal devletin inşasına

karşı baskı ve katliamlar yapıldı. Sivas'taki saldırı da Alevi aydın ve sanatçılara yönelikti. Gazi'de ise Alevi

ilimli bir çizgide kısmi ilerlemeler sağlandı. Biz, işçi sınıfı ve emekçilerin kurtuluşu için mücadele etmekteyiz. Demokratik özgürlükler için mücadele etmesini bilmeyen bir işçi sınıfı, sosyalizm için mücadeleyi başaramaz ve onu koruyamaz. İşçi sınıfı mücadelesinden Alevi sorununa, Kürt sorununa kadar bütün bu talepleri birleştirmemiz gerekiyor. Demokratik Alevi hareketi ise devrimci hareketten ve Kürtlerden uzak durmaya çalışıyor. Sistem karşısında yalpalıyor. AKP'nin taleplerine cevap vereceğini sanıyor."

Soru-cevap bölümünde söz alan bir arkadaşımız ise Ziya Ulusoy'a "TKP'nin Kürt ayaklanmaları konusundaki tutumu ve Komünist Enternasyonal'le olan bağı nedir?" şeklinde bir soru sordu. Erdoğan Aydın'a hitaben ise "Erdoğan arkadaş bizi sosyal devletin inşasına çağırıyor. Oysa biz kendisini sosyalist bilirdik. Ben de kendisini sosyalizm inşasına davet ediyorum" dedi. Ulusoy cevap bölümünde TKP'nin rolünü eleştirirken Enternasyonal'in Kürt ayaklanmaları konusundaki rolü ile ilgili bir görüş belirtmedi. Aydın ise sosyal devletin sosyalizm olduğunu, bu çerçevede bu daveti yaptığını söyledi.

İkinci gün düzenlenen Ortadoğu paneline ve yürüyüşe katıldık

Festivalin ikinci gününde düzenlenen panelin konusu ise 'Ortadoğu'daki gelişmeler ve Arap devrimleri' idi. Tek katılımcısı ise Galatasaray Üniversitesi'nde akademisyen olan Selim Sezer idi. Sezer konuşmasında Arap ülkelerinde gelişen olayların tek tek ülkelerdeki panoramasını çıkardıktan sonra kısaca şunları ifade etti:

"Ortadoğu'da böylesine kapsamlı değişim ve dönüşümü kimse beklemiyordu. Şimdiden 3 iktidarı devrilmiş olması bile on yıllardır birçok dinamiğin birikmiş olduğunu gösteriyor. Bu ülkelerin ortak yanı tek parti yönetimi olmasıdır. Sol kesimlerin ve İslami kesimlerin bu isyanlara katılımları farklı derecelerde. Örgütlü ya da örgütsüz çok geniş bir kesimi kapsıyor bu isyanlar. Ancak bu isyanların yeni bir gelenek yarattığını, iktidarları devirdiğini söyleyebiliriz. Hiçbir kazanım olmasa bile önemli bir miras bırakmıştır bize. Bu hareketlerin emperyalist

güdümlü hareketler olduğu söyleniyor. Libya dünyada en fazla petrol üreten 12. ülke. Müdahalenin bununla ilgili olduğunu düşünüyorum."

Soru-cevap bölümünde söz alan bir arkadaşımız bu hareketlerin devrim olarak nitelenmesinin yanlış olduğunu çünkü işçi sınıfının iktidarı almadığını söyledi. Öyle olsa bile kendiliğinden bir devrim olacağı ve bunu korumasının mümkün olmadığını belirtti. Başka bir arkadaşımız ise bu isyanlar başladığından beri solun olaylara burjuvazinin penceresinden baktığını, hatta olayları aynı terimlerle açıkladığını ve bunun büyük bir kafa karışıklığı yarattığını belirtti. Konuşmacının Esad'ın kendi halkına düşman gibi saldırdığını söylediğini ama zaten her ülkede burjuvazinin emekçilerin düşmanı olduğunu belirtti. Arkadaşımız ayrıca "kendiliğinden devrimler olur ama önemli olan solun bu hareketlere nasıl baktığını

netleştirmesidir" dedi. Ayrıca, konuşmacının anlatımında sınıfsal bir bakış göremediğini de ekledi.

Panelin ardından 'Barış ve Kardeşlik Yürüyüşü'nün yapılacağı duyulması üzerine Beşçeşmeler Meydanı'ndan belediye önüne kadar olan yürüyüşe ve orada yapılan basın açıklamasına altı kişi olarak katıldık. Açıklamada Kürt halkının demokratik taleplerini savundukları ve Türk halkının da barışın tarafı olması gerektiği ifade edilerek demokratik özerklik selamlandı.

'Yaşasın Halkların Kardeşliği', 'Biji Biratiya Gelan', 'Yaşasın Demokratik Özerklik' gibi sloganların atıldığı yürüyüş toplam 20 kişi katıldı. Panellerde birleşik mücadele olanaklarından dem vuran ESP'nin basın açıklamalarını tek başına yapması ise ilgi çekiciydi.

Maltepe'den Komünistler

davet ediyorum".

Aydın'ın ardından söz alan Ziya Ulusoy ise şunları belirtti: "Cumhuriyetin kuruluşundan beri Alevilere ve Kürtlere

emekçilere yönelikti. Kürt ulusal hareketinin geliştiği dönemde Alevilerle Kürt hareketinin yan yana durması engellenmiştir böylelikle. Bugüne gelince 90'lardaki saldırganlığa rağmen

Maltepe'den Komünistler

Limontepe festivali yeniden yeşerecek

'Saldırlara ve baskılara karşı inat - ısrar - dayanışma!' şiarıyla 22-23 Ekim tarihlerinde bu sene dördüncüsü gerçekleştirilmesi planlanan Limontepe Halk Dayanışma Festivali'nin gerçekleştirilememesi üzerine Festival Platformu tarafından 22 Ekim Cumartesi günü saat 17:30'da Limontepe Heykel durağında bir basın açıklaması yapıldı.

Hazırlıkları bir ay öncesinden başlayan ve geniş bir şekilde duyurusu yapılan festivalin gerçekleşmesinden henüz birkaç gün önce 19 Ekim'de Çukurca'da yaşanan çatışma ve sonrasında devletin ve burjuva medyasının yarattığı iklim; bir şölen havasında, geniş kesimleri bir araya getiren bir etkinlik biçimi olarak bir festivalin mevcut şartlar altında gerçekleştirilmesini güçleştirdi. Üstelik yaşanan çatışmanın ardından devletin sınır ötesi ve sınır içi operasyon yürüteceğinin belli olması ile bu iklimin sürdürüleceği de açığa çıkmış oldu.

Bu nedenle Festival Platformu kendi bünyesinde yürüttüğü tartışmaların ardından festivali gerçekleştirilmeyerek, Türkiye Cumhuriyeti devletin Kürdistan'da yürüttüğü haksız savaşın şiddetini trmandırmasına, operasyonlara, devlet terörüne ve kıskırtılan şovenizme karşı ezilenlerin özgürlük ve eşitlik taleplerine sahip çıkılması ve dayanışmayı yükseltmeyi gerektiğini vurgulayan bir sokak eylemi organize etti.

Polis yığınının yapıldığı mahallede açıklama öncesinde bir ajitasyon konuşması yapılarak Limontepe Halk Dayanışma Festivali'nin kimler tarafından, hangi amaçla düzenlendiği ve bu sene neden gerçekleştirilemediği açıklandı. Daha sonra ise 'Operasyonlara - Saldırlara - Şovenizme Karşı; Dayanışmayı Yükselt! Örgütlen - Birleş - Mücadele Et!' yazılı bir ozalit açıldı. Eyleme katılım güçlü olmasa da yapılan ajitasyon ve açıklama Heykel Durağı etrafındaki pek çok kahveden insanların çıkararak dinlemesini ve pek çok insanın da eylemi evlerden izlemesini sağladı. Eylemde okunan açıklama şöyleydi:

"Basına, Kamuoyuna, Emekçi Halklarımız! Dün itibarı ile Türkiye Cumhuriyeti devleti yeni bir sınır ötesi operasyonla Kürt coğrafyasında sürdürdüğü haksız savaşın şiddetini arttırmaya yönelik bir girişimde bulunmuştur.

Egemenlerin giriştiği bu 26. sınır ötesi operasyona yıllardan bu yana duymaktan

usandığımız yalanlar eşlik etmektedir. Egemenler yine zafer çiğlikleri ve vatansızlık naraları ile milyonlarca emekçiyi kendilerinin saplandıkları bataklığa çekmeye çalışmaktadırlar. Ezilen bir ulusun özgürlük, eşitlik ve barış talebi yine operasyonlarla ve kanla boğulmaya çalışılmaktadır. Devletin sürdürdüğü haksız savaşın bedelini ise yalnızca işgal ve katliam politikalarının mağduru bölge halkı değil, metropollerdeki emekçiler de ödemektedir. Metropollerde saldırılara burjuva medyanın ve egemenlerin ırkçı şoven kıskırtmaları ile yükseltilecek faşist saldırılar ve devlet terörü eklenmektedir. Milyonlarca işçiyi emekçiyi köleleştiren sömürü politikaları ise pervasız ama sessiz sedasız bir şekilde sürdürülmekte iken bu haksız savaşın bilançosu emekçilerin karşısına daha fazla yoksulluk olarak çıkartılmaktadır. Egemenler intikam yeminleri ederken ön cepheye ise her zamanki gibi yoksul emekçi çocukları sürülmektedir.

Haksız bir savaşın yürütücüsü olarak savaşa zorlanan, ölüme gönderilen insanların ölümleri üzerinden kendi ırkçı-faşist emellerine ulaşmak isteyen, savaş kıskırtıcılığı yapan riyakâr ve korkaklar meydanı boş bulduklarını zannetmektedirler. Ancak yanılıyorlar!

Barış, eşitlik, özgürlük ve kardeşlik taleplerine; dizginlerinden boşalan bir ırkçılık, devlet terörü, operasyon ve savaşla yanıt verenler emellerine varamayacaklar...

Bu koşullar altında bu sene dördüncüsünü gerçekleştirilmeyi planladığımız Limontepe Festivali, Festival Platformu'nun aldığı karar ile iptal edilmiştir. 'Saldırı ve baskılara karşı inat - ısrar - dayanışma!' şiarıyla örgütlenen Limontepe Festivali'nin çağrısı bugün her zamankinden daha güncel, anlamlı ve daha yakıcıdır. Üç yıldır bu festivali örgütleyen, mütevazı olanaklarıyla Limontepe gibi bir emekçi semtinde bu festivali var eden bizler Limontepe Festivali'nin yükselttiği çağrıya bugün her zamankinden daha fazla sahip çıkıyoruz. Eşitlik, kardeşlik ve özgürlük şarkıları söyleyeceğimiz, dayanışma ile halaya duracağımız festivalimizin dördüncüsünü gerçekleştiriyoruz. Fakat saldırıların, savaşın, ırkçılığın hüküm sürülmesinin istendiği bu koşullara inat emekçilerin, ezilenlerin sokaklarda, meydanlarda buluşacağı günler için inatla

ve ısrarla mücadeleyi yükselteceğiz. İnaniyoruz ki bu mücadele Limontepe Halk Dayanışma Festivali'ni de yeniden yeşertecektir.

Saldırıları dayanışmayı büyüterek, şovenist kalkışmaları halkların özgürlük ve kardeşlik özlemi ile aşarak yanıtlayacağız. Limontepe Festivali Platformu'nun Limontepe Festivali'ni örgütleme azmi artmıştır. İnat, ısrar ve dayanışma ile Limontepe Festivali'ni yeniden örgütleyeceğiz, sokakları ve meydanları ezilenlerin, emekçilerin şölen yerine çevireceğimiz günlerin umuduyla son bir kez daha haykırıyor ve söz veriyoruz!

Limontepe Festivali Yeniden Yeşerecek! Örgütlü Bir Halkı Hiçbir Kuvvet Yenemez!

İnat - İsrar - Dayanışma!

Limontepe Festival Platformu"

Açıklamanın okunması sırasında 'Saldırlara Karşı Örgütlen - Birleş - Mücadele Et!', 'Eşitlik - Kardeşlik - Kürt Ulusuna Özgürlük!', 'Susma Haykır Halklar Kardeşitir!', 'Yaşasın Devrimci Dayanışma!', 'Faşizme Karşı Omuz Omuza!', 'Örgütlü Bir Halkı Hiçbir Kuvvet Yenemez!' sloganları atıldı. Festival Platformu bileşenlerinden KÖZ'ün arkasında duran komünistlerin, Devrimci Dönüşüm ve BDP'nin katıldığı eyleme Kaldıraç okurları da destek verdiler.

Eylemin ardından seçimler öncesinde Blok'un seçim bürosu olarak kullanılan ofiste süre dair bir sohbet gerçekleştirildi. Sohbet süreci emek koyan pek çok arkadaş görüşlerini ifade etti. KÖZ'ün arkasında duran komünistler esas olarak önemli olanın bu mahallede bu festivali var eden dayanışma ilişkisi olduğunu vurguladılar. Sohbette bu dayanışma ve emekçi semtlerinde birlikte çalışma iradesi sürdürdüğü müddetçe festivalin kendisini yeniden var edeceği vurgulandı.

İzmir'den Komünistler

Kitle örgütlerinin yaz pikniği

Varoşlarda çalışma yürüten kitle örgütleri olarak her sene düzenlediğimiz Adalar pikniğini, 24 Temmuz günü Büyükdada'da gerçekleştirdik. Yaklaşık 600 kişinin katıldığı pikniği, Yenibosna, Tuzla, Ümraniye ve Sultanbeyli'de eğitim dayanışması faaliyeti yürüten Mayısta Yaşam Kooperatifi ile Okmeydanı ve Gülsuyu'nda tüketim dayanışması faaliyeti yürüten Anadolu Yaşam Kooperatifi düzenledi. Ayrıca, Güney Kültür Merkezi, gerek standartları açarak gerekse de verdikleri müzik dinletisiyle, pikniğimize desteklerini sundular. Bulduğumuz mahallelerde ev ve esnaf ziyaretleri ile yaygın bir duyurusunu yaptığımız piknik için kiraladığımız tekne ile Maltepe İDO İskelesi'nin yanından saat 10:00'da Büyükdada'ya doğru yola çıktık.

Her yıl gerçekleşen yaz piknikleri, varoşlarda dayanışma faaliyeti yürüten kitle örgütlerinin en geniş kitlelerle buluşmasına ve katılanlara amaçlarını ve görüşlerini anlatmaya vesile oluyor. Bu seneki yaz pikniği de bu amaca hizmet etti. Ortak sofrada yenilen kahvaltılardan sonra piknik, pikniği düzenleyen kurumların pikniğe katılanları selamladığı ortak konuşma ve Mayısta Yaşam ile Anadolu Yaşam'ın faaliyetlerini aktardığı konuşmalarla başladı. Konuşmalarda, Mayısta Yaşam'ın yaz faaliyetleri, müfredat çalışmaları ve kooperatifin şifre ve katsayı meselesi gibi eğitime dair gündemler hakkındaki görüşleri ve Anadolu Yaşam'ın dayanışma faaliyetinin amacı aktarıldı.

Bir araya gelmenin ve varoşlarda dayanışmanın önemini vurgulandığı konuşmalardan sonra program, Tuzla'dan Grup Jilda ve yine Tuzla'dan bir bağlama grubunun, Güney Kültür Merkezi'nden bir arkadaşın, Grup Mayıs'ın ve Gülsuyu'ndan Utku isimli arkadaşımızın müzik dinletileriyle devam etti. Piknikte, ayrıca, katılanların ilgiyle izlediği bir halat yarışması ve bilgi yarışması gerçekleşti.

Piknikte içinde çalışma yürüttüğümüz kitle örgütlerinin görüşlerini ve KÖZ'ün görüşlerini aktarmada eksiklik yaşamış olsak da piknik yürütülen dayanışma faaliyetine en fazla ihtiyacı olan geniş bir kitleyi bir araya getiren bir piknik oldu. Konuşmalardan, müzik dinletilerinden ve yarışmalardan sonra saat 19:30 gibi türküler söyleyerek umut verici bir yorgunluk ile Büyükdada'dan ayrıldık.

İstanbul'dan Komünistler

Üç söyleşi tek tez: Acil ihtiyaç devrimci parti

Maltepe'de her ay düzenli gerçekleşen söyleşiler devam ediyor. Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarında söyleşilerimizin gündemlerini '2 Temmuz', 'Arap Baharı' ve 'Tasfiyecilik' oluşturdu. Söyleşilerdeki ortak vurgu en acil ihtiyacın devrimci bir parti olduğu oldu.

Arap Baharı

Çalışma yürüttüğümüz kurumda her ay düzenlediğimiz söyleşilerin Ağustos ayı konusu 'Arap ülkelerindeki ayaklanmalar ve solun bakışı' idi. Söyleşide yapılan sunumda Arap ülkelerindeki hareketlilikle birlikte solda kafa karışıklığının giderek arttığını, bu yüzden bu söyleşinin bakışımızı netleştirmek adına önemli olduğu vurgulandı. Zeynel Abidin Bin Ali'nin 23 yıllık diktatörlüğünün kısa sürede yıkılmasının hem burjuvazide hem de sol kesimlerde sevinçle karşılandığını ancak solun bu ayaklanmaların hangi dinamiklerle şekillendiği üzerinde yeterince durmadığı vurgulanarak solun bu ayaklanmalar karşısında aldığı tutum üzerinde duruldu.

Genel olarak devrimci öznenin hareketin içinden çıkacağı savunulan sol hareketin Troçki'nin Menşevik devrim stratejisiyle bu noktada bulunduğunu, bu buluşmayı sağlayanın ise kendiliğinden kitle hareketlerine sık sık vurgu yapan Rosa Luxemburg'dan başkası olmadığı, zira

Rosa Luxemburg'un Lenin'in önerdiği gibi devrimciler örgütünün hem işçi sınıfından hem de oportünistlerden ayırarak edere değil, devrimci bir ayaklanma içinde kurulabileceğini savunuların başında geldiği belirtildi. Daha sonra söyleşide şunlar söylendi:

"Kendiliğinden bir hareketi Lenin, devrimci bir programa ve bir devrim planına sahip olan bir partinin önderliğinde gerçekleşmeyen herhangi bir hareket olarak tarif eder ki bu hareket eninde sonunda burjuva siyasetin çizgisine tabi olmaya mahkumdur. Sol henüz bunu görebilmiş değil. Komünistlerin birliğini savunularna uluslararası gelişmeleri belirleyen temel etmenin rakip emperyalist güçler arası yeniden paylaşım kavgası ve bu çerçevedeki güçler ilişkisi olduğunu her fırsatta söylüyor. 'Her hareket ilerici' anlayışıyla olaylara bakan kimi sol güçlerin yaşadığımız topraklardaki işçi ve emekçilere yürünecek yolun burası olduğunu söylemeleri, aynı zamanda

kendi devrimci görevlerinin de üstüne örtmek anlamına gelir ki bu da kendiliğindenliği yüceltmektir."

Ayrıca, söyleşide tek tek Arap ülkelerinde Baasçı rejimlerin iş başına gelmesinde solun rolü üzerinde duruldu. Solun bu ülkelerde darbelerini desteklediği, bağımsız bir siyasal çizgi izlemek yerine kuyrukçu bir siyaset izledikleri, dolayısıyla Ortadoğu'da bugün yıkılan gerici rejimlerin oluşmasında büyük paylarının olduğu, bugün de bu hareketleri destekleyerek başka gerici rejimlerin oluşmasına katkı sundukları belirtildi:

"Dün Nasır'ı Kaddafi'yi alkışlayanlar bugün Chavez gericiğini destekliyorlar. Sonuç olarak komünistlerin görevi kuyrukçu politikalar izleyenlere akıl vermek değil, işçi sınıfına önderlik edecek Enternasyonal'i yaratmaktır. Arap ülkelerine verilecek en büyük destek yaşadığımız topraklarda devrimci partiyi inşa etmekten geçer."

Sunumun ardından ise katılanlar düşüncelerini ifade ettiler. Dile getirilen düşünceler kısaca şunlardı:

1. "Emperyalizmin desteklediği ulusal kurtuluş hareketlerinin desteklememek,

sınıf mücadelesinin geliştirilmesi gerekir."

2. "Aslında Arap baharı her şeyin açıkça görülebileceği bir ortamda gerçekleşiyor. Biz sola diyoruz ki: buna güzellere yapmaya gerek yok, devrimin güncelliği de budur aslında. Hareket yükseldiğinde kitlelerin 'bize komünist parti lazım' demeyeceğini biliyoruz. Sol bu dalgayı kaçırmış olsa da bir dahakine hazırlıklı olmalıdır. Ortadoğu emperyalizmin en zayıf halkasıdır. Zincir parçalanacaksa buradan parçalanacak. Arap ulusu 20 devlete bölünmüş durumda ve doğal olarak birbirinden etkilenecek. Bizim buradan çıkaracağımız ders kendi devrimci görevlerimize yoğunlaşmaktır."

3. "İşçi sınıfı şu anda taraf değil. Mısır'da, Libya'da olanlar emperyalist paylaşımın izdüşümleridir. İşçi sınıfı tarih sahnesine bağımsız bir güç olarak çıkarsa bu oyunları bozabilir."

4. "Emperyalizm kapitalizmden bağımsız değildir. Onun işleyiş biçimidir, ekonomi politikasıdır. Mustafa Kemal'in T.C.'sini kuranlar da İngilizlerdi. Tersi de olabilirdi ama olmadı. Mustafa Kemal'in Kürtlere bakışı Faysal'ın bakışından farklı değildir. Mısır Komünist Partisi Baasçıların kuyrukçuluğuna takılmadan TKP başlamıştı kuyrukçuluğa. Solun bolşevik tarzda

bir bakışı olmadığı için devrimci öznenin hareketin içinden çıkacağı düşünülüyorlar. Biz 'hazırlığı şimdiden yapmak lazım' diyoruz."

5. "Devrimin objektif şartları bellidir. Diğer etkenler yoksa da bu birşey ifade etmez. Kendiliğendenciliği aşamaz. Kürt hareketi dünya çapında bir hareket ve aynı kuldarda yol açıyor. Sınıf kimliğiyle yurtsever hareketin saflarında yer almıyor."

6. "Ortadoğu'daki hareketlere güzellere yapan sol bazen Chavez'i göklere çıkarıyor, bazen de kendiliğinden gelişen kimi hareketleri. Bu topraklarda 77'de en kitlesele eylemlilikler yaşandı. 96'da 1 Mayıs bir halk ayaklanmasına dönüştü ama sol bunu da göremedi. Newroz'larda alanlar dolduran binlere rağmen 'sol işçilere gitmek lazım' demeye devam ediyor. Biz üçüncü bir cephe var diyoruz. Emekçiler seçeneksiz değil. Solun Tunus'a, Libya'ya şaşı bakmasını anlayabiliriz ama yanbaşındaki bir hareketi görmezden gelmesi anlaşılmalıdır. Bu Menşevik, oportünist anlayıştan sıyrılmadığımız sürece Bolşevik partiyi yaratamayız."

Maltepe'den Komünistler

Tasfiyecilik

Çalışma yürüttüğümüz kurumda düzenli olarak yaptığımız söyleşilerin Eylül ayı konusu 'günümüzde tasfiyecilik' idi.

Yapılan sunumda genel olarak tasfiyeciliğin tanımı ve ortaya çıkış koşulları anlatıldı; tasfiyeciliğin gündelik politikaya nasıl yansıdığı somutlanarak tasfiyeciliğin sağ ya da sol versiyonlarının aslında birbirinden farklı olmadığını altı çizildi. Çin, Arnavutluk ve Küba devrimlerinin Komünist Enternasyonal'in ilke ve amaçlarını referans almamalarının 2. Enternasyonal marksizminin yeniden canlanmasının koşullarını oluşturduğu belirtildi. Aynı şekilde yaşadığımız topraklarda da TKP'nin Komünist Enternasyonal'in bir ürünü olmasına rağmen takipçilerinin bu ilke ve amaçlara uymadığı, onun ideolojik ve programatik yaklaşımlarını toprağa gömmelerinin de yine tasfiyeciliğin bir biçimi olduğu söylendi.

Yoldaş aynı zamanda 71 çıkışının öncüsü olan akımların da komünist partisi yaratmak yerine farklı merkezlere dağıldığını, takipçilerine de parçalı bir gelenek bıraktıklarını ve bu nedenlerden dolayı bu akımlar ve türevlerinin sağ ve sol oportünizm ya da merkezci bir akım

olarak şekillendiğini ifade etti. Köklerini 12 Mart öncesinde bulan THKP-C, TKP-ML ve THKO'nun tasfiye süreci ele alınarak en erken tasfiye olanın THKO olduğu, TKP-ML'nin kendi içinde bölündükten sonra da ayrışma eğilimlerini bünyesinde sürekli taşıdığı, TKP-ML hareketinin ise MLKP'nin temel bileşenlerinden biri haline geldiği, hakim birlik eğilimlerinin aksine parti öncesi örgütlerin birleşmesiyle oluşmasının diğer parti projelerinden olumlu yönde bir farklılığı ifade ettiği belirtildi.

Daha sonra 12 Eylül yenilgisiyle devrimci hareketin bir muhasabeye giriştiği, ancak bunun tam bir liberal savrulmayla sonuçlandığı belirtilerek ÖDP ve EP'nin kurulmasıyla legalist tasfiyeci dönemin örgütsel tasfiyecilikle birleştiği ifade edilerek şunlar eklendi:

"Kurtuluş, Emek, Troçkistler, TKP ve bağımsızlara Dev-Yol'un da katılmasıyla Kuruçeşme bileşenlerinin çoğunun tasfiyesi gerçekleşmişti. Üçüncü dönemin asli unsuru olan Dev-Yol'un partileşememe krizi de böylelikle son bulmuştur. Yaşadığımız topraklarda ortaya çıkan tüm sosyalist akımlar kendilerini enternasyonal bir hareketin

parçası olarak görmelerine ve sosyalistleri birleştirmek için yola çıkmalarına rağmen bolşevizmi ve Komünist Enternasyonal'in ilke ve amaçlarını referans almadıkları için tüm bu birlik girişimleri tasfiyeyle sonuçlanmıştır. Devrimci hareketi kötürüm bırakan neden gelip geçici politik-örgütsel yetersizlikler ve zaafı değil, tarihsel arka planı olan ideolojik ve örgütsel zaafıdır. Burjuvazinin politik etkisinden bağımsızlaşarak iktidar perspektifiyle mücadele yürütülemedisidir."

Daha sonra legalist tasfiyeciliğin devrimci hareket üzerindeki etkisi üzerinde durulduktan sonra 90'larda varoşlarda yükselen hareketin etkisiyle hız kesen tasfiyeciliğin başka bir kisse altında ve farklı dinamiklerle şekillendiği, bu dalganın tasfiyeye direnen akımları da etkisi altına aldığı belirtildi. '95 başlarında işçi sınıfının varoşlarda biriken öfkesinin beklenmedik bir anda Gazi'de ortaya çıkması ve destek bulmasının devrimci harekette moral üstünlüğün doğmasını sağladığı, bunun verdiği güçle '95, '96 1 Mayıs'larında politik bir atılım yapıldığı fakat sürecin yönlendirilemediği ve bunun da geri çekilmeyi beraberinde getirdiği ifade edildi. Dalganın etkisini artırmasıyla devrimcilerin kitleler üzerindeki etkisini de giderek kaybetmeye başladığı ve kitlenin devrimci dinamiklerden

umudunu kestiği vurgulandı:

"Komünistlerin Birliği Platformu geri çekilme ve tasfiyeciliğin sınıf mücadelesine farklı boyutlarda damgasını vurduğu bir iklimde siyaset sahnesine çıktı. Çizgisini ve varlığını koruyarak gelişmesini sağlayan etken, referanslarının konjoktüre bağlı olmayan ve sınıf mücadelesinin gelgitlerinden bağımsız referanslar olmasındadır. Bunun yanında sınırlı ölçekte de olsa öncelikli ödevlerinden kopmadan ilerlemeye ısrar etmesi, kuyrukçuluğa düşmeden gelişmelere uyum sağlayabilecek esneklikte taktik tutum benimseme yeteneğinden kaynaklanır. Tasfiyeciliğe karşı bir mevzi olarak düşünülmesi gereken Komünistlerin Birliği Platformu bir tarafta 'teorik yeniden üretim yapalım' diyerek siyasetten tamamen uzak duran, hatta devrimcilerin dahi ulaşamayacakları derinliklere çekilenlere, diğer yanda 'varoşlarda çalışma yapılmaz' diyerek geçmiş popülizme mahkum edenlere, diğer taraftaysa da kimi sol sekte çıkışlarla kendini tüketenlere rağmen bu kesimlerin etkisi altına girmeden sınıfın düzenle bağlan en zayıf, en ezilen fakat politikleşmeye en açık kesimleri arasında savunmayı öngütmeye çalışıyor. Komünistlerin Birliği Platformu'nun oportünizmin her çeşidi karşısında sınıvdan geçmiş referanslara sahip olması, tasfiyecilik ve geri çekilme

döneminin hakim dalgasına kapılmasını önleyen bir güvence yaratmıştır.

Bolşevikler 1903'ten önce ekonomistlerden sonrasında menşeviklerden, daha sonra da sol tasfiyecilerden yollarını ayırarak ilerlediler. 1914'te savaş patlak verdiğinde ise kendi burjuvazisinden yana tutum alan sosyal pasifistlerle aralarını kalın bir çizgi çektiler. Gecikmeli de olsa 1919'da 3. Enternasyonal'i kurarak 2. Enternasyonal geleneğiyle hesaplaştılar. Bugün sağlanacak olan komünistlerin birliği de oportünizmden pratik-politik olarak yollarını ayırmış devrimciler tarafından sağlanacaktır. Oportünizm teorik bir sorun olmadığı gibi ideolojik mücadeleyle de altedilemez. Ancak siyasal mücadelenin bir aracı olan devrimci partiyle alt edilebilir.

İşçilerin birliğinden önce komünistlerin birliğini savunanlar Komünist Enternasyonal'in yozlaşmasıyla kopan kızıl ipe tekrar bağlanarak Komünist Enternasyonal çizgisinde yeni bir geleneğin temellerini atmayı ödev saymaktadırlar."

Sunumdan sonra katılımcılar sorularını ve görüşlerini ifade ettiler. Yaklaşık 2 saat süren ve 20 kişinin katıldığı söyleşi canlı tartışmaların ardından bitirildi.

Maltepe'den Komünistler

2 Temmuz

İçinde çalışma yürüttüğümüz kurumda 2 Temmuz katliamıyla ilgili bir söyleşi gerçekleştirdik.

28 kişinin katıldığı etkinlikte yapılan sunumda Sivas Katliamı'nın yaşandığı koşullar, devlet kurumlarının rolü üzerinde durulduktan sonra Alevi emekçilerin giderek sosyal demokratların da etkisiyle 'laik' düzenin bekçisi haline getirildikleri neden ve sonuç ilişkisi açıklanarak vurgulandı. Zamanla 2 Temmuz anmalarının ezenle ezilenleri buluşturduğu, böylece emekçiler arasında düşmanlık tohumlarının ekildiği, devrimcilerin de saldırının ekonomik

ve sınıfsal boyutunu görmeyerek bu tuzağa düştükleri eylemlerini de böyle şekillendirdikleri belirtildi.

'Canlar' kimliği altında cemaatlerin bakışına denk gelen bir kardeşlik ilişkisi kurularak işçi sınıfının dini ve mezhepsel parçalanmışlığına yol açıldığı vurgulandıktan sonra, Sivas Katliamı'yla Alevi emekçilerin Kürt hareketiyle buluşması engellendiği ve Alevilerin kemalistlere daha da yakınlaştırıldığı söylendi. Ayrıca çarpık bir bakışla ilerilik/gericilik ayrımı yaratıldığı, emekçilerin bir kez de bu şekilde bölündüğü ifade edildi.

Devrimcilerin Aleviliğe nasıl baktığı konusunda ise şunlar söylendi:

"Devrimciler bugüne dek Aleviliği sınıfsal temelden kopuk popülist bir tarzda ele aldılar. Alevilerin geleneklerini yaşatmak için kurdukları kurumlarda onlar adına politika yaparak kendini sınıfın yerine ikame eden anlayış bu kurumlarda kendini Aleviler yerine koymaktadır. Bu yanlış anlayış sonucu Gazi ayaklanması sınıfa değil, Alevilere mal edilebilmiştir. Geçmişte Şeyh Sait ayaklanmasına da bu temelde bakan 'sol'un öldürüldükten sonra asılan 7000 direnişçi karşısında suskun kalışı bu yanlışlığa dair önemli bir veri sunmaktadır bize.

Her yıl 2 Temmuzlarda hesabın sorulacağı söylenir. Ancak saldırının içeriği ve boyutları kavranmadığı sürece

hesabın sorulamayacağını biliyoruz. 2 Temmuz anmalarında mağdurluğun hakim olduğu tüm bu yanlışmalardan kurtarmak gerekiyor.

Bu da ancak Gazi ayaklanmasının yolundan yürünerek gerçekleşecektir. Yaşanan tüm katliamların ve zulmün hesabının ancak ezilenlerin örgütlenmesiyle vereceği iktidar mücadelesiyle sorulacağını unutmamalıyız.

Yeryüzünü cennete çevirmek, tüm değerlerin yaratıcısı işçi sınıfının eseri olacaktır. Biz komünistlerin de tek varlık sebebi budur."

Sunumun ardından söz alan başka bir arkadaş ise Alevi katliamlarının nedenleri üzerinde durarak 2 Temmuz'un sınıfsal içeriği gözden kaçırıldığında yanlış sonuçlar çıkarılacağını, Alevilerin mağdur

psikolojisiyle çözümünü devletten bekler hale geldiğini söyledi. Daha sonra şunları ekledi:

"Dersim'de devletin vergilendirme sistemine karşı çıkan Dersimliler ayaklanmıştı ama Koçgiri'de bir Cumhuriyet kurulmuştu. Daha sonra Sivas, Maraş ve Erzincan'da pazardan pay almaya başlayan Aleviler belli kesimleri rahatsız etmişti. Saldınlar da daha çok işyerlerine olmuştu."

Sözlerini Alevilerin mağdur ve mazlum olmadığını söyleyerek tamamlayan arkadaşımızın ardından 2 Temmuz anmasına katılan bir arkadaş yaşadıklarını anlattı. Daha sonra Alevilerin mağdur ve mazlum olmaları üzerine bir tartışmadan sonra paneli bitirdik.

Maltepe'den Komünistler

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

Levent Tüzel'i 1 Mayıs halkıyla buluşturduk

1 Mayıs Mahallesi'nde EMEP, BDP, SODAP, EDP ve KÖZ'ün birlikte örgütlediği 'Blok Vekilleri Ataşehir Halkıyla Buluşuyor' başlıklı halk toplantısı 23 Eylül Cuma akşamı gerçekleştirildi. Operasyonları, vetoları, işçi ve emekçilere yönelik saldırıları ve kadına yönelik şiddeti gündemine alan toplantıya Blok milletvekillerinden Levent Tüzel katıldı. Mahalledeki kimi yöre dernekleri ve demokratik kitle örgütleri de gerçekleştirilen bu buluşmaya katıldılar. Örgütleyen siyasetlerin dışında ESP de bu toplantıya katılım gösterdi.

Böylesi bir buluşmayı 1 Mayıs Mahallesi'nde gerçekleştirmek ve mahalle emekçilerinin katılımını sağlayıp şu an içerisinde bulunduğumuz sürece dair tartışmalar yürütmek ve bu buluşmalardan güç alarak önümüzdeki süreç içerisindeki savunma hattını güçlendirebilmek amacıyla böylesi bir halk toplantısını örgütlemeyi önümüze koymuştuk. En nihayetinde beş siyaset birlikte böyle bir halk toplantısını örgütlemeyi önümüze koyduk. Her şey netleştikten sonra mahallede bu toplantının hazırlık çalışmalarını örgütleyen siyasetler olarak çalışmayı ortak bir şekilde yürüttük. Çıkarığımız el ilanlarının dağıtımını ve ozalıt çalışmalarını mahalle emekçilerini bu buluşmaya çağırarak.

Yaklaşık 250 kişinin katıldığı halk toplantısında; açılış konuşması ve bugüne kadar verilen devrim ve demokrasi mücadelesi yolunda yitirdiklerimiz adına yapılan saygı duruşunun ardından Grup Mayıs bir müzik dinletisi gerçekleştirildi. Müzik dinletisinin ardı sıra örgütleyen kurumların ve konuşmak isteyenlerin konuşmaları gerçekleşti. Bu bölümde BDP, EDP, SODAP, ESP ve KÖZ söz alarak konuşmalar gerçekleştirdi. Siyasetlerin dışında iki kişide söz alarak bireysel olarak görüşlerini ifade ettiler.

Yapılan konuşmalarda daha çok AKP hükümetinin bugün gerçekleştirdiği ve önümüzdeki süreçte emekçilere yönelik planladığı saldırılara değinilerek buna karşı mücadele etme yöntemleri üzerinde duruldu. Bu saldırılara göğüs gerebilmenin ortak bir eylemlilik ve örgütlülüğün geçtiğinin altı

çizildi. Şu süreçte gerçekleştirilen Kongre girişimi hazırlıklarının bu bağlamda önemli bir yerde durduğuna vurgular yapıldı. Bu anlamda emekten yana olan herkesin ve tüm kurumların bu süreç içerisinde aktif bir şekilde bulunmaları ve bu kongrenin aktif bileşenleri olmaları yönünde çağrılar yapıldı. Bunun yanı sıra Kürt halkına yönelik saldırılar ve operasyonlarda konuşmalar içerisinde yoğun bir şekilde kendisine yer buldu.

KÖZ adına söz alan yoldaş ise konuşmasında şunlara değindi: "Bugün burjuva medyanın söylediği gibi AKP gene galip gelmiş gibi bir durum söz konusu değildir. Her ne kadar AKP oyların yüzde ellisini dahi almış olsa da meclisteki sandalye sayısını düşürmüştür. Haliyle tek başına anayasa yapmak isteyen ancak bunu yapabilecek yeterli vekil sayısına ulaşamamış bir AKP vardır. Yeni bir anayasa için CHP'ye muhtaç olan bir AKP vardır. Bugün AKP'ye karşıymış gibi duran ve demokrasiden söz eden CHP ise yapılan bu operasyonların ve işçi sınıfına yönelik olan kıdem tazminatının kaldırılması gibi bir çok saldırının altına imzasını koyarak her zaman olduğu gibi pozisyonunu yine ortaya koymuştur.

İşte bu cephenin karşısında ise seçimlerde tek bir odak bulunmaktaydı; o odakta Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloku idi. Bu blok emekçilerin ve ezilenlerin ortak cephesi haline gelmiş ve seçimler sürecinde emekçilerin eylemliliklerini büyütür bir seçim çalışması yürütmüştür. Bu çalışmalarında ürünü olarak ciddi bir başarı elde etmiştir. Seçimler öncesinde Blok adaylarından kimilerinin veto edilmesine de aynı eylemlilikle karşı koyularak; veto kararı geri püskürtülmüştür. Sonrasında ise bu iktidar, seçilmiş olan vekillerin vekilliğini düşürmenin peşine düşmüş bu hamleyle örülmüş olan bu bloğun direncini ve gücünü kırmaya çalışmıştır. Blok'un gerçekleştirmiş olduğu boykot ise düzenin bu hamlesini boşa çıkarmış durumdadır.

Bugün örgütlenmeye çalışılan çatı partisi

hazırlıkları ve bu ekseninde gerçekleşecek olan kongre hazırlıkları bu saldırılara karşı durmak yönünde olumlu adımlardır. Ancak bu kongrenin ya da oluşturulacak olan birlikteliğin, kendi dışında kalan akım ve siyasetleri de kapsayacak eylem birliktelikleri oluşturma yönünde adımlar atması gerekmektedir. İşte ancak o zaman en geniş eylem birliktelikleri oluşmuş olacaktır ve düzenin tüm bu saldırılarına karşı ciddi bir karşı koyuş ancak o taktirde sergilenebilecektir. Ortak ve büyük bir savunma hattının örülmesi de buradan geçmektedir. Bu bağlamda bu halk toplantısının gerçekleştirilmiş olması önemli bir adımdır. Bizlerin yerelliklerde de bu türden organizasyonları daha geniş kesimlerle örgütlemesi gerekmektedir."

Siyasetlerin konuşmalarının ardından Blok vekili Levent Tüzel bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmasında Kongre girişimi üzerinde yoğunlukla durarak herkesin bu süreçte aktif bir şekilde rol oynaması gerektiğinin altını çizdi. Kürt halkına yönelik saldırıların ve emekçilere yönelik saldırıların durdurulmasını en kıymetli yollarından birisinin bu birlik olacağını vurguladı. Bu halk toplantısını örgütlemenin çok kıymetli bir faaliyet olduğuna değinen Tüzel, tüm emekçileri ortak mücadele alanlarında buluşmaya çağırarak konuşmasını sonlandırdı. Levent Tüzel'in konuşmasının ardından halk toplantısı sonlandırıldı.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Arap Baharı karşısında sekterlik ve kuyrukçuluk

2 Eylül kuruluş festivalinin ikinci gününde 'Ortadoğu'da Halk Hareketleri' başlıklı bir panel gerçekleşti. Panele Nato ve Füzle Kalkanı Karşısı Birlik, Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği ve KÖZ Katıldı.

Nato ve Füzle Kalkanı Karşısı Birlik adına konuşan konuşmacı, Ortadoğu'da halk hareketlerinin yakın bir tarihte başlayarak Tunus'tan Mısır'a yayıldığını söyleyerek bunların halk hareketi olup olmadığını, nasıl bir hareket olduklarının cevaplanması gereken bir soru olduğunu altını çizdi. Daha sonra da Ortadoğu'daki devletlerin yapısından bahsederek sosyalizmden etkilenen küçük burjuva devletlerinin olduğunu, krallıkların olduğuna değindi. Ortadoğu'nun maden ve petrol bakımından önemli bir yer olduğunu ve bu durumun emperyalistlerin iştahını kabarttığını ve emperyalistlerin planlarının arkasında yatan neden olduğunu söyledi. Gelişmelerin emperyalizmin oyunu olduğunu söyledikten sonra 'gelişen her hareketi desteklememek gerekiyor' dedi. Libya'ya ilişkin değişen tek şeyin Kaddafi'nin gitmesi olduğunu belirtti. Kaddafi yerine yeni bir gerici hükümetin geleceğini belirten konuşmacı, son olarak Suriye ve Libya halklarının her koşulda yanında olacaklarını, birlikteliklerinin önemli olduğunu ve füzle kalkanı ile mücadele için kurulan birlikteliğin önemini vurgulayarak konuşmasını bitirdi.

Arkasından söz alan **Filistin Halkıyla**

Dayanışma Derneği şunları vurguladı:

"Bütün bir bölgeye yayılmış bir halk hareketinden bahsediyoruz. Fakat bu isyanları tek bir tanım altında toplamak mümkün değil. Emperyalistlerin yoğun bir müdahalesi var. Bu hareketler tarihi birer olaydır, Arap halkları önemli kazanımlar elde ettiler ve bu kazanımlar unutulmayacaktır. Mısır'da ve Tunus'ta diktatörlükler yıkıldı. Bu gibi kazanımlar geri döndürülemezler. Arap halkları dünyanın değişebileceğini göstermişlerdir."

Daha sonra söz sırası **KÖZ** adına konuşan yoldaşa geldi:

"Devrimci önderlik boşluğunun olduğunu sık sık vurgulayan bir siyasetin temsilcisiyim. Türkiye solunda 'bu hareketler devrime gidiyor' diye karşılandı. Oysa, bu hareketler ABD'nin planladığı ve öncesinde birçok ülkede gelişmiş olan renkli devrimlerden bir tanesi olacak. Gerici rejim üzerine başka bir gerici rejim gelecek. Bu ülkelerin ve hareketlerin nasıl olduğunu cevaplamak için şu soruyu sormak gerekiyor: "Bu ülkeler emekçilerin düşmanı mıdır? Yıkılıp bir devrimle taçlanması gereken devletler midir?". Bu ülkelerde yaşananlara bakıldığında zaman hepsinin işçilerin, emekçilerin düşmanı ve komünistleri kesen diktatörlükler olduğunu görüyoruz.

Kurulan bu rejimlerin niteliği değişti mi? Örneğin, Mısır yıkılmaması gereken bir rejimle mi yönetiliyor artık? Libya'da El Kaide yönetimi alsaydı işçiler için daha mı önemli olacaktı? Elbette, bu halk hareketleri emperyalizmin güdümünde olan hareketlerdir. Peki sorun olarak bunu mu görmek gerekir? Kendiliğinden hareketler devrimci önderlikten yoksun olmak zorundadır zaten.

Türkiye solu izlenimci bir tutum takınıyor. Ortadoğu'daki bu hareketler çok önemli

hareketlerdir. Ancak bu hareketlere önderlik etmek için devrimci bir partiye ihtiyaç vardır.

Türkiye solu Tahrir Meydanı'ndaki coşkuya kapılıyor ama burada, Kazlıçeşme'de gerçekleşen Newrozlara sıradan bir olay olarak bakıyorlar. Bu harekette de devrimci bir potansiyel vardır. Önemli olan bunu önemseyip ona göre siyaset yapmaktır."

Daha sonra soru cevap kısmına geçildi. Sorulan soruların bir kısmı şöyle idi:

1. "KÖZ temsilcisine Türkiye metropollerindeki Kürt işçi nüfusunun hareketliliği hakkında ne düşündüğünü sormak istiyorum."

2. "Birçok siyaset enternasyonal dayanışmadan bahsediyor ve bu hareketleri selamlıyor ya da destekliyor. KÖZ enternasyondan ve başka ülkelerdeki hareketlere müdahaleden ne anlıyor, bu konuda söyleyecek bir şeyleri var mı?"

Sorulan KÖZ adına konuşmacı olan yoldaş şöyle cevapladı:

"Ulusal hareketlere çoğu sol siyaset şoven bir bakış açısıyla bakmaz. Dayanışma halinde olmak gerekir' der. Biz ise dünya çapında bütün ülkelere müdahale edilebilen bir Enternasyonal'den bahsediyoruz. Bizim bu söylemimize hayalci diyenlerin Mısır'daki hareketlenmelerin devrimci bir şekilde sonlanmasını beklemleri büyük bir hayaldir. Müdahale ancak dünya partisiyle gerçekleşir.

Bugün sol 'Türkiye'de yaprak kıpırdamıyor, işçiler hareket etmiyor' diyor. Çünkü demokratik talepler etrafında örgütlenen Kürt işçileri işçi olarak değil de Kürt hareketi olarak görüyorlar. Oysa bunlar Türkiye'de yaşayan ve belirli demokratik talepleri olan işçilerdir. Türk solunun bu hareketi görüp bunu önemsemesi gerekir."

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Saldırılarına karşı eylemler

Yürüyüş

Çukurca'daki çatışmadan sonra 1 Mayıs Mahallesi'ne karşı yapılan faşist saldırıların hemen sonrasında, saldırılara karşı durmak ve bu meseleyi insanların gündemine getirmek için bir araya gelindi. Bir araya gelen kurumlar ve siyasetler arasında PSAKD, Doğu Spor Kulübü, SODAP, ESP, KÖZ, Halk Cephesi ve Partizan vardı. Ayrıca mahalle muhtarları ve mahalle halkından katılanlar da oldu.

Toplantıda bu saldırılara acil yanıt verilmesi gerektiği üzerinde duruldu. KÖZ olarak bu toplantıda bir platform oluşturulması gerektiğini ve böyle bir platformun oluşması durumunda içinde yer alacağımızı belirttik.

Toplantı esnasında NATO ve Füzle Kalkanı Karşısı Birlik bileşenleri Cumartesi günü NATO'ya ve füzle kalkanına karşı yürüyüş ve basın açıklaması yapacaklarını söyledi ve faşist saldırılara karşı yapılacak eylemin bu eylemle birleştirilmesini önerdi. Biz durumun aciliyeti ve orada bulunan sivil halk nedeniyle bir karar alınması yönünde eğilim gösterdik. Bu tartışmalarda alınan karara göre Perşembe akşamı kurumlar, mahalle muhtarları ve siyasetler saat 19:00'da toplanarak basın açıklaması yapacaktı. Duyuru ise el ilanları ve 'yapılan saldırıları kınıyoruz' yazılı ozalitletlerle sağlanacaktı. Öneri üzerine de eylemin birleştirilmesi kararı alındı. Biz bu eylemin yürütmesinde olmayacağımızı ancak katılımcı olacağımızı belirttik.

Cumartesi akşamı Karakol durağından yakılan meşalelerle başlayan yürüyüş son durakta yapılan basın açıklamasıyla son buldu. Yürüyüş esnasında atılan bazı sloganlar şunlardı:

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

Katil Polis 1 Mayıs'tan Defol!

Faşizme Karşı Omuz Omuz!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Basın Açıklaması

1 Mayıs Mahallesi'nde EDP, EMEP, SODAP, ESP, KÖZ ve Mayısta Yaşam Kooperatifi'nin içinde bulunduğu, operasyonları ve saldırıları gündem alan bir platform oluşturuldu. Platformun aldığı kararla 18 Kasım Cuma saat 20:00'da bir basın açıklaması yapıldı.

Basın açıklamasına ilişkin çalışmalar bir hafta öncesinden, kahvelerde saldırıları ve 20 Kasım'daki 'İrademe Dokunma' mitingini konu alan ajitasyon konuşmaları ile, duraklarda ve pazar yerinde bildiri dağıtımlarıyla başladı.

KÖZ olarak basın metninin hazırlanması sorumluluğunu aldık. Ayrıca akşamüstü yapılacak çalışmalara katılmayacağımız için sabah duraklarda bildiri dağıtım işini üstlenebileceğimizi söyledik. Mayısta Yaşam Kooperatifi'nin de sabah dağıtıma katılabileceğini söylemesi üzerine iki gün üst üste sabahları duraklarda ve ana caddede üzerinde bildiri dağıtımını ortaklaşa yürüttük.

50 kişinin olduğu basın açıklamasına Blok Urfa Milletvekili İbrahim Binici de katıldı. Basın açıklamasının öncesinde ve sonrasında 'Yaşasın Devrimci Dayanışma', 'Kürtlere Özgürlük / Kurda Azadi' sloganları atıldı. Basın metninin okunmasının ardından 20 Kasım'da Kazlıçeşme'deki 'İrademe Dokunma' mitinginin çağrısı yapıldı.

Ayrıca, KÖZ olarak 19 Kasım akşamı mahallede kahveleri gezerek 300 civarında özel sayının dağıtımını beraber miting çağrısını yineledik.

Ümraniye'den Komünistler

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

VAROŞLARDA VAN DAYANIŞMASI

Yenibosna'da dayanışma

23 Ekim Pazar günü gerçekleşen Van Depremi için çalışma yürüttüğümüz anda bir yardım kampanyası örgütlemeye çalıştık. İlk olarak BDP Şirinevler ilçeye uğradık, yaşanan Van Depremi için bir planlarının olup olmadığını sorduk.

Daha önce Batman'da yaşanan sel felaketinde diğer siyasi örgütlere ve mahalledeki kitle örgütlerine beraber gidilmiş ve ortaklaşa bir yardım kampanyası örgütlenmişti. Bu sefer de benzer bir yardım kampanyası örgütlenmesinin olanaklarını olup olmadığını öğrenmeye çalıştık. Onlar da yaşanan depremle ilgili şu anda bir planlarının olmadığını fakat yardımlar geldikçe, yardım malzemelerinin kamyonlarla parça parça yollanacağını söylediler.

Bu çalışmayı Pazartesi akşamı çalışma yürüttüğümüz kurumda gündem ederek, yardım kampanyası için gidilebilecek aileleri, katılabilecek kişilerin listesini çıkardık. Daha sonra BDP seçim irtibat bürosunda yardım kampanyası için neler yapıldığını ve planlarını öğrendik. Biz de bu kampanya erzaklarını Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi'nde toplama ve Cuma günü seçim

irtibat bürosuna getirme kararı aldık.

Haftaiki iki akşam seçim irtibat bürosuna giderek getirilen erzakların kamyonu yüklenmesinde yardımcı olduk. BDP'li arkadaşlarla yaptığımız konuşmada kendilerinin bu çalışmayı yaklaşık 1 ay daha sürdürmeyi düşündüklerini ve Wan'dan kendilerine başka bir şey söylemediği sürece kampanyayı sürdüreceklerini söylediler.

Yenibosna'dan Komünistler

Esenyurt

Esenyurt'ta çağrısını BDSP'nin yaptığı Van depremi ile ilgili bir basın açıklaması gerçekleştirildi. 'Deprem Değil Devlet Öldürdü' pankartının açıldığı basın açıklaması 5 Kasım günü saat 16:00'da gerçekleşti. Eylemde Esenyurt BDP İlçe Eşbaşkanlarından Şafak Özallı da bir konuşma yaparak devletin Van depremindeki rolüne değindi, operasyonları eleştirdi.

Basın açıklamasında şunlar ifade edildi: "Emekçi milyonların sömürsü üzerine kurulu bu düzende toplumsal zenginlikler bir avuç asalak için kullanılırken, devlet de bu düzenin çarklarının

dönmesi uğruna sopa sallamaktan başka bir işlev görmüyor. Bölge gücü olmakla övünen devletin kendi yarattığı bu yıkım karşısında hiçbir adım atmadığı görüldü. Göstermelik yardımlar dışında insanlar ölüme terk edildi."

Açıklamada mücadelenin 'işçilerin birliği, halkların kardeşliği' temelinde büyütülmesi çağrısı yapıldı: "İnsanlığın tek kurtuluşu sosyalizmdir. Gelin işçiler, emekçiler ve ezilen halklar, birlik olup bu insanlık dışı sistemi tarihin çöplüğüne gönderelim".

Eylemde şu sloganlar atıldı: "Deprem Değil Devlet Öldürdü, Katil Devlet Hesap Verecek!", "Yaşasın İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği!", "Biji Biratiya Gelan!", "Faşizme Karşı Omuz Omuz!", "Kürt Halkına İmha Dayatılmaz!", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Kurtuluş Yok Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz".

Okunan basın açıklamasının altında ise şu siyasetlerin imzası bulundu: BDP, BDSP, DHF, EMEP, Halkevi, Partizan, SODAP, YDI Çağrı.

Esenyurt'tan Komünistler

Maltepe Meclisi'nden

büyüyen yardım kampanyası emekçiler tarafından yoğun ilgiyle karşılanıyor.

Toplanan yardımlar Gülsuyu Anadolu'da Yaşam Kooperatifi'nde ve Maltepe Beşçeşmeler Kültür ve Sanat Merkezi'nde toplanmaya devam ediyor. Maltepe Meclisi'nin mahallelerdeki ayakları Esenkent, Başbüyük, Zümrütevler ve Gülsuyu-Gülensu'da oluşturulmaya başladı. Gülsuyu-Gülensu'da yapılan Meclis toplantısına 30 civarında kişi katıldı. Katılanların bu örgütlenmenin bir ihtiyaç olduğunu ifade etmeleri emekçilerin yaşadığı örgütsüzlüğü de göz önüne seriyor. Yardım kampanyası ile ilgili çıkarılan 5

bin bildiri pazarlara, kahvelere ve evlere dağıtıldı. Öte yandan 20 Kasım Pazar günü mitinge çağrı bildirileri ve afişleri çıkaran Maltepe Meclisi mahallelerde bileşenlerin de katılımıyla materyallerin dağıtımını yaptı. 13 Kasım'da yapılan 1. Bölge delege toplantısında ise EMEP, ESP ve BDP'den oluşan bir yürütme oluşturuldu.

Maltepe'den Komünistler

Ümraniye

23 Ekim'de gerçekleşen Van Depremi'nden sonra, Ümraniye Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi olarak 1 Mayıs Mahallesi'nde Van için dayanışma çağrısı yaptık. Bu çağrımız Halkların Demokratik Kongresi bileşenlerinceydi. Bu çağrı sonrasında bir toplantı alındı. Toplantıya katılan HDK bileşenleri BDP, ESP, EMEP, SODAP, EDP ve Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi oldu.

Toplantıda Van için acil olarak neler yapılabileceği konuşuldu. ESP'nin mahallede açtığı Van için dayanışma çadırının iyi bir

şey olduğu ve bunun buradaki bileşenlerle birlikte devam ettirilmesi kararı alındı.

Bu süreçte Arda Tekel önündeki çadırda ortaklaşa duruldu ve gelen eşyalar kolilendi. İki defa tur ile Van'a yardım gönderildi. Bu süreçte Pir Sultan Abdal Kültür Derneği de yardım için gelen eşyaların gidene kadar muhafaza edilmesi konusunda destek sundu.

Toplantıda mahallede çalışma yürüten siyaset ve kurumlara da çağrı yapılması kararı alındı ve bir çağrı yapıldı. Bu çağrıya olumlu cevap veren sadece

KÖZ oldu.

Sonrasında bir toplantı daha alındı ve burada ise yapılan işlerin bir değerlendirmesi yapıldı ve daha başka neler yapabileceğimiz konuşuldu. Bu toplantıda çadırda toplanan eşyaların Van'a gönderilmesi için tinn ücretini karşılamak amacıyla kart çıkarılması kararı alındı ancak bu iş organize edilemedi.

1 Mayıs Mahallesi Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi'nden Komünistler

2. Mezopotamya Sosyal Forumu'na katıldık

İlki 2009 yılında düzenlenmiş olan Mezopotamya Sosyal Forumu'nun ikincisi, 21-25 Eylül tarihleri arasında 'Wê Azadî Bi Serkeve' ('Özgürlük Kazanacak') sloganıyla Diyarbakır, Sümerpark'ta gerçekleştirildi. 'Arap Baharı' ve 'özerklik' tartışmalarının damgasını vurduğu forumun içerik açısından Avrupa Sosyal Forumu gibi muadillerinden geri kalır bir yanı yoktu. Forumda Ortadoğu'dan, özellikle Güney Kürdistan'dan gelen katılımcıların yoğunluğu bir önceki foruma kıyasla dikkat çekiciydi.

Forum, 21 Eylül Çarşamba günü açılış yürüyüşü ile başladı. Kitle Sümerpark'a yürümek için sloganlarla Dağkapı Meydanı'nda toplandı. Kitlenin etrafı ise çok geçmeden TOMA'lar tarafından sarıldı. Polis kitlenin cadde üzerinden yürümeye devam etmesi halinde müdahale edeceğini söylemesiyle kortej dağıldı ve dağınık bir biçimde forum alanına doğru yürüdü. Yürüyüşten sonra ise forumun açılış konserleri ve açılış konuşması gerçekleştirildi. Açılış konuşmasını ise Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloku Muş Milletvekili Demir Çelik yaptı. Demokratik özerkliğin devletsiz ve özgür yarımlar getireceğini vurgulayan Çelik'in konuşmasından sonra ise ilk günün programı çeşitli müzik gruplarının konserleriyle devam etti.

22 Eylül Perşembe sabahı ise forum oturumlarla başladı. Pazar gününe kadar süren forum programında yaklaşık 50 panel gerçekleşti. Ayrıca

dil, gençlik ve ekoloji çadırlarında farklı konularda etkinlikler düzenlendi. Forumda ayrıca belgesel ve film gösterimleri, yine polis tarafından engellenen bir kadın yürüyüşü, Dicle Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi'nde (DEDAŞ) direnen taşeron işçilerin basın açıklaması gibi etkinlikler gerçekleşti.

Oturumlara gerek KÖZ'ün gerek içinde çalıştığımız kitle örgütlerinin görüşlerini aktarmak için katılmaya gayret gösterdik. Ayrıca, içinde çalışma yürüttüğümüz kurumlardan Anadolu'da Yaşam Kooperatifi ve Umud Kültür Derneği de üç tane panele konuşmacı olarak katıldı ve dayanışma faaliyetlerimizi aktardı.

2009'daki MSF'ye olduğu gibi, bu seneki foruma da gerek Kürdistan'daki gerek Türkiye'deki kurumlar ve kitle örgütleri arasında irtibat kurmak ve daha önce kurduğumuz irtibatı güçlendirmek amacıyla katıldık. Kitle örgütleri adına panellerde ve forum alanında yaptığımız konuşmalarda, konuşmacı olarak dahil olduğumuz panellerde burada bir araya gelen kitle örgütleri arasında irtibat ve eşgüdümün sağlanmasının önemini, Kitle Örgütleri

Koordinasyonu'nu, varoşlarda yürüttüğümüz eğitim ve tüketim dayanışma faaliyetlerini aktardık. Forumun üçüncü günü ise Bağlar'daki iki Eğitim Destek Evi'ne içinde çalışma yürüttüğümüz kitle örgütleri adına ziyarette bulduk. 1.5 ay boyunca topladığımız koli koli kitapları Ferzad Kemanger Eğitim Destek Evi'ne teslim ettik. Eğitim Destek Evleri'nde yaptığımız sohbetlerde kitle örgütleri arasındaki eşgüdümün önemini, yürüttüğümüz dayanışma faaliyetini nasıl örgütlediğimizi,

müfredat çalışmalarımızı anlattık.

Ayrıca gerek alanda açtığımız standımızla gerek alanda çeşitli kurum temsilcileriyle yaptığımız konuşmalarda içinde çalıştığımız kitle örgütlerini tanıtmaya gayret ettik. Viranşehir'deki Ax û Av Kolektifi bizimle yemeklerini ve turşularını paylaşırken onlara faaliyetlerimizi ve Kitle Örgütleri Koordinasyonu'nu anlattık; Dicle Üniversitesi öğrencileri ile, İnsan Hakları Derneği ile, Sarmaşık Yoksullukla Mücadele ve Sürdürülebilir Kalkınma Derneği ile, bir zeytin üretim kooperatifi kurma gayretinde olan Mardin-Derik Peljin Kadın Evi ile,

Atık Kağıt Toplayıcıları Derneği ile, İmece Kadın Sendikası Girişimi ve diğer kurumlara benzer kısa sohbetler gerçekleştirip irtibat numaraları değiş tokuş ettik. Ayrıca, üretim kooperatifi çalışmasına başlamak isteyen Kadın Akademisi ile kooperatif faaliyetlerimizi anlattığımız ve onların da bize faaliyetlerini aktardığı bir sohbet gerçekleştirdik; Silopi Eğitim Destek Evi'nde çalışan arkadaşlara İstanbul'da topladığımız kitap ve kıyafetleri ulaştırdık.

Mezopotamya Sosyal Forumu, 25 Eylül Pazar günü Sosyal Hareketler Asamblesi'nin taslak sonuç bildirgesinin ve gençlik, dil, ekoloji çadırlarının bildirgelerinin okunmasıyla öğle saatlerinde son buldu. Sonuç bildirgelerinde anadilde eğitim, ekoloji için mücadele, 'küresel direniş olanakları' vurgulandı.

Komünistler olarak birinci MSF'de yaptığımız gibi ikinci MSF'ye katılımımızı paneller ve etkinliklerle sınırlı tutmadık. Kürdistan'daki ve Türkiye'deki kurumlar ile içinde çalışma yürüttüğümüz kurumların irtibatını güçlendirmek ve deneyimlerimizi aktarmak için MSF'den olabildiğince yararlanmaya çalıştık. Kurduğumuz ve sürdürdüğümüz ilişkileri de önümüzdeki Kitle Örgütleri Koordinasyonu'na taşımaya gayret edeceğiz.

Yaşasın Sınıf Dayanışması!

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

EKİM DEVRİMİ

Ekim Devrimi ve Parti

Ekim Devrimi Tartışmaları 2011, 12-13 Kasım günlerinde gerçekleşti. 'Ekim Devrimi ve Parti' başlıklı birinci panel, Maltepe, Beşçeşmeler Kültür ve Sanat Derneği'nde gerçekleşti. Panele Niyazi Armutlu, Oğuzban Kayserilioğlu (TÖPG), Ozan Doğan (DHF) ve Çetin Eren (KÖZ) katıldı. Konuşmacılardan Eren ve Armutlu komünist bir parti olmadan proleter bir devrim gerçekleşmeyeceği tezi üzerinde durdu.

'Ekim Devrimi ve Parti' paneli, saygı duruşu ve panel moderatörünün KÖZ'ün bu etkinlikleri Bolşeviklerin deneyimlerden dersler çıkarmak için düzenlediğini vurgulayan giriş konuşması ile başladı.

Niyazi Armutlu'nun İlk Tur Konuşması

İlk konuşmayı temsil ettiği politik kimliği tanıtarak söze başlayan **Niyazi Armutlu** yaptı. Kendilerini ESP ile yollarını ayırmış komünistler olarak tanıtan Armutlu, şunları kaydetti:

"Ekim Devrimi'ni anlamak için Lenin'in parti anlayışına dönmek gerekiyor. Martov başta olmak üzere Rosa Luxemburg ve Trokçi gibileri işçilerin partisinden, kitle partisinden bahsediyordu. Lenin'in savunduğu parti ise kendini kitlelerden, ayrıca oportünistlerden ve tasfiyecilerden ayrılabilmiş bir partiydi. Devrimcilerin profesyonel, dar gizli örgütüne ihtiyaç vardı.

Bugün Arap Baharı'na methiyeler düzen grupların murat ettiği Şubat Devrimi gibi devrimlerdir. Onlar Ekim Devrimi gibi bir devrimi murat etmiyorlar. Bugün '21. yüzyıl partisi' diyenler Ekim Devrimi'ni ötelemeye çalışıyorlar. Bu oportünist akımlar sosyalistlerin çoğunu da etkisi altına almıştır. Bugün devrimci hareket ideolojik gıdasını Menşeviklerden ve 2. Enternasyonal'den alıyor. O yüzden Arap Baharı'ndan medet umuyorlar, kitlelerin buradan partilerini çıkarabileceğini savunuyorlar.

Parti ise bir irade sorunudur. Kendiliğinden ortaya çıkmaz. Örgütlü komünistlerin birliği sağlamadan işçiler birlik çağına havada kalacaktır. Krizler, depremler her zaman olacaktır; fakat siyasal bir öncü, parti yoksa ezilenler iktidarı alamaz. Arap Baharı'nın başına gelenleri hepimiz birlikte gördük.

Bolşevikler, önce işçilerin arasına duvar ören Bundçular ile yollarını ayırdılar. Daha sonra birinci emperyalist paylaşım savaşında kendi hükümetlerinden yana tavır takınanlarla yollarını ayırdılar. Bolşevikler bayrağında 'bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkların birleşin' yazan Komünist Enternasyonal'in kurulmasına ön ayak oldular. Bugün 'yolumuz Ekim Devrimi'nin mirası' derken bu mirası sahipleniyoruz.

Amaç ve ilkelerimiz günlük sorunlara dair değildir. Koşullara göre değişmezler. Sınıfsız topluma geçişe kadar değişmeyecek tek şey amaç ve ilkelerimizdir. Koşullara göre değişecek olan tek şey sadece taktik tutumlarımızdır.

Çağımıza damgasını vuran Bolşeviklerin gerisine düşmeden komünist bir önderlik yaratmak görevimizdir. Bu görev yerine getirilmedikçe var olan bunalım devam edecektir.

Mustafa Suphi TKP'sinden beri tarihten bugüne birçok parti kuruldu. Hepsisi de kendisine komünist diyor. Birçoğu bu gerici döneminde legalist çözümlere vardı. Fakat biz Bolşevik parti ve Komünist Enternasyonal'i, Mustafa Suphi TKP'nin yürüttüğü yolda yürüyerek kuracağımızı söylüyoruz.

Bugün herhangi bir ülkede komünistler birleşmeden komünist parti kurulamaz. Komünist partiyi kurmanın başka yolu yoktur. Bizim atmamız gereken birinci adım komünistlerin birliğini sağlamaktır. Biz bu yüzden yüzümüzü Komünistlerin Birliği Platformu'na döndük. 'Yaşasın komünistlerin birliği!' diyerek hepimize teşekkür ediyorum."

DHF'nin İlk Tur Konuşması

Niyazi Armutlu'dan sonra söz **DHF'**e verildi:

"Son on yıllık bir zaman diliminde ülkemizde devrimci, ilerici harekette bilincin bulandığını, sınıf çelişkilerine, zorun rolüne, örgüte dair bulanıkların olduğunu görüyoruz. Bu durum, Ekim Devrimi ile miras edindiğimiz diğer devrimlerin önemini ortaya çıkarıyor. Bizler genel olarak Ekim Devrimi ve Çin Devrimi'ni ele alırken Komünist Manifesto'yla başlayan, Paris Komünü'nden Çin Devrimi'ne uzanan sürecin açık bir çağını ifade ettiğini söylüyoruz: bu süreç ezenlerin mevcut gerici devlet aygıtına son verme ve ezilenlerin iktidarı kurma çağırısıdır. İster güncel ister tarihsel gelişmelere bakalım burada temel olarak gündeme almamız gereken, sınıf mücadelesinin kaçınılmaz olarak gerici devlet aygıtının ortadan kaldırılması ve ezilenlerin iktidarının tesis edilmesidir.

Bilimsel sosyalizmin 150 yıllık birikimini düzen içine çekme, ehlileştirme saldırılarını görüyoruz. Özellikle Sovyet sosyal emperyalizmin yıkılmasıyla sınıf mücadelesinin ortadan kalktığını, medeniyetler çatışmasının başladığını, kimliklerin ön plana çıktığını ve bilimsel sosyalist tarih anlayışının son bulunduğunu söyleyen bir anlayış hâkim oldu. 80'lerden sonra tasfiyeci, reformist anlayışların devrimci hareketin genel

yönelimini veremeye başladığını görüyoruz.

Ekim Devrimi'ne, Çin Devrimi'ne, ezilenlerin iktidar yürüyüşüne dair temel kistaslarımızın ciddi farkları olduğunu görüyoruz. Sosyalizmi, komünizmi tartışırken devrim konusunda, devletin niteliği konusunda ciddi savrulmalar olduğunu görüyoruz. Özellikle son yıllardaki tartışmalarda, son 40 yıllık tarihsel kesitte bilimsel sosyalizmin güncellenmesi, Marksizm-Leninizm ve Maoizm'in güncellenmesi ve klasik Marksist-Leninist yürüyüşü günümüz dünya koşullarına uyarlama girişimlerinin ortaya çıktığını görüyoruz.

Parti girişimlerinin hepsi de devlet konusunda son derece ciddiye savrulmalara sahip. Bu anlamıyla birlik ve ortaklık tartışmalarının, komünistlerin birliğinin, ezilenlerin komünist partilerinden bahsedildiği dönemde, bahsi yapılan birlik ve ortaklıkların hangi zeminde gerçekleşeceği ve hangi sınıfların çıkarlarına hizmet edeceği konusunda söylem düzeyinde belirli ortaklıklar olsa da pratik olarak ciddi ayrılmalar söz konusudur."

TÖPG'nin İlk Tur Konuşması

Daha sonra sıra **TÖPG'**e geldi:

"Lenin'in pozisyonu esas olarak proletaryanın çıkarlarından dünyaya bakmaktadır. Bunları gölgeleyenleri dışlar ve her şeye rağmen yalnızlaşmayı göze alır. Lenin'in günlük yaşamında, olağanüstü çalışmasında, işçilerle ilişki kurmasında bunu görürüz. Dik durmak, sürekli çalışmak ve olağanüstü hassasiyet... Aynı zamanda sınıfın çıkarlarını görüp herkesten, diğer sınıflardan önce davranmak, ısrar ve gözüpeklik...

Bolşevik partiyi somut ve tarihsel olarak kavramamız gerekir. Günümüzde değil, 1900'lerin başında kurulmuş bir partidir. Bunu mutlaklaştırmamak gerekir. Bu dönem, sürekli bir çatışma ve ağır yenilgi dönemidir. Bizim yaşadığımız gibi bir dönemde şekillenmemiştir bu parti.

Lenin'in taktik hamlelerini de bu koşullar içinde algılamak gerekir. Rusya'nın koşullarını da akıldan tutmak lazım: Parlamento yok, her türlü siyasi partinin kurulması, sendikalar yasak. Çarlık despotizmi var. Bu koşullar altında illegaliteyi seçiyorlar. İlgallite konusunda titiz olan Lenin, Almanya Sosyal Demokrat Partisi'nin örgütlenmesini örnek bir parti olarak görüyor. Almanya için uygun bir partidir ve Rusya'nın koşullarına uygun olan da Bolşevik partidir.

Dışarıdan bilinç verilmesi günümüzde farklı algılanmalıdır. Rusya işçi sınıfı, Rusya içinde küçük bir azınlık. Bugün ileri kapitalist ülkelerde çalışan nüfusun %90'ı, Türkiye gibi ülkelerde nüfusun yaklaşık %50'si işçi. Eskiden aydın denilen zümre işçileşti. Bu, sınıf içi bir ittifaka dönüşüyor.

Bugün, sınıf genişledi. Kapitalizm toplumsal alanın sömürsünü genişletip derinleştirdikçe daha önce ayrıcalıklı olan kesimleri işçileştiriyor. Büro memurları, avukatlar, doktorlar... O zaman aydınların çoğunluğu da kendi emeğiyle geçiniyor ve işçinin içine giriyor. Dolayısıyla aydın olmayan işçi ve işçi içindeki aydın ittifakını sağlamak gerekiyor."

KÖZ'ün İlk Tur Konuşması

Son olarak, ilk tur konuşması için söz **KÖZ'**e verildi:

"Zordan, şiddetten, devlet aygıtından, bunlara dair bulanıklıklardan bahsedildi. Bu tespitlerin hepsi doğru. Durum böyleyken Lenin'in bu karanlık tabloya aykırı duran bir saptamasıyla başlamak lazım. Lenin 1916'da Ekim Devrimi olmadan, Paskalya ayaklanması üzerine şunu diyor: 'emperyalizm proleter devrimler ve ulusal kurtuluş mücadelesi çağına giriyor'. İnsanlık için son derece aydınlık bir çağın başladığından bahsediyor.

Bolşevikler nasıl kazandılar? Ulusların kendi kaderini tayin hakkını, işçi köylü ittifakını reddeden sosyal yurtsever, şovenist akımlara karşı uzlaşmaz bir biçimde mücadele ettiler. İkincisi, devrimci bir durum çıktığı zaman konspiratif bir ayaklanmayı örgütleme iddiasına ve cesaretine sahiptiler. Bunun dışındaki devrimlerde böyle olmadı.

Burada ilk konuşmacının saptamasına dönmek lazım: bu akımlar, işçi hareketini ve devrimci hareketi net olarak ayırmamışlardı. 'Oportünizmden koparsak işçi hareketinden koparız' diye düşünüyorlardı. Lenin'in farkı da bu ikisini ayırmayan oportünizme karşı katı bir tutum almaktı ve 'oportünizmden kopmak işçi hareketinden kopmak değildir' demektir.

Lenin 1898'den beri bir parti kurma kavgası veriyor. 1912'ye kadar Rusya'da bir ayaklanmayı yönetecek bir parti yok tespitine bağlı kalıyor. "Menşeviklerden, oportünizmden koparak ayrı bir parti kurmalıyız" diyen bir Lenin var. 1898'ten 1902'e kadar 'böyle bir partiye gerek yok' diyen ekonomistlere, 'Yahudiler kendi partisini kursun' diyen Bundçulara karşı mücadele veriyor. 1902'den 1912'e kadar tüzüğün ikinci maddesinde devrimci programa kadar her şeye aykırı duran Menşeviklere ve -Trokçi'nin de içinde bulunduğu tasfiyecilere karşı mücadele veriyor. 1912'de RSDİP'nin bağımsız bir kolu olarak Bolşevikleri örgütleyen Lenin var. 1912'den sonra böyle bir parti olduğu için devrim oluyor.

Lenin 'parti yok' demeyi 1914'ten sonra da söylüyor. Bunu ise uluslararası çapta ifade ediyor. Fakat bu kavgasında başarılı olamıyor çünkü Komünist Enternasyonal geç kuruluyor.

Emperyalizm çağı çok karanlık bir dönem. Böyle bir parti olduğu için bu dönem aydınlık bir dönem olabiliyor. Devletin niteliğine dair kafa karışıklığı yok. Bugün karanlığın kökenine arayacaksak 1956'dan da öncesine gitmek gerekir.

Bu karanlık dönem Komünist Enternasyonal'in ilk dört kongresinden sonra başladı. Kendi temel ilkelerini reddetmeye başladıkları zaman bu karanlık çağ başladı. Kafa karışıklıkları arttı ve yeni alternatif devrim teorileri üretilmeye başlandı.

Biz şu an KÖZ olarak 'öyle bir parti var' diyemiyoruz. Bu partiyi yaratmak için sürekli olarak 'parti yok' diyoruz. Ve Niyazi arkadaşın dediği gibi bu partiyi yaratmak için amaç, ilke ve önceliklerde birleşmiş tüm komünistleri parti kurmaya davet ediyoruz."

İkinci Tur Konuşmalar

Dinleyicilerinin soru ve görüşlerini iletmesinden sonra ikinci tur konuşmaları için söz sırası konuşmacılara döndü. Son konuşmasında **Niyazi Armutlu** şunları vurguladı:

"Bolşevikler, Bundçulara karşı tavır alıyorlar. Daha sonra ülkelerinde burjuvaları destekleyenlere karşı mücadele ediyorlar. Ekim Devrimi'ne mayasını veren de o devrimin ebesi olan o partidir. Mustafa Suphi TKP'si de o programı, amaç ve ilkeleriyle hala aşılmalıdır. Biz 'Ekim Devrimi'ni aşan bir parti lazım' diyoruz. Çünkü bu devrim partisiyle kendinden önceki bütün devrimleri aşarak gelmiştir. Biz komünistlerin birliğini sağlayacağız. Bolşevikler kendilerini işçi sınıfının en güvencesiz kesimlerinde, varoşlarda konumlandırırdılar. Bu ülkede ölüm oruçları gibi bir durum yandırdı. Demek ki burada kadro sorunumuz yok. İdeoloji sorunu hiç yok. Sorun partiyi kurma iradesi sorunudur. Hepinize ve bu düşüncelerimizi burada dillendirmeye fırsat veren KÖZ'e teşekkür ederim."

DHF ise şunları belirtti:

"Bugünkü sunumlar ve sorularda Ekim Devrimi - Çin Devrimi'ne yaklaşım, bilimsel sosyalist yaklaşıma dair farklılıklar kendisini gösterdi. Hemen her birimizin yaklaşımının farklı olduğu ifade etmek lazım. 'Mustafa Suphi TKP'sini aşan bir parti yok' diye düşünüyoruz. Onları aşan, onların yanlışlıklarını aşan İbrahim Kaypakkaya'nın TKP-ML'si idi. Onun geleneğinin bu topraklardaki yegâne çözüm gücü olduğu düşüncesindediriz.

Bilimsel sosyalizmi güncellemek ve ülkelerin koşullarına uyarlamak yeni bir tartışma değildir. Bizim reform ve devrime dair kafa karışıklığımız yok. DHF olarak ezilenlerin demokratik mücadelesini yürütüyoruz, ona dayanıyoruz. Doğru, ülke değişmiştir. Dünya ve ülke konjonktürü değişse de gerici dünya sistemi değişmiyor. Güncel tartışma da bu mevcut gerici mekanizma ve

devlet aygıtının nasıl ezilenlerin iktidarına dönüştürülebileceği meselesidir. Bu yönüyle son kırk yıllık süreç ciddi deneyimler sunmaktadır. Esasen reform mücadelesini aşmayan, pratiğinde yönünü kaybeden hareketler söz konusudur.

Bugün Kaypakkaya, Çayan, Gezmiş geleneğini ele alan farklı geleneklerden oluşan bir gerçeklik var. Kimin reformist, devrimci, komünist ya da oportünist olduğunu ise sosyal pratiği çıkarır. Önemli farklar vardır. Bu temel ayrımlarda asgari ortaklaşma sağlamadan, belli akımların Marksizm-Leninizm-Maoizm'e dair hatalarında anlaşmadan böyle bir birliğin sağlanamayacağı gerçektir. Bize göre ise böyle bir odak ve alternatif ise bu toprakta mevcuttur.

Bugün ana akım hareketler, reformlarla TC'nin olumlu bir yere gelebileceğini savunmaktadır. ÖDP'nin devrimci cephesi, Kongre hareketi, komünistlerin birliği çağrısında da bu vardır. Temel meselelere dair belli ilerlemeler kat etmeden bunlara alternatif olabilecek bir hareket çıkmayacaktır."

Daha sonra söz **TÖPG'**e verildi:

"İki Taktik, Çarlık baskısı koşullarında verilen demokrasi mücadelesinin sınıfı eğiteceğini ve sosyalist devrime doğru gidileceğini, bu mücadeleyi liberal burjuvaziye bırakmamak gerektiğini, işçi sınıfının bunu köylülerle ve diğer ezilenlerle beraber yapmak gerektiğini söyler.

Bugünkü TC buna çok uymaktadır. Bir demokratik devrimin işçi sınıfının öncülüğünde hem yapmayı savunuruz hem de bunun için mücadele ederiz. Başkası da 'AKP'ye bak, ne güzel yapıyor' der. İki Taktik'i güncellersek doğru bir hatta gidersen.

Devrimin koşulları bekleyerek gelmez, o koşulları yaratmak gerekir. Devrimler yapılmaz, devrimler çıkar gelir. Ama çıkıp gelen devrimi öncü olarak görüp uygun hamlelerde bulunursan devrimi yapmış sayılırsın."

Son söz **KÖZ'**e verildi:

"Bolşevik partisi gibi demokratik merkezizetçi bir partide Lenin, Lenin oldu. Lenin, Menşeviklerin içinde hiçbir işe yaramazdı. Bizim açımızdan Marksizm-Leninizm bu bireylerin içinde buldukları örgütte şekillendiği politik akımlardır. Biz Marksizm-Leninizm'i örgütlerden takip ederiz, bireylerden takip etmeyiz.

Bizim tespitimiz Leninizm'in en billur halinin Komünist Enternasyonal'in ilk dört kongresinde bulunduğudur. "Biz Menşeviklerle eylem birliği yaparız, Sovyetlerde çalışırız" diyen Lenin, hiçbir zaman Menşeviklerle aynı partide yer almadı. 1912'ye kadar onlarla aynı partide bulunması yanlıştı ama hiçbir zaman hizipleri karıştırmadı. Hatta, kendi hizbi içerisinde de sol tasfiyecilerle ayrılmaya çalıştı.

'Parti yok' derken 'Türkiye ve dünyada Leninizm'i bu şekilde kavrayan, Komünist Enternasyonal'in ilk dört kongresinin programını ve devrim stratejisini benimseyen bir parti yok' diyoruz. Başka partiler, elbette, var. Kendine devrimci ya da komünist der. Kimsenin kimseyle devrimcilik yarışına girmesi de doğru değildir. Bunlar siyasal mücadele ile gösterilir. Bu anlamda bir parti ise mevcut değildir.

Bolşevikler 1905-1912 döneminde kriz içerisinde. Herkese tasfiyeci diyen ve partinin titizlikle sağlığını savunan Lenin aynı zamanda 'yardımlaşma sandıkları kuralım, en basit sendikal hareketleri destekleyelim, meclise girelim vb.' diye yazıyor. Halbuki, Lenin'de parti meselesi ve kitleler arasındaki siyasal çalışma ayırıcıdır. Parti konusunda titiz olmanız, sadece ilkelere anlaşığınz kişileri partiye almanız bu konularda anlaşmadıklarınızla siyaset yapamazsınız anlamına gelmez. O kesimleri eleyebilmek için onlarla olabildiğince fazla eylem birlikleri ve ittifak kurmanız lazım. Lenin ve Bolşevikler bunun dışındaki tutumları doktrinerlik ve solcu gevzelelik diye mahkum ediyor.

Biz içinde olduğumuz dönemi 1905-1912 dönemine benzetiyoruz. Parti mücadelemizi buradan örnek almaya çalışıyoruz. Aynı zamanda, kitle çalışmasını, demokrasi mücadelesini de buradan örnek alıyoruz.

Ekim Devrimi ile ayrım çizgilerimiz ortaya çıkıyor. O yüzden bu tartışmanın devlete, örgütlenmeye, partiye yönelik bakış açımızı tartışmanın iyi bir vesilesi olduğunu düşünüyoruz."

Yaklaşık 90 kişinin katıldığı panel, yaklaşık 3 saat sürdü.

Panel, bir sonraki gün gerçekleşen 'Ekim Devrimi, Şovenizm ve Sosyal Şovenizm' paneline çağrı ile son buldu.

İstanbul'dan Komünistler

TARTIŞMALAR 2011

Ekim Devrimi, Şovenizm ve Sosyal Şovenizm

Panel dizisinin ikinci ayağı ise 13 Kasım Pazar günü Kartal TMMOB'da 'Ekim Devrimi, Şovenizm ve Sosyal Şovenizm' başlığı ile gerçekleştirildi. Panelde konuşmacı olarak Mukaddes Çelik (ESP), İbrahim Aydın (ÖDP), İsmail Şengül (SDP), Yücel Filizler (Devrimci Proletarya) ve İnternet üzerinden Orhan Dilber (KÖZ) katıldı. Panelde şovenizme karşı mücadele, Kemalizm ve Kongre hareketi üzerinde odaklandı.

Saygı duruşu ve Enternasyonal ile başlayan panelde ilk konuşmayı ESP yaptı.

ESP'nin İlk Tur Konuşması

"Ekim Devrimi 94. yıldönümünde bizi aydınlatmaya devam ediyor. Lenin'in çözümlenemeleri hala geçerli. Ortadoğu'nun ortasında Türkiye ve Kürdistan coğrafyasında bu atılım bize hala ışık tutuyor.

Bugün de Kürt sorunu ve azınlık haklar sorunu büyük bir sorun olmaya devam ediyor. Bugün de her alanda yüzyıllık Türkleştirme süreci devam etmektedir. Deprem gibi bir olayda ırkçılık sadece egemen sınıf aracılığı değil, sosyal medya eliyle her yerde sergileniyor.

Biz burada ulusların kardeşçe yaşaması koşulunun Rusya'da nasıl sağlandığına değinebiliriz. Nasıl ki orada ilk koşul olarak ulusların kendi kaderini tayin hakkı kayıtsız ve koşulsuz bir şekilde sağlandıysa burada da bugün sağlanması gerekir. Rusya'da Sovyetler sonrasında tüm halklar 'SSCB' olarak toplanırken Finlandiya gibi bir ülkenin de kurulduğunu hatırlamamız gerekiyor.

Bugün özerk Kürt demokratik hareketinin ilan ettiği demokratik özerklik talebi de Ekim Devrimi sonrası ulusların kendi kaderini tayin hakkı çerçevesinde kurulan özerklikler gibidir. Kürt ulusu bütün parçalarıyla ve örgütleriyle 30 yıllık savaş sonrasında bunu savunuyor ama elbette iş burada kalmamalı. Kürt sorununun federatif bir biçimde bir emekçi cumhuriyeti yolu ile çözümüne kadar bu sorun gündemimizde olmaya devam edecektir.

Son 30 yıl içinde Türkiye devrimci hareketinin ifade ettiği 'anti emperyalist demokratik devrim' diye bir şey var. Solun genelinin asgari programının temel sorunlarından biri de ulus sorunu, Kürt sorunudur. Bu devrim batıya yayılmadı. Ancak Türkiye sol hareketi bu devrimi görmezden geliyor. Sosyal şovenizm sorunu üzerine yapacağımız tartışma da budur. Bugün Kürt hareketiyle ortaklaşmasına yönelik çok önemli bir adım atıldı ve Halkların Demokratik Kongresi toplandı. Bugün siyasi mücadelenin merkezinde Kürt sorunu dururken, Türkiye işçi ve emekçilerini Kürt sorunu ile bağlamanın önemli bir örgütlü gücü ortaya çıkmıştır."

ÖDP'nin İlk Tur Konuşması

"Ekim Devriminin yıldönümü dolayısıyla şovenizm ve sosyal şovenizm bağlamını tartışmak çok anlamlı çünkü Ekim Devrimi'nin 70 yıllık yaşama sonrasında geriye dönük sürecini tamamlamışsa burada ulus sorunundan türeyen sosyal şovenizmin aşılmasını görürüz.

Marksizm, vatani yeryüzü yapabilmeyen ancak proletaryanın kendi ülküsü etrafında bir araya gelmesi ile olabileceğini öne çıkardı. Ekim Devrimi de tam da bu eksen üstünde oturuyordu. Ulus düşüncesini aşıyordu. Ancak süreç bu perspektifin rafine bir tarzda işlenmesini sağlayamadı.

Dünyada tarih sahnesine çıkmamış ulus kalmadı. Tüm uluslar kendilerini bir şekilde ifade etti. Kürt hareketi kendini ifade etti fakat kendini ifade etmekte geç kaldı. Bunun da sorunlarını yaşamaktadır. Bu mücadele aynı keskinlikle 20-30 yıl önce gerçekleşmiş olsaydı enternasyonal dayanakları olacaktı. Bu destek Sovyetler

Birliği'nden geliyordu. Aynı Türk kurtuluş hareketinin desteklediği gibi.

Ulusçuluk en anti-demokratik koşullarda gerçekleştiği oranda sol harekete önemli görevler düşüyor. Bizim bu ülkede yaşadığımız da budur. Biz işçi sınıfının mücadelesini örgütlerken ve politikleşmeyi kurarken aynı zamanda bu savaşın işçi ve emekçilerin aleyhine olduğunu ve buna karşı çıkmak gerektiğini anlatmalıyız."

SDP'nin İlk Tur Konuşması

"Ekim Devrimi ezilen halkların ortak mücadelesiydi ve proletaryanın mutlak zaferi ile sonuçlandı. Bugün ulusal soruna ve UKKTH'e ilişkin doğru tespitler yapmalıyız. Marksist diyalektik metod ile ulus kavramını incelemek gerekir. Ulusa dair içinde bulunduğumuz somut koşullar, ulusun tarihin hangi evresinde ortaya çıktığı ve niceliği belirleyicidir. Ulusal kurtuluş hareketinin emperyalizme darbe vuran bir niteliği olmalıdır. Sosyalistlerin soruna işçi sınıfı açısından yaklaşması gereklidir.

Türkiye'deki ulusal sorun her dönem belirleyici bir politik etmen olarak ortaya çıkmıştır. TC, Kürt sorununa asla demokratik bir açıdan yaklaşmamıştır. Ayaklanmalar şiddetle bastırılmış ve soruna inkar ve imha ile yaklaşmıştır. Bugün bu soruna yaklaşım, şovenizmin tetiklenmesine, milliyetçiliğin toplumun bütün kesimleri içinde hayat bulmasına neden olmuştur.

Şovenizme karşı mücadele, işçi sınıfının kendi sınıfsal çıkarları çerçevesinde mücadelenin bir parçası olmalıdır. Ancak bu sosyalist cemahta yeterince kavranmış değildir. Ulusal soruna karşı tavır alıştır farklılıklarımız var. Özellikle Kemalizm ile bağlarını koparamamış hareketler var.

Şovenizme karşı ne yapabiliriz? Son dönemde bir Kongre girişimi var. Savaş koşullarının devam ettiği günümüzde yükselen sosyal şovenizme karşı mücadele için Kongre'yi önemsiyorum."

Devrimci Proletarya'nın İlk Tur Konuşması

"Bugünün koşullarında, bugünkü emperyalist kapitalizm açısından egemen uluslar ciddi bir çözümlüm sürecine girmiştir. Ulusların ekonomik, sosyal, kültürel bağlarla iç içe geçmesi söz konusudur. Bugün dünya çapında işçi, emekçilerin kaynaşması sosyalist devrimle birlikte Ekim Devrimi'nde yaşananların çok üstünde olacaktır. Ekim Devrimi, ulusların tam hak eşitliğini sağlamıştır. Bugün savaş var, ulusal demokratik talepler var ama bizim önce karartılmış sosyalizm ufkumuzu yeniden canlandırmaya ihtiyacımız var.

Ekim Devrimi açısından Lenin'in koyduğu en önemli ölçüt UKKTH ile ayrılma hakkı ile tanınmasıdır. Sosyalizmi, komünizmi bırakalım, demokratinin asgari ölçütü budur. Bu her koşulda tanınmalıdır. Bu her zaman ayrılmak anlamına gelmez fakat gönüllü birlik için UKKTH'nin tanınması gerekir. Bugün bu hakkın bulandırılması ezen ulus milliyetçiliğine taviz vermektedir.

Bizim ufkumuz sadece UKKTH'nin değil ama işçilerin enternasyonal birliği yoludur. Başka şekilde Türk ve Kürt işçilerinin birleşmesi imkânsızdır. Şovenizme karşı mücadele kadın veya erkek işçilerin birleşik mücadelesinden ve onların aynı zamanda sosyalist demokrasi mücadelesi

inde eğitilmesinden geçer."

KÖZ'ün İlk Tur Konuşması

"Milliyetçilik ve şovenizmin nerede buluşup nerede ayrıldığını pek önemsemeyen konuşmalar yapıldı. Şovenizm milliyetçiliğin özel bir türüdür. Emperyalizm ve proleter devrimler çağında, ilk emperyalist paylaşım savaşının şafağında meydana gelmiş özel bir milliyetçilik türüne işaret eder. Bunu ayırt etmek, aynı zamanda ezen ve ezilen ulus milliyetçiliklerinin ayırt edilmesi ile alakalıdır. Şovenizm rastgele milliyetçi bir ideoloji değildir. Belirgin bir ayrımı olan bir milliyetçilik türüdür ve doğrudan devletle ilgili politik bir kavramdır.

Genel olarak şovenizme karşı ilk mücadelenin 1. emperyalist paylaşım savaşında çıktığı sanılır. Ama bu doğru değildir. Rusya'da şovenizme karşı ilk mücadele emperyalist paylaşım kavgasının ilk provalarından sayılan 1904-1905 Rus-Japon savaşının patlak verdiği dönemde başlamıştır. 1914'te durum değişecek ve şovenizm yüzünü gösterince, sosyal şovenler de ortaya çıkacaktır. Bu durumda sosyal şovenizm kavramı ve sosyal şovenizme karşı mücadele de önem kazandı. Bolşevikler bu mücadelenin öncüsü ve tek tutarlı sürdürücüsü oldu.

Türkiye'ye sosyal şovenizm nereden geldi? Bütün konuşmacı arkadaşlar da haklı olarak kemalizm ile şovenizm bağlantısını kurdu. Doğrudur, kemalizm esasen Türkiye'de şovenizmin adıdır. Kemalizmi soldan destekleyenler de sosyal şovendir. İster Kuva-i Milliye döneminde, ister sonrasında olsun, kemalizmi destekleyenler sosyal şoven olarak adlandırılmayı hak eder.

Şovenizmi kemalizme indirgeyenler kemalizme karşı mücadele edenlerin şovenizmi temsil edebileceğini de ihmal etmiş olurlar. Oysa bugünkü hükümet elbette şovenizmi temsil eder. Kemalistlere darbe vuruyor diye AKP'nin iyi bir şey yaptığını düşünen ve buradan hareketle bu gerici hükümete soldan destek sunan kim varsa bunlar bugün sosyal şovendir. Bu gelişmeleri hayıra alamet görüp sessiz kalmayı tercih edenler de şovenizme ve sosyal şovenizme karşı mücadele edemez. Çünkü şovenizm bir ideoloji ile değil, doğrudan devlet politikası ile ilgilidir.

Şovenizm devletle ilgili bir tutum olduğu için ezilen uluslar bakımından şovenizm - sosyal şovenizm ifadesi doğru olmaz. Hiçbir yerde, hiçbir zaman ezilen bir ulusun şoven olma ihtimali yoktur. Ezilen ulus kavramı zaten bir devleti olmayan ulus demektir. Bir ezilen ulusun hiçbir koşulda şovenizmi olamaz fakat milliyetçiliği olabilir. Ezilen ulusun milliyetçiliğine şovenizm diyenler ise şoven ve sosyal şovendir.

Bugün -iki konuşmacı da üzerinde durdu- Kongre hareketi ve meclisteki BDP vekilleri şovenizme karşı mücadelede nasıl bir rol oynayabilir? Şovenizm bir devlet politikası olduğuna göre, giderek azgınlaşan şovenizme karşı parlamentoda yürütülecek bir mücadele elbette çok önemlidir. Bu mücadeleyi sokaktan destekleyen bir Kongre hareketi de şovenizme karşı mücadelede ve genel olarak demokratik haklar mücadelesinde son derece önemli olur. Bugün BDP milletvekillerinin ve Kongre hareketinin asıl görevi de Kürt hareketini destekleyen bir yan güç olmak değil, kendilerini Türkiye'de şovenizme karşı tek odak

olarak tarif etmek olmalıdır. Bu mücadeleyi şu ya da bu gerekçeyle desteklememek ise orta yolcu merkezci bir tutum olur ve sosyal şovenizme doğru giden yolda bir tuzağa basmaktır."

İkinci Tur Konuşmalar

Soru-cevap kısmından sonra son konuşmaları yapmak için söz yine aynı sayıya konuşmacılara geldi. **ESP** şunları belirtti:

"Kongre girişimi bu topraklarda sadece şovenizmi değil, sosyal şovenizmi de, faşizmi de, başka konuları da kapsayan ve çok sayıda muhabatı birleştiren bir birlik. Kürt sorununa dair, dört parçaya bölünmüş coğrafya ile yüz yüzeyiz. Türk devleti için 'yeni bir parça daha çıkar' korkusu Kürt sorununa dair oldukça belirleyici. Biz Türkiye emekçileri ile federatif bir cumhuriyette yanayız. Kürdistan'ın diğer parçalarıyla bir araya gelme talebi de olursa bunu demokratik bir talep olarak görür ve destekleriz. Demokratik özerklik sloganını biz de atıyoruz çünkü bunun 'hepimiz Kürdüz, hepimiz KCK'lıyız' demek gibi bir işlevi var."

ÖDP'nin son konuşması ise şöyleydi:

"Bugün 70 yıllık bir deneyim var elimizde. Buradan çıkaracağımız önemli bir ders ulusal soruna bakıştır. Biz sonuçta ulus ismiyle kendi birliğimizi tarif etmek durumunda olmayacağız. Ulus bilincini geldiği yere göndermemiz gelir. Bizim siyaseti asil insanlık idealine dayanarak kurmamız gerekir. Biz bugün yüz yıl öncesinin aynı ilkesini hiçbir şey değişmemiş gibi savunamayız. Ulusların devlet kurma hakkını her koşulda savunamayız.

Bu sistem gitmeyecek. Kongre hareketi bence dar bir perspektife sahiptir. Bu sistem içerisinde Kürt sorunu çözülemez. Savaş ve sömürü olmadan yaşayan bir sistemdir bu. Bizim bütün hareketleri sisteme karşı yönelmemiz gerekir. Doğrudan sosyalizmi hedefleyecek bir programa ihtiyaç vardır."

SDP ise şunları belirtti:

"Kongre'ye girenlerin hiçbiri kendi programını ve mücadelesini kaldırmış değildir. Asgari düzeyde ise Kongre'nin içindedirler. Bugün Kürtlerin ve sosyalistlerin parti örgütlenmesine gitmeye çalışacağız. Esas olan mücadele örgütümüz de Kongre olacak ve parti ikincil olacaktır. Türkiye'de Kürt halkına yapılan her saldırı emekçilere, işçi sınıfına karşı da yapılmıştır. Tersine de doğrudur. Sosyalistler ezilen ulusların taleplerini desteklerler. Bugün demokratik özerklik savunmak sosyalistlerin temel görevidir. Sistem açısından en çok sıkıntı yaratan taleplerin başında gelmektedir bu talep."

Son konuşmasında ise Devrimci Proletarya şunları söyledi:

"Burjuvazinin daha küresel temelden egemenlik dönüşümünü içeren bir anayasa gündemde. Buna karşı ciddi mücadele vermek gerekiyor. Ama bunu Kongre'ninki gibi reformcu bir temelde değil, sosyalist işçi anayasası ile, diğer sorunlara da sosyalist proleter bir biçimde yaklaşan bir içerikle yapmak gerekiyor. Bunun karşısında bağımsız bir işçi mücadelesiyle çıkmak gerekir. Şovenizm ise parlamentarist bir sorun değil. Antikapitalist militan bir duruşla ancak bu mümkün olur. Bu sadece Kongre

hareketine veya BDP'ye, ezilen ulusun burjuva partisine devredilecek bir mücadele değil. Şovenizme karşı net militan devrimci bir duruş gereklidir. UKKTH ertelenebilir değildir ama bununla birlikte proletaryanın enternasyonalist devrimci bilincini geliştirip eğitmek gereklidir.

Sosyal kurtuluş ve ezilen cins ile ulusun kurtuluşu iç içe geçirmemiz gerekiyor. Bunu en geniş kitlelere bu temelde taşıyamazsak aynı burjuva demokratizmi içerisinde erime sonucu ile karşı karşıya kalırız."

KÖZ'ün son konuşması ise şu şekilde oldu:

"Mustafa Suphiler Türkiye'de komünist bir partinin bağımsız mücadelesine önderlik etmek üzere geldi, o yüzden öldürüldüler. Kuva-yi Milliye'ye destek olmak için gelmediler. Bu gelişmelere bakıldığı zaman Mustafa Kemal hareketi Rusya'dan başlayıp yayılmaya çalışan proleter devrime karşı duran, baştan itibaren karşı devrimci bir hareketti. Kim bu hareketi güya ulusal kurtuluş hareketi diye desteklemişse veya ilerici görürse de onlar sosyal şoven sıfatını hak eder.

Ulusal devrimci bir hareket bağımsız bir devlet olarak kendi topraklarında yaşamayı savunur; asgari koşul budur. Bugün Kürdistan'ın birliği ve Kürt ulusunun özgürlüğü için mücadele eden bir hareket yoktur. Dolayısıyla bugün işçi hareketi ile Kürt ulusal hareketinin ittifakı derken kimin kimle kiminle ittifak yaptığı belli değildir. Söz konusu olan Türkiye'de demokrasinin geliştirilmesi için demokratik haklar için yürütülen bir mücadeledir. BDP'nin iddiası da budur.

Bugün konuştuğumuz bu demokrasi mücadelesi şovenizme karşı mücadeledir; Kürdistan sorununun çözümü değildir. Bu demokrasi mücadelesini ve sosyal şovenizme karşı mücadeleyi yürütenlere destek olmak ödevdir.

KÖZ'ün önüne koyduğu ödev, bugün Bolşeviklerin mirasına sadık bir partidir. Bu parti Kongre Hareketi'nden çıkmaz. Biz bu hatların karışmasını istemeyiz. Buna dahil olmayız ama KÖZ içinde çalıştığı kitlelerin demokratik haklar mücadelesini bu çerçevede yürütmesi için Kongre'de aktif olarak yer alması için elinden geleni ardına koymayız. Ama komünistlerin öncelikli ödevi olan komünistlerin birliğini sağlama ve bolşeviklerin ve Komünist Enternasyonal'in mirasına sadık komünist partiyi kurma önceliğinden de vazgeçmeyiz."

Yaklaşık 3.5 saat süren panele 85-90 kişi katıldı. Panel, 20 Kasım günü BDP'ye yönelik saldırılara karşı yapılacak mitinge çağrı ile son buldu.

İstanbul'dan Komünistler

Deri işçilerinin gözünden Kongre toplantısı

BDP, EMEP, SDP, ESP gibi parti ve çeşitli siyasi platformların yanı sıra birçok etnik grupların temsilcileri, çeşitli sendikalar ve kitle örgütlerin de bulunduğu Kongre Hareketi Girişimi ilk merkezi toplantısını 15-16 Ekim'de Ankara'da gerçekleştirdi. Yerel meclislerde seçilen veya merkezi kontenjandan belirlenen 800'ün üzerindeki delegenin yanısıra, Blok milletvekilleri ile çeşitli siyasi şahsiyetler ve sanatçılar ve gözlemci yahut davetli statüsündeki kimi kurum temsilcileri de kongrede yer aldılar. İki gün süren toplantılara daha çok çeşitli etnik toplulukların temsilcilerinin konuşmaları ve tüzük tartışmaları damgasını vurdu. Kongre'nin sonunda toplumsal muhalefeti örgütlemek üzere bölgesel, il, ilçe meclislerinin oluşturulmasının yanı sıra bölge temsilcilerinin seçimi de yapıldı.

Biz de Deri Kundura ve Tekstil İşçileri Derneği olarak bu kongre toplantısına yerel düzeyde delege olarak seçilen bir arkadaşımızı gönderdik. Kongre'de biz de dahil birçok emek örgütlerinin temsilcileri vardı. Ama daha çok etnik ve kültürel sorunların öne çıktığı Kongre boyunca bu delegeler kendi sorunlarını ve taleplerini dile getirme fırsatı bulamadı. Söz konusu kurumlar arasında aralarda yaptığımız görüşmelerde bu eksikliği giderme yönünde çaba göstermemize rağmen hiçbir kurumdan somut bir adım gelmedi. Kurumların kendilerini tanıtmaya ve selamlama faslında sonra, tekrar tüm kurumlar adına katılan delegelere söz verileceğini umuyorduk. Ancak Kongre'ye katılan birçok siyasi parti ve platformların yanı sıra bir o kadar da etnik kimliklerin temsilcilerinin ismi okunmasında ve kürsüden konuşmasına rağmen, bizim kurum dahil bir çok kurumun ismi bile kürsüden okunmadı. Afrikalı olması nedeniyle ilgi gören delege arkadaşımız bir yana inisiyatif geliştirip kürsüyü kullanamadık. Delege arkadaşımız sektörlerimizdeki temel sorunları dile getirmenin yanı sıra, bu sorunlara karşı vermiş olduğumuz mücadelemizi anlatmak üzere kürsüden kurum adına konuşmak istediğimizi yazılı olarak bildirdi. Ancak talebimize hiçbir yanıt gelmedi. Emekçiler adına sadece İstanbul'dan bir tekstil işçisi tekstil işçilerinin sorunlarını dile getirdi.

İki gün süren toplantılarda Kürt halkının ulusal demokratik taleplerinin kabulü ve banşıl yönden çözülmesi; yok sayılan diğer halkların eşit ve özgür gönüllü birliğeliği temelinde kabul edilerek demokratik haklarının verilmesi için mücadele edilmesi; kadın emeğinin çifte sömürülmesine, cinsiyet ayrımlarına ve kadına dönük şiddet eylemlerine karşı mücadele verilmesi gibi konular öne çıktı. İşçi sınıfı ve emekçilere dönük saldırılara karşı mücadele verilmesine ve gençliğin sorunlarına da genel hatlarıyla değinildi. Bu konular bize ulaştırılan deklarasyonda başlıklar ve özetler halinde olduğu gibi, sonuç bildirgesinde de yayımlanacak. Kongre ikinci günün sonunda tüzük ve programın el kaldırma usulü ile oylanıp kabul edilmesiyse ve merkezi yürütme organı ve bölge temsilcileri seçimlerinin belirlenmesi ile son buldu.

Bu Sürece Nasıl Dahil Olduk

Biz deri kundura ve tekstil işçileri derneği olarak kendi iş kollarımızda uzun yıllardır kendi hak ve çıkarlarımız için mücadele veren kurumlarız.

Sektörlerimizde on binlerce kayıt dışı güvencesiz ve sağlıksız ağır koşullarda çok düşük ücretlerle çalışan işçiler olarak işçi sınıfının görünmeyen kesimleri arasındayız. Bu güne kadar vermiş olduğumuz mücadelemizi diğer işçi ve emek örgütlerine duyurmaya çalışarak yardımlaşma ve dayanışmayı hep öne çıkardık. Uzun yıllardır kitle örgütleri koordinasyonlarının örgütlenmesine katılarak, bölgemizdeki tüm emek örgütleri ile dayanışma içerisinde olduk.

Birkaç defa başka illerdeki koordinasyonlara da katıldık. Geçmişte birçok yıl temel gıda ihtiyaçlarını birlikte alarak gıda dayanışması gerçekleştirdik. Bölgemizde gerçekleşen bir çok grev ve direnişlere aktif destek vererek

sendikali işçilerle de dayanışmayı gücümüz oranında gerçekleştirmeye çalıştık. Paneller ve seminerler örgütledik. Sektörümüzdeki hak gaspları ve hukuksal sorunların çözümü için derneğimiz aracılığıyla bir çok arkadaşımızın gasp edilen haklarını geri aldık. Birçok defa işçilerin hukuksal sorunları ve haklarının neler olduğu konusunda hukuk seminerleri verdik. 15 yılı aşkın bir süredir hemen hemen her yıl 8 Martlar, Newrozlar ve 1 Mayısların yanısıra başka birçok kitle gösterisinde de yer aldık. Bu sayede bölgemizdeki emek güçleri ve siyasal hareketler tarafından tanınır hale geldik.

Kongre Hareketi olarak ortaya çıkan oluşum da kurumumuzu bu girişime davet etti ve kurumumuzdan daimi bir delege vermemizi talep etti. Biz de bu daveti ve çıkarmış oldukları deklarasyonu değerlendirerek bir arkadaşımızı delege olarak göndermeye karar verip, bölgesel toplantılara katıldık. Emek örgütlerinin delegelerinin oluşturduğu Emek Çalışma Grubu'nun hazırlık toplantılarına katılarak, burada sınıf dayanışmasının önemini vurguladık. Türkiye çapında örgütlenecek böyle bir kongrenin işçi sınıfının bütünsel çıkarları açısından önemini farkında olarak sorunlarımızı ve taleplerimizi detaylı ile Ankara'da yapılacak kongrede kürsüden dile getirmeyi önemsiyorduk. Bu vesileyle seçimlerde desteklediğimiz Blok milletvekillerine sorunlarımızı aktarıp bunların mecliste dile getirilmesini umuyorduk. Kongre sırasında kürsüden konuşma fırsatı yaratılsak da, hem vekilleri alanımıza davet etme fırsatı yarattık, hem de sorunlarımızı şifahen söylemiş olduk. Ama kongrede dile getirmeyi düşünüp dile getiremediğimiz sorunlarımızı KÖZ vasıtasıyla duyurmayı da gerekli gördük.

Deri Kundura ve Tekstil İşçilerinin Sorunları ve Talepleri

Deri kundura ve tekstil iş kollarındaki temel sorunlar, bu alanların birbirinden farklı özgünlükleri nedeniyle farklı farklı olsa da ortak sorunlar da vardır.

Deri sektörü ise kendi içinde üç farklı alana sahiptir. Bunlar tabakhane, deri konfeksiyon ve kundura/çanta üretimi olarak ayrılmaktadır.

Deri sektörünün **tabakhane** alanı çalışma koşullarının en ağır olduğu ve en riskli alandır. Tabakhane kanserojen maddelerin en çok kullanıldığı alanlardandır ve iş kazalarının en çok yaşandığı alanlar arasındadır.

Tabakhanelerde yaklaşık 20'ye yakın kanserojen kimyasal madde kullanılmaktadır. Bunların yanısıra deri atıklarının (safra) karışması ile ortaya çıkan yoğun koku içerisinde çalışarak zehirlenmiş havayı solumaktayız. Tüm bu sağlıksız kapalı alanlarda yer yer havalandırma tertibatı olsa da, yeterli değildir ayrıca denetim de yoktur.

Bu alanda sık sık iş kazalarının olmasının nedeni ise, ham derinin işletilmesinde kullanılan bıçaklı makinelerden kaynaklanmaktadır. Bu makineler son derece tehlikelidir. Onlarca kaza sonucu kolları kaptıran ve kaybeden arkadaşlarımızın olmasına rağmen, makinelerin güvenlik sistemi çoğu zaman bozuktur. Ne zaman bir kaza olsa o zaman göstermelik biçimde onarılıp, daha sonra başka bir kaza oluncaya kadar ne gerektiği gibi yapılır ne de kontrol edilir.

Tabakhanelerde çalışan işçilerin çoğunluğu asgari ücret üzerinden sigortalı olarak çalışmaktadır. Zorunlu mesailere kalmak istemeyen işçiler, iş güvencesi olmadığı için işten atılmakla tehdit edilir. Deri-İş sendikası çatısı altında örgütlenmek isteyen işçiler hem polis hem de işverenin baskı ve tehditleri ile karşılaşılır. En son Safranoğlu Deri firmasında sendikalaşma mücadelesi veren işçi arkadaşlar yeni iş yasasına göre, İstanbul Tuzla'ya sürgüne gönderilmişlerdir.

Bu alanlarda ne Çalışma Bakanlığı'nın ne de sağlık kuruluşlarının hiçbir denetimi yoktur. Tabakhane işçileri uzun yıllardır Deri-İş sendikasında örgütlenme mücadelesi sürdürmüşlerdir. Bugün de sendikal örgütlenme mücadelelerini sürdürmektedir.

Dernek olarak bizler de kendi imkanlarımız dahilinde sendika ile irtibat ve koordinasyon içerisinde olmaya gayret etmekteyiz.

Deri konfeksiyon alanındaki işçilerin büyük bir çoğunluğu fason ve parça başı usulüne göre çalışmaktadır. Fason üretimi tamamen işverenin avantajına işçinin dezavantajındadır. İhracat yapan büyük fabrikalar kendi kapasitelerini aşan taleplerin tamamını fason atölyelere vermektedir. Büyük fabrikalarda sigortalı çalışan işçilerin büyük çoğunluğu ise düşük ücretle parça başı çalıştırılmaktadır. Çünkü fason atölyelerde parça başı ücretle günde 12-14 saat çalıştırılan işçiler saat ücreti ile aynı süre boyunca ve fazla mesai hesap edilerek çalışanlara kıyasla işverene daha karlı gelmektedir.

Büyük fabrikaların dışındaki fason atölyeleri küçük ve orta ölçekte atölyelerden oluşmaktadır. Bu atölyelerde hiçbir sosyal güvence yoktur. Fasoncu diye tabir edilen atölye sahibi, büyük fabrikalardan almış olduğu parça başı ücretin ancak yarısını parça başı çalışan işçiye vermektedir. Söz konusu atölyeler şehrin birçok semtine dağılmakla birlikte, daha çok İzmir'in Basmane Kapılar bölgesinde yoğunlaşmaktadır. Fason atölyelerde çalışan işçiler son derece bakımsız, havasız bir ortamda ve hiçbir sağlıklı çalışma koşulunun olmadığı şartlarda çalışmaktadır. Ayrıca kullanılan kanserojen maddelerin etkisine maruz kalarak, akciğer kanseri ve solunum yolları hastalıklarına yakalanmaktadır.

Öte yandan deri konfeksiyonun mevsimlik bir iş olması nedeni ile bu sektördeki işçiler yılın ancak altı ayında düzenli bir işte çalışmaktadırlar. Deri konfeksiyon sektörü aynı zamanda kadın işçilerin en çok çalıştığı sektördür. Kadın işçiler erkek işçilere göre daha düşük ücretlerle çalışılmamın yanısıra, hem işveren veya ustabaşları tarafından, hem de erkek işçiler tarafından sürekli baskı ve tacize uğramaktadırlar. Eğer işler kesata girdiyse, ilk önce kadın işçiler işten çıkarılmaktadır. Kadın işçilerin çilesi bunlarla da bitmez; Birçok kadın işçinin bebekleri veya çocukları olduğu halde işyerlerinde ne kreş vardır ne de emzirme odaları vb. bulunmaktadır. Hamielelik veya doğum izni bir yana bu durum bir işten çıkarma nedenidir.

Kundura üretimi deri sektörünün en büyük ve sömürünün en yoğun olduğu alandır. Yaklaşık otuz bin kundura işçisi (site yönetiminin verdiği rakam) yalnız Ayakkabıcılar Sitesi olarak bilinen sanayi sitesinde yoğunlaşmıştır. Bu sektörde çalışan işçilerin %90'ı sigortasız sağlıksız ve havasız bodrum katlarında çalışmaktadır. Tıpkı tabakhaneler ve deri konfeksiyon fabrika ve atölyelerinde olduğu gibi, bu sektörde de kullanılan yapıstıncı solüsyonlar ve ilaçlar zehir saçmaktadır. Özellikle uçucu kimyasal maddeleri tezgahın üzerinde kullanmak zorunda olan işçiler, uzun yıllar bu maddeleri solumaları yüzünden genç yaşta akciğer ve mide kanserine yakalanarak hayatlarını kaybetmekte. Binlerce işçinin havasız ortamda ağır kimyasal maddelere maruz kaldığı atölyelerin çoğunda havalandırma olmadığı gibi, olanlar da son derece yetersizdir.

Otuz bin işçinin çalıştığı devasa sitede bir tek sağlık ocağı veya acil durumlarda müraacaat edilebilecek bir tek sağlık kurumu yoktur. Ayakkabı sektöründe de deri konfeksiyonda olduğu gibi, parça başı sistemle çalışılmaktadır. Bu sektörde de son derece düşük olan parça başı ücretler işçiler arasında rekabetin yoğun bir şekilde yaşanmasına da neden olmaktadır. Böylece örgütlenmenin önündeki en büyük engeli oluşturmaktadır. Aynı zamanda işlerin mevsimlik olması, işsizliği de beraberinde getirmektedir. Sezonda, günde 15-16 saat çalıştırılarak bütün bir yılın işini altı ayda

bitiren işçiler, hem geçimlerini sağlamak, hem de kesatta aldıkları borçları ödemek zorundadır. Tıpkı emme basma tulumba gibi, ayakta kalmak için mücadele vererek kesat mevsime hazırlanmaktadırlar.

Ayakkabıcılar Sitesi şehrin dışında olduğu için işçiler parasını kendilerinin ödedikleri servislerle gidip gelmektedirler. Hiçbir atölyede yemek dahil herhangi bir sosyal hak yoktur.

Konfeksiyon sektörü ise İzmir'de yüz binlerce işçiden oluşan devasa bir sektördür. Bu sektörün büyük çoğunluğu ihracata dönük üretim yapmaktadır. İşyerleri serbest bölgeye, organize sanayi sitelerine veya şehrin birçok semtine yayılmış fabrikalardan ve küçük ile orta işletmelerden oluşmaktadır.

Konfeksiyon veya tekstil sektöründe çalışan işçilerin büyük çoğunluğu kadın işçilerdir. Serbest bölgelerde ihracat yapan büyük fabrikalarda asgari ücret uygulaması yaygındır. Bu fabrikalara fason üretim yapan küçük ve orta ölçekli işletmelerin çoğunda sigorta primleri göstermelik olarak ve sadece daimi dedikleri işçiler için yatırılmaktadır. Özellikle bu fason atölye ve fabrikalarda 'makineci, ayakçı (ortacı) overlokçu aranyor' levhaları hiç eksik olmaz. Aysıca bu sürkirasyon deneme adı altında bir süre çok düşük ücretle çalıştırıp 'işini beğenmedik' diye sürekli yapılmaktadır.

Kadın emeğinin en yoğun sömürüldüğü bu alanlarda servis, yemek, erzak gibi yardımlar zaman zaman olsa da, herkesi kapsamamaktadır. Zorunlu fazla mesailer mecburidir; fazla mesai ücretleri çok düşüktür veya hiç ödenmemesi oldukça yaygındır. Konfeksiyon sektöründe kadın işçilerin ağırlıkta olması nedeni ile ihracat yapan kimi büyük fabrikalarda kreş ve emzirme odaları olsa da, yeterli değildir. Zaten iş piyasaya çalışan veya küçük ve orta ölçekli atölyelerde bunlara rastlamak mümkün değildir. Çocuklu veya bebekli kadın işçiler bu sorunları çocuklarını yakınlarına emanet ederek veya düşük bedellerle bakımsız kreşlere bırakarak çözmek zorundadır.

Deri kundura ve tekstil işçilerinin dile getirebileceğimiz temel sorunları bunlardır. Bu sorunların en aza indirilmesi için bu sektörlerin kendi ortak sorunları etrafında örgütlenmesi için İzmir'de bir araya geldik ve bir dernek çatısı altında mücadelemizi sürdürmekteyiz..

Bu sektörde çalışan özellikle deri ve kundura sektörlerinde çalışan işçilerin büyük çoğunluğu, savaş nedeni ile Kürdistan'dan gelmiş işçilerden oluşmaktadır. Aynı zamanda kentsel dönüşüm bahanesi ile yıkım saldırılarına maruz kalan kesimlerdendir.

Bu sektörlerdeki acil taleplerimiz şunlardır :

Esnek üretim, parça başı sistem yasaklansın.

Kayıt dışı, sigortasız çalıştırma önlensin; buna uymayan işverenler ağır para cezasına çarptırılmalı.

Çalışma koşulları iyileştirilsin ve çalışma kuralları işçilerin görebileceği duvarlara asılsın.

İşyerinde başta patronlar ve usta başları

olmak üzere baskı, şiddet, adam kayırma gibi haksız uygulamalar cezalandırılsın.

Kadın işçiler dönük baskı şiddet, taciz ve keyfi uygulamalar cezalandırılsın; buna göz yumanlar da aynı derecede ortak sayılarak cezalandırılsın.

Kadın işçilere gebelik ve doğum izni ücretli olarak uygulansın.

Kadın işçilere dönük özel günlerde çalışma koşullarına uygun pozitif ayrımcılık uygulansın.

Kadın ve erkek işçiler arasında cinsiyetçi ayırım kaldırılsın ve aynı işe aynı ücret ödensin.

Ücretler iyileştirilerek vasıflı işçi statüsü üzerinden bordrolar düzenlensin.

Mesai saatleri dışındaki mesailer gönüllük temelinde ve normal çalışma saati ücretinin iki katı olsun.

Tüm ücretler aylık ve bordrolu olsun.

Hafta sonu tatilleri iki gün ve ücretli olarak uygulansın.

Tüm işyerlerinde akşam ve sabah servisler olsun.

Öğlen yemeği ve bir sabah bir de öğleden sonra çay saatleri olsun.

Yıllık ve bayram izinleri ücretli olarak uygulansın.

Sağlıksız çalışma koşulları ve bodrum katlarda çalışma önlensin.

Her işyerinde havalandırma sistemi eksiksiz uygulansın.

Kanserojen maddelerin kullanımı önlensin ve sağlık bakanlığı ve çalışma bakanlığı tarafından periyotlarla denetlensin. İşçilerin zehirlenme riskine karşı koruyucu yiyecek, içecek (ayran vs.) mecburi ve sürekli verilsin.

Keyfi uygulamalar ve işten çıkarmalar önlensin.

Kıdem ve ihbar tazminat hakları tam olarak hesaplanıp ödensin.

Kongre Hareketi olarak bir araya gelen tüm siyasi partiler, platformlar ve diğer kitle örgütlerinin yanı sıra tüm Blok milletvekillerinin bizim dile getirdiğimiz sektörlerin sorunlarını çözümü için tam bir dayanışma içerisinde olacaklarından hiç kuşku yoktur. Özellikle yukarıda dile getirdiğimiz emekçilerin sorunları tam da Kongre Hareketi'nin direkt muhatabıdır.

Bu nedenle Kongre Hareketi'nin Emek Çalışma Grubu'na büyük görevler düşmektedir. Desteklediğimiz Blok milletvekillerimizin bu sorunları meclis kürsüsünden dile getireceklerinden kuşku yoktur. Nasıl ki biz vekillerimize sahip çıkıyorsa, vekillerimizin de bizlere sahip çıkacaklarından kuşku yoktur.

Yaşasın Sınıf Dayanışması!

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!

İzmir'den Deri, Kundura ve Tekstil İşçileri

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

BDP İstanbul İl Kongresi

30 Ekim Pazar Günü, Bağcılar Hanoğlu Dügün Salonu'nda gerçekleşen BDP İl Kongresi'ne katıldık. 'KCK davası' kapsamında BDP İl Başkanı'ndan İl Yönetimi'ne kadar geniş bir gözaltı furçasının ardından tutuklama kararı çıkmıştı. BDP İl Yönetimi tutuklu üyelerin yerine yeni üyelerin seçilmesi için bir kongre hazırlığı içerisine girdi. Bu hazırlık sadece seçimle kalmayan aynı zamanda BDP'ye yönelik saldırılara karşı bir yanıt olma amacıyla kitlesel bir etkinlik olarak tasarlanıyordu. Elbette düzen güçleri bunun önüne geçmek için çaba harcayacaktı. Blok milletvekili Sebahat Tuncel de bu kongrede yaptığı konuşmada, Bağcılar Olimpik Spor Salonu yönetimiyle anlaşmalarını, kapora dahi verildiğini, fakat son anda Spor Salonu Yönetimi'nin etkinliği iptal ettiğini ifade etti ve BDP'yi yalnızlaştırma politikalarının boşa çıkartılacağını belirtti.

Kongreye İstanbul Milletvekilleri Sırrı Süreyya Önder, Sebahat Tuncel ve Levent Tüzel'in yanı sıra BDP Eşbaşkanı Gülten Kışanak da katıldı. Milletvekilleri ve siyasetlerin temsilcilerinin yaptığı konuşmaların ardından, BDP il başkan adayını konuşma yaptı. Yapılan konuşmaların ardından seçime geçildi ve tek aday olan tek liste oybirliği ile seçildi.

Yaklaşık 2000 kişinin katıldığı kongre yeni yönetimin seçilmesinin ardından sona erdi. Bahçelievler EMEP'in ilçe kongresine de katıldığımız için, BDP'nin kongresine gecikmeli olarak katıldığımızdan etkinlikte konuşma yapma imkanımız olmadı

Savunmayı Örgütle Saldırıya Hazırlan!
BDP'ye Yapılan Saldırıları Tüm Ezilenleredir!
Yenibosna'dan Komünistler

Kongre hazırlık toplantısı

15 Ekim Pazar günü BDP Bahçelievler'de, il kongresi hazırlık toplantısına katıldık. Toplantıda İl Yönetimi'nden bir kişi, Parti Meclisi ve Kadın Meclisi'nden birer kişi konuşma yaptılar. İlk sözü alan İl Yönetimi'nden bir kişi bu toplantının kongreyi desteklemek ve güçlendirmek amacıyla yapıldığını belirtti: "30 Ekim'de yapılacak kongreye en geniş katılımı ve desteği sağlamak amacıyla hazırlanıyoruz. 15 Temmuz'dan beri her gün çatışma haberleri geliyor, kayıplar devam ediyor. Müzakere süreci başladı, devlet Kürtlerle diyalog yapıyor, biz de sürecin çözüme ulaşması için mücadele ediyoruz."

AKP süreci oyalayarak sorunun üstünü örtmeye çalışıyor. Arap Baharı'nda oradaki hükümetler ile devlet başkanlarını kendi halklarını dinlememekle suçlayan AKP hükümeti kendi ülkesindeki Kürtleri ve onların mücadelesini gözaltılar, toplu tutuklamalarla, linç

kampanyalarıyla görmezden geliyor.

Bu parti kendi dışında kalan tüm kesimleri bu sürece katarak genişleyebilir, tüm ötekileştirilen kesimlerin sorunlarına ulaşarak bunu yapabilir. Kadınların, Alevilerin, öteki inanç gruplarını kapsayarak genişlememiz gerek. Çözüm üretilmemiz için tüm bu kesimleri kapsayabilmeliyiz.

Kongre sürecinde farklı kesimlere ulaşabilmeliyiz. Bahçelievler yerinde mahalle, kahve ve benzeri toplantılarla kongreye en geniş düzlemde katılım sağlamamız gerekiyor."

Daha sonra Kadın Meclisi üyesi bir konuşma yaptı ve ardından görüşlere ve yönetim seçimi için isim önerilerine geçildi. Toplantı yaklaşık 1.5 saat sürdü ve yaklaşık 70 kişi katıldı.

Yenibosna'dan Komünistler

Devrimciler ölür devrimler sürer

Partizan militanı Suzan Zengin'in cenazesine katıldık. Suzan Zengin 2009'da cezaevine girmiş, yaklaşık 1 yıl önce de çıkmıştı. Cezaevinde iken kalp hastası olan Zengin iki hafta önce hastaneye yatmış ve ameliyat olmuştu. Zengin, yaşam mücadelesine yenik düşerek 13 Ekim'de vefat etti.

16 Ekim Cuma günü Aydınlı Cemevi'nde düzenlenen törenin ardından kırmızı beze sarılı ve karanfillerle donatılan Suzan Zengin'in tabutunu yoldaşları taşıdı. Yoldaşlarının omuzlarında Aydınlı Cemevi'nin önünden sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçildi. En önde Suzan Zengin'in tabutu ve fotoğrafları, arkasında "Devrim şehitleri ölümsüzdür, Suzan Zengin yaşıyor / Partizan", "Hapishanelerde tecrit-tretman öldürmeye devam ediyor / Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri" pankartları taşındı. Cenazeye yaklaşık 450 kişi katıldı.

Yürüyüşte "İçerde Dışında Hücreleri Parçala", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Suzan Zengin Kavgamızda Yaşıyor", "Suzan Zengin Ölümsüzdür", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür",

"Tecrit Ölümdür, Tecride Hayır" sloganları atıldı.

Bir devrimcinin devrime olan inancı ile ona yakışır bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüş Deri-İş Sendikası'nın önünden mezarlığa kadar sürdü. Defin işleminin ardından mezarlıkta yapılan anmada, Özgür Gelecek Gazetesi, Partizan adına Selma Şahin, ESP adına Hülya Gerçek, Zengin'in cezaevi arkadaşı Nevin Berktaş ve Pınar Sağ konuştu. Genel olarak Suzan Zengin'inin mücadelesinden ve cezaevi koşullarından söz edildi. Suzan Zengin'inin ölümünün sorumlusunun cezaevleri ve bu sistem olduğuna değinildi.

Suzan Zengin'in cenazesine, ESP, DHF, Mücadele Birliği, BDSP, Proleter Devrimci Duruş, Yeni Demokrasi Şehit ve Tutsak Aileleri, Halkın Günlüğü, İHD, ÇHD, Limter-İş Sendikası, Deri-İş Sendikası, Belediye-İş Sendikası, Ölüm Orucu Gazileri, ATİK ve KÖZ katıldı.

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

Devrim İçin Düşenler Kavgamızda Yaşıyor

Tuzla'dan Komünistler

Dersim'de düşenleri Gazi'de andık

27 Haziran 2011 tarihinde Dersim'de şehit düşenler (Abidin Demir, Serkan Perktaş, Ozan Derman) için 2 Temmuz 2011'de DHF ve Partizan'ın örgütlediği, Gazi'de gerçekleşen anmaya katıldık. Anmaya BDP, Komünist Devrimciler ve Alinteri de katıldı. KÖZ olarak 15 kişi, bayraksız katıldığımız anmada yaklaşık olarak 1000 kişi vardı. Anmaya 1 Mayıs Mahallesi'den ortak olarak ayarlanan otobüsle gittik.

Eski Karakol durağından başlayan yürüyüş Cemevi'nin önünde devrim şehitleri için saygı duruşu ile başladı ve basın açıklamasıyla sona erdi. Yürüyüş esnasında şu sloganları attık: "Bedel Ödedik! Bedel Ödeteceğiz!", "Yaşasın Devrimci Dayanışma!", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!".

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Esenyurt'ta Alaattin Karadağ anması

İki yıl önce Esenyurt Depo durağı civarında sokak ortasında polislin infaz ettiği TKİP militanı Alaattin Karadağ BDSP'nin yaptığı bir etkinlikle anıldı. Saat 18:30'da BDSP'nin açtığı 'Alaattin Karadağ Yoldaş Ölüm Sözdür / Devrimciler Ölmez Devrim Davası Yenilmez' pankartının arkasında toplanan kitle

anmanın başlarında polislin taciz ve provokasyon girişimini boşa düşürerek anmanın yapılacağı yere doğru yol boyunca yürüdü. Kızıl bayraklarla coşkulu bir biçimde mahalle arasında yürünürken bu durum çevredeki emekçilerin de ilgisini çekip yer yer alkışlı desteğini aldı. Gebze'den bir grup BDSP'linin katıldığı anmaya 150'yi aşkın bir kitle katılım gösterdi.

Anmaya Alaattin Karadağ'ın ailesi, avukatı ve ÇHD MYK üyesi Zeycan Balcı Şimşek'in yanı sıra Karadağ cinayeti davasını takip eden avukatlardan ÇHD İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Gülvin Aydın da katılarak birer konuşma gerçekleştirdiler. Program Alaattin Karadağ ve yaşamını sınırsız, sınırsız bir dava uğrunda yitirenlerin şahsında yapılan saygı duruşuyla başladı.

Daha sonra BDSP adına yapılan konuşmada sokak ortasında polislerce defalarca kurşunlanan Alaattin Karadağ'ın kurşunlar bedenindeyken yaralı halde bekletilerek açıkça ve alçakça katledildiği söylendi. Sermaye devletinin katliamcı geleneğinin de hatırlatıldığı konuşmada şunlar belirtildi: "Bizler

için şu çok açık ki, Alaattin'i anmak ve ona sahip çıkmak, baskı, sömürü ve zulmün karşısına sınıf kınıyla dikilmek demektir. Alaattin yoldaşı katleden bu düzenden mutlaka hesap soracağız! Ve Alaattin yoldaşın inanç ve kararlılıkla taşıdığı kızıl bayrağımızı er ya da

geç zafere ulaştıracağız! Sosyalizmi kuracağız."

Daha sonra ÇHD adına bir konuşma yapıldı. Gülvin Aydın konuşmasında Karadağ cinayetinin üzerinden iki yıl geçtiğini hatırlatarak bu cinayetin açık bir yargısız infaz olduğunu ifade etti. Karadağ'ı infaz eden polislerin rahat rahat dolaştıklarını belirten Aydın, yoksul ve emekçi halkı bizim savunduğumuzu söyledi. Alaattin Karadağ'ın emekçi halkın temsilcisi olduğu için bu davayı takip ettiklerini vurgulayan Aydın, bundan dolayı gururlu ve onurlu olduklarını dile getirdi.

Ardından Karadağ ailesinin avukatı ve ÇHD MYK üyesi Zeycan Balcı Şimşek bir konuşma gerçekleştirdi. Şimşek, Karadağ'ın göz göre göre katledildiğini ifade etti. ÇHD adına yapılan konuşmalardan sonra anmaya destek veren sol kurumların, EHP, PDD, Tüm-İGD, DHF, Halkevleri ve Partizan'ın isimleri sıralandıktan sonra 'Yaşasın Devrimci Dayanışma!' sloganı atıldı. Biz de bu anmaya KÖZ olarak bir kişi katıldık.

Devrimciler Ölür Devrimler Sürer
Esenyurt'tan Komünistler

Sıra Kimde İnisyatifi basın açıklaması

Devrimci, sosyalist ve yurtseverlere yönelik gözaltı ve tutuklamalar, 17 Kasım Perşembe günü görülen davanın duruşması öncesi protesto edildi.

Duruşmanın başlayacağı saat 10:00'dan itibaren Beşiktaş Adliyesi önünde buluşmaya başlandı. Duruşmaya ara verildiğinde saat 12:30'da 'Sosyalistlerin Özgürlük ve Adalet Mücadelesi Sürüyor' pankartı arkasında 'Yaşasın devrim ve sosyalizm', 'Yaşasın devrimci dayanışma' sloganlarıyla Beşiktaş Adliyesi önünde Sıra Kimde İnisyatifi olarak bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Sıra Kimde İnisyatifi adına konuşan Reyhan Keskin konuşmasında 'Kendisine muhalif olan herkesi terörist olarak lanse etmek isteyen AKP, bu yolda hayali örgüt bağlantıları imal etmekten geri durmuyor. Ne gözaltılar ne tutuklamalar ne de polis, yargı ve medya eliyle yürütülen komplolar, bizleri adalet ve özgürlük için verdiğimiz

mücadeleyi sürdürmekten alıkoymayacak. Sosyalistler susmadı, susmayacak' dedi. Açıklamanın ardından, 11 ay tutuklu kalan ve 12 Ağustos 2011 tarihinde tahliye edilen SDP Genel Başkanı Rıdvan Turan ve Toplumsal Özgürlük Platformu Sözcüsü Oğuzhan Kayserilioğlu da birer konuşma yaptı.

SDP Genel Başkanı Rıdvan Turan, devrimcilerin komplolar sonucunda bir yılı aşkındır tutuklu olduğunu belirtti: "Sözünü söyleyen aydınlar, bilim insanları, gazeteciler, muhalif olan tüm insanlar tutuklanarak cezaevine konuluyorlar. Adeta cadı avı başlatıldı. Sizin gibi sizden önce

de bu ülke insanlarına baskıyı reva gören çok yönetici gördük. Ama bu baskılar bizi yıldıramadı. Baskılar ne kadar yoğunlaşırsa yoğunlaşırsın, devrimci dayanışma bunun üstesinden gelecektir."

TÖPG sözcüsü Oğuzhan Kayserilioğlu ise tahliye sürecini hatırlatarak dosyanın içeriğinin boş olduğunun görüldüğünü ifade etti. Bu tür komplolarla gerçekleştirilen tutuklamaların siyasi amaçlı olduğunu belirten Kayserilioğlu, komploların başarıya ulaşmadığını ve kararlı bir şekilde mücadelenin devam edeceğini söyledi.

SDP, TÖP, ESP, EHP, ÖDP'nin katıldığı basın açıklamasına KÖZ olarak biz de katıldık. Duruşmada tahliye olmadı, sonraki duruşma ise 6 Şubat 2012 tarihine ertelendi.

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

İstanbul'dan Komünistler

Ekim Devrimi Söyleşileri

Köz'ün arkasında duran komünistler için Ekim Devrim tarihsel bir olgu değil, günümüze ışık tutan temel bir politik referans kaynağıdır. Bu bilinçle hareket eden komünistler Ekim Devrimi'nin 94. yılında da 12-13 Kasım tarihlerinde farklı siyasetlerle iki ayrı panel yapıp. Merkezi panellerden önce ise komünistlerin çalışma yürüttükleri yerelerde Ekim Devrimi ile ilgili söyleşiler düzenlendi.

ESENYURT

8 Kasım günü Gölge Kültür Merkezi'nde bir söyleşi gerçekleştirdik. Söyleşide bizim dışımızda diğer siyasetlerden İşçilerin Sesi Gazetesi, Halkevleri ve (doğrudan BDP'yi temsil ederek katılmasalar da) BDP'li gençler bulundu. Söyleşiye toplam 25 kişi katıldı.

Söyleşide sunum yapan yoldaş Ekim Devrimi'nin neden ve nasıl güncel olduğunu anlatarak konuşmasına başladı:

"1917'den bugüne proleterlerin sayısı çığ gibi büyümüş, sömürü daha yoğun bir biçimde yaşanır hale gelmiştir. Dünyada kapitalizmin krizleri hiç bitmemektedir. Daha dün Kuzey Afrika'da, Ortadoğu'da halklar ayaklanarak sokaklara inmişlerdir. Yunanistan ve Latin Amerika'daki kimi ülkeler bir türlü durulmamaktadır.

Ekim Devrimi'nin azımsanamayacak kazanımları vardır: işçi sınıfının ilk defa burjuva devlet aygıtını yıkması, ulusların kendi kaderini tayin etme hakkının uygulanması gibi. Bunların yanında asıl kazanım siyasi kazanımlardır. Yani, komünist bir partinin önderliğinde işçilerin ve emekçilerin kendi iktidar

organları olan Sovyetleri kurarak iktidarı almalarıdır.

Rusya'da Bolşevik partisi gibi komünist bir parti olmasaydı Şubat'ta gerçekleşen devrim asla Ekim Devrimi'yle taçlanamazdı. Özellikle Almanya'daki koşullar proleter bir devrim için nesnel olarak Rusya'dan çok daha elverişli olmasına rağmen bu ülkede Ekim Devrimi gibi bir devrim gerçekleşemedi. Çünkü bu ülkede Bolşevik partisi gibi örgütlenen bir komünist parti yoktu.

Bolşeviklerin deneyimleri bize şunları öğretmektedir: Bir ülkede proletaryanın iktidarını hedefleyen devrimci bir parti yükselen bir kitle hareketi içerisinden çıkmaz. Bu yüzden işçilerin birliğinden önce komünistlerin birliğinin sağlanması gerekir. Komünist bir parti içerisinde her türlü oportünist eğilimle hesaplaşmalı ki bu partinin kritik anlarda aldığı kararlar düşmanın ekmeğine yağ sürmesin ya da doğrudan karşı devrimci politikalar haline gelmesin."

Sunumun ardından çeşitli sorular soruldu. Ekim Devrimi – Çin Devrimi farkı, ulusal sorun, '21. yüzyıl sosyalizmi', Köz'ün faaliyetlerine dair çeşitli sorular soruldu. Yoldaş bu sorulara şu yanıtları verdi:

"Ekim Devrimi komünist bir partinin önderliğinde gerçekleşen, işçi sınıfının

iktidar organları olan Sovyetlere dayalı ve komünizme giden yolu açan bir devrimdir; bu yüzden yegane önemdedir. Diğer tüm devrimlerin olduğu yer kabaca söylemek gerekirse tekrardan bir proleter devrimle yıkılmayı gerektiren devletlerdir.

Maksat yenilikse komünistler yenilikten kaçan insanlar değildir. Bizce de 1917'deki koşullara göre birçok yeni şey vardır. Geçtiğimiz yüzyılda doğa bu kadar tahrip edilmemiştir, kadın sorunu bu kadar ağırlaşmamıştır. Burada sorun yeni olanın alınması değildir. Neyin eski olarak terk edilmeye çalışıldığı önemlidir. Eğer 'Ekim Devrimi ve Bolşevikler 20. yüzyılda kaldı, bize 21. yüzyıl sosyalizmi lazım. Bunları terkedelim' deniyorsa bizim savunduğumuz Ekim Devrimi ile bu şekilde savunulan 21. yüzyıl sosyalizminin bir ilgisi yoktur.

Köz bir işçi hareketi yaratmayı hedefleyen ya da bir muhalefet hareketi yaratmayı hedefleyen bir platform değildir. Bizim için parti öncesi siyasal çalışmayla parti olduktan sonra yürütülecek bir siyasal çalışmanın çapı, kapsamı ve niteliği farklıdır. Bu açıdan biz hedeflerimiz doğrultusunda emin adımlarla ilerlediğimizi düşünüyoruz."

Esenyurt'tan Komünistler

çin karşılarına aldılar.

Bolşeviklerin çizgisi netti: İşçilerin en geniş ve en sıkı birliğini sağlamak için bu birliğin önündeki tüm engelleri ortadan kaldırmak. Bugün Ekim Devrimi'nin gerçek takipçileri işçi sınıfına önderlik edecek Leninist bir dünya partisi yaratma görevini önlerine koyuyorlar. O yüzden de komünistler böyle bir Enternasyonal'i inşa edecek güçleri açığa çıkarmak için işçi sınıfını bölen anlayışlarla olduğu kadar yaşadığımız topraklarda Kürdistan'ın parçalanmışlığını onaylayan, böylelikle ezilen ulusun ayrılma hakkını hasır altı eden Ekim Devrimi'nin tüm sözde takipçileriyle de arasındaki ayrım çizgilerini kalınca çiziyorlar.

Yaşasın Komünistlerin Birliği!" Sunumdan sonra söyleşiye katılanlar görüşler ve düşüncelerini aktardılar. Söyleşimize 16 kişi katıldı.

Maltepe'den Komünistler

proleter devrimler güncel bir nitelik taşıdığından ulusal kurtuluş mücadeleleri çağıyla birlikte anılmalıdır.

Emperyalizm döneminde patlak veren devrimlerden bir tek Ekim Devrimi'nin muzaffer olması nedeni Bolşeviklerin proleter devrimle ulusal kurtuluş mücadelelerini birleştirebilmesinde gizlidir. Öte yandan Ekim Devrimi'nin başarıya ulaşmasını sağlayan Bolşevik partinin bu niteliklerini hangi oportünist akımlara karşı hangi mücadeleleri vererek kazandığını unutmamak gerekir. Bolşevikler 1902'den beri işçilerin hem ulusal hem uluslararası birliğini savundular. RSDİP'in 2. kongresinde Yahudi işçileri ayrı örgütlemek isteyen Bundçuların parti dışına atılmasını sağladılar. Yine Bolşevikler 1. Emperyalist Paylaşım Savaşında ulusal farklılıkları bahane ederek vatan savunmasının ardına gizlenerek kendi hükümetlerine destek veren 'sosyalistleri' de işçi sınıfını böldükleri

İkinci kavga 1904'te çıkıyor. Rusya ile Japonya savaşı giriyor. Savaş başlar başlamaz Lenin, 'Çarlık Rusya'sı bindiği dalı kesiyor, yenilecek ve biz Rusya'nın yenilmesi için savaşmalıyız' diyor. Bundçular ise 'hayır biz Rusya'nın yenmesi için savaşmalıyız' diyorlar. 3. ve 4. kavgalarda ise, Bolşevikleri diğer akımlardan ayıran önemli bir nokta var. O da sosyal şovenizme karşı mücadeledir.

Şovenizm deyince faşizmle eş anlamlı gibi kullanılır. Türk bayrakları vs. gelir akla şovenizm deyince. Kürdü inkar olarak ortaya çıkar Türkiye'de. Fakat şovenizm, milliyetçilik veya faşizm ile eş değildir. En kaba şekliyle kendi çıkarlarını devletin çıkarlarıyla eşit görmek demektir, şovenizm. Devletin ideolojisini kendi ideolojisi olarak görüyorsa kişi şovenisttir. Ezilen ulusun ise şovenizmi olamaz. İşçilere hitap edip, bir yandan da devlet politikalarıyla hareket ederse ise sosyal şovenizm gündeme gelir.

Bugün nasıl anırsız sosyal şovenizmi? Demokrasi lazım diyeceksin, Kürtlerin kendi haklarına sahip çıkacak; Kürtlerin kendi devletini kurmaya hakkı var mı yok mu denilince de 'ne demek

etle, tırnak gibiyiz, ne gerek var ayrılmaya?' dersiniz de sosyal şovenizm olur. Bolşevikler tam bu noktada sahneye giriyor. Bir evliliğin mutlu evlilik olması için boşanma hakkının olması gerekir' diyor Lenin. Buradan da her ulusun ayrılma hakkının olması gerektiğine varıyor. Uluslara devlet kurma hakkı tanınmalı ki biz bu devleti rahat yıkalım ve işçilerin kardeşliğini, birliğini rahatça sağlayalım. Bolşevikler çok net 'savaşta Rusya'ya karşı savaşmak lazım' diyorlar. 'Savaşın bitmesi lazım ve Rusya'nın bu topraklardan çıkması lazım' diyorlar. Bu sayede Ekim Devrimi'ni yapabiliyorlar. Bütün gizli anlaşmaları da açıklıyorlar. Savaşta kazanılan toprakları da geri veriyorlar. Ulusların kendi kaderini tayin hakkı ve barış talebiyle işçilerin, ezilenlerin birliğini sağlıyorlar.

Hem şovenizme hem de sosyal şovenizme karşı mücadele etmemiz lazım. Kürdü inkar eden, onların anadil hakkını inkar edenlere karşı bütün kültürel hakları savunmamız lazım. Bunun sadece Kürtlerin değil, bütün işçilerin, bütün halkların sorunu olduğunu söylüyor ve bütün işçilerin ortak örgütlerde ortak mücadele hattını

örnek lazım diyoruz. Kürdistan için savaşan kesimlere akıl vermek bizim işimiz değil, biz Türkiye'de Türk devletine karşı mücadele ederiz. Biz Türk devletine silahı bırak deriz. Kürdistan'ın siyasi hakkını savunmazsak devlet ölümü gösterip sıtmaya razı emiş olur. Biz Kürdistan sorununu Kürdistan'da yaşayan komünistlerin vereceği mücadele ile olacağını söylüyoruz.

Biz Kürt ve Kürdistan sorununu ayırıyoruz. Kürt sorunu, Kürtçe konuşamaktan, dillerini rahatça ifade edememekten kaynaklı vb. demokratik sorunlardır. Kürdistan sorunu bir toprak sorunudur. Kürtler bir arada yaşamak isterse, oradakiler ne isterse istesin bizim şunu savunmamız lazım; 'ordu dışarı, referandum yapalım, biz yöneteceğiz' demelerini savunmamız lazım. Kıbrıs için, Hatay için de durum aynıdır."

Sorular ve görüşlerden sonra söyleşinin ikinci turunda daha çok Köz'ün kurmak istediği parti, Çatı Partisi'ne değinildi:

"Öncelikli hedefimiz demokrasi ya da devrim değil, parti kurmaktır. Lenin gibi 'parti var' diyemedikten sonra demokrasi ya da devrimin bir önemi yoktur. Partiden sonra da bizce demokrasi bir

ÜMRANIYE

1 Mayıs Mahallesi'nde 12-13 Kasım'da gerçekleştirdiğimiz Ekim Devrimi panellerine hazırlık için öncelikle sitede yayınlanan afişin çıktısını alıp astık. Mahallede 'Ekim Devrimi, Şovenizm ve Sosyal Şovenizm' konulu bir söyleşi düzenledik.

Köz adına söz alan arkadaşımız şu şekilde konuştu:

"Şovenizm dendiğinde akla öncelikle Türk milliyetçiliği gelir. Fakat şovenizm dediğimiz milliyetçiliğin ötesinde, milletin arkasında duran devletin çıkarlarını savunmaktır. Devletin savunulduğu, devletin zafer kazanması istendiği oranda şovenist olunur.

Sosyal şovenizm ise sol söylemleri, demokrasiyi ve sosyalizmi söylemlerinde kullanarak devletin çıkarlarını savunmaktır. Emperyalist politikaların soldan desteklenmesidir. Örneğin bugün sosyal şovenistler Kürtlerin demokratik hak ve özgürlüklerini savunur fakat ayrılıp farklı bir devlet kurmalarına karşı çıkarlar, yani Kürtlerin kendi kaderini tayin hakkını tanımazlar.

Bolşevikler Ekim Devrimi öncesinde sosyal şovenizme karşı oldukça kararlı bir tutum takınmış ve karşı çıkmıştır. Hatta bu kararlı tutumları sayesinde işçilerin birliğini sağlayabilmişlerdir. Bu kararlı tutumu savaş konusunda da, iç savaş sırasında Beyaz Ordu'ya karşı Bolşeviklerin başarılı olmasında da görüyoruz.

Bugün Halkların Demokratik Kongresi toplanıyor, blok kuruluyor ve demokrasi için mücadele zeminleri yaratılıyor. Türkiye'de verilen demokrasi mücadelesi ancak Türkiye'de yaşayan işçileri ve ezilenler adına olabilir. Bu nedenle Blok Türkiye'yi işçilerin ittifakı olmalıdır. Yoksa

işçileri Kürt-Türk diye bölmek gerekir. Sosyal şovenizmin tuzağına düşmemek için işçileri bölmek şarttır. Diğer bir yandan devrimcilerin ödevi Kürdistan devletinin kurulmasını yani Kürtlerin kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunmaktır."

Köz adına yapılan konuşmanın ardından soru-cevap ve konu hakkında belirtilen görüşlerle söyleşi sona erdi.

Söyleşiden sonraki süreçte ise çevremizdekilere haber vererek ev sohbeti gerçekleştirdik. Bu sohbeti 5 kişi gerçekleştirdik. Öncelikle Ekim Devrimi'ni anlatan Buhar Makinesi filmini izledik. Film bittikten sonra 'Sovyetler nedir? Proletarya diktatörlüğü nedir?' gibi soruları cevapladık. Ayrıca Bolşevik ve Menşeviklerin parti konusunda nasıl ayrı durduklarını, ulusların kendi kaderini tayin hakkını anlattık:

"Bazı sosyalistler savaşa karşı kendi burjuvazilerinin yanında yer almazken savaşa karşı da aktif bir tutum takınmamışlardır. Oysaki bu durum da kendi devletlerinin yanında yer almak kadar yanlış bir tutumdur. Pasif bir şekilde sadece saydığımız nedenlerden ötürü sadece kınamak doğru bir tutum değildir ve Bolşevikler bunlardan da kendilerini itina ile ayrı tutmuşlardır. Ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunmak demek ise bunu kayıtsız şartsız kabul etmek demektir. İsteddiği zaman kendi devletini kurma hakkı vardır. Bu ise ezen ulus işçilerinin kendi çıkarları için ilk başta gereklidir."

Sonrasında da gazetede çıkan 'TC'nin Tırnak Problemine Deva Arayan Manikürcü Sosyalistler' başlıklı yazıdan Komünist Enternasyonal'in ulusların kendi kaderini tayin hakkıyla ilgili maddelerini okuduk. Sohbeti bitirdikten sonra arkadaşları panele davet ettik.

Ümraniye'den Komünistler

TUZLA

9 Kasım Çarşamba günü çalışma yürüttüğümüz Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi'nde Ekim Devrimi panelleri öncesinde bir söyleşi gerçekleştirdik. 'Ekim Devrimi Şovenizm ve Sosyal Şovenizm' başlığı ile yaptığımız söyleşiye 13 kişi katıldı.

Söyleşide Köz olarak şunları ifade ettik: "Ekim Devrimi işçilerin birliğini sağlama yolunda atılmış en görkemli adım. İşçilerin birliğini sağlamak için şovenizme karşı nasıl mücadele etmek gerekir, bunu anlatmak lazım. Şovenizmin özel bir türü olan sosyal şovenizm üzerinde de konuşmak gerekiyor. Bolşevikler Ekim Devrimi sırasında işçilerin birliğini sağladılar, çünkü sosyal şovenizme karşı mücadele ettiler.

İlk sınav Bundçuluk akımına karşı mücadele ile veriliyor. Bundçular 'Yahudiler olarak Rus Sosyal İşçi Partisine bağlı ayrı bir sendikamız olacak' diyorlar. Bolşeviklerle diğerleri arasındaki ilk kavga burada çıkıyor.

devrim sorunudur. En basit demokratik hakkın alınması bile devrim sorunudur. Kürtlere en basit demokratik hakları veremezler, bu da devrim sorunudur. Bunu unutmak reformizmdir.

Çatı Partisi'nde niye yokuz? Biz başka bir parti kurmak istiyoruz. Oranın programı farklı olduğu için orada yer almıyoruz. Partiye giriminin bir ciddiyeti vardır. Partiye girince orada yazanlar bizim programımızdan farklı. Onlar partiyi kursunlar biz yine ittifak yapabiliriz. Ama bizim kaf etme yetkimizi kısıtladığı için, siyasi bağımsızlığımızı korumak için girmedik çatıya. Kongre ile çatı partisi arasındaki fark net değil, Kongre'ye de o nedenle girmedik. Ama madem farklı bir şey olduğunu söylüyorlar o zaman içinde çalışma yürüttüğümüz Mayıs'ta Yaşam gidip orada bulunabilir dedik ve diğer kooperatiflerin de orada olmasını sağladık. Kongre'nin bir seçim bloğu gibi çalışmadığını da görüyoruz ayrıca. Kongre'ye gitmek çatıya katılmakla sonuçlanacak demektir. Partiye hazırlık yapan bir kongre orası. Biz de orayı sabote etmek istemediğimiz için girmiyoruz ve 'şimdi girelim, olmazsa çıkarız' demiyoruz."

Tuzla'dan Komünistler

TROÇKİZM DOSYASI

Troçkizm konusunda Türkiye solunun zaafalarını irdelemek ve troçkizmin bir politik akım olarak nasıl bir oportünist merkezçiliği ifade ettiğine ışık tutmak bugün oportünizme ve tasfiyeciliğe karşı mücadelede komünistlerin ödev ve ihtiyaçları arasındadır.

Sunuş: Tasfiyecilik Dalgasıyla Yükselen Troçkizm Hakkında

1980'li yılların sonundan itibaren, SSCB ve kopyalarının tarih sahnesinden ayrılmalarının yanı sıra, Çin ve Arnavutluk'un da isim ve sembollerini değiştirmeksizin kapitalist yola girmelerini takiben, uluslararası sosyalist hareketlerin belli başlı referans kaynakları da ortadan kalkmış oldu. Böylece kendilerini birbirlerinden bu referanslara göre ayırd eden pek çok akım arasındaki ayrım çizgileri de giderek belirsizleşti. Bu sürece paralel olarak SBKP ve ÇKP veya AEP taraftarları arasındaki gerilim ve çatışmalar da hızla söndü. Bu vaziyet alışlara göre birbirleriyle çatışma halinde olan akımlar arasındaki mesafeler yavaş yavaş kapanmaya başladı. Sosyal faşizm, sosyal emperyalizm tanımlarıyla birlikte 'Maocu bozkurt' türü tarifler çarçabuk rafa kalktı. Modern revizyonizm ve maoizm konusundaki ayrımlar da esasen teorik alanın birer sorunu olarak 'ideolojik mücadele' alanına havale edilerek doğrudan politik mücadelenin birer alanı olmaktan büyük ölçüde çıktı. Böylece geçmişte birbirleriyle açık ve sert bir mücadele içinde olan akımların zaman zaman yanyana gelmeye ve ortak eylem ve etkinlikler yapmaya başlaması da giderek olağan bir şey gibi görülmeye başlandı ve geçmişin üzerine sessiz sedasız bir sünger çekildi.

Tabii eskiden bu eksene göre ayrılan kutuplarda yer almadıkları için orta yolu kabul edilen kimi akımlarla değerleri arasındaki ayrımlar da haliyle silinmekteydi.

Bu süreç dünya çapında ve istisnasız dünyanın her köşesinde ilerlerken, elbette Türkiye de bundan müstesna kalmadı. Oysa Türkiye esasen bu eksen üzerinden ayrılan akımlar arasındaki gerilim ve çatışmaların dünyanın pek çok ülkesine kıyasla görece keskin ve yoğun bir biçimde cereyan ettiği bir ülkedydi. Bununla birlikte, bir bakıma Türkiye sosyalist ve devrimci hareketinin şekillenmesine damga vuran

bu ayrımlar hızla silindi. 12 Eylül diktatörlüğünün devrimcilerle faşistler için öngördüğü 'karıştır barıştır' politikası sökmemişti; ama adeta bu seksenli yılların sonundan itibaren gelişen sürece katkı yapan bir işlev görmüştü.

Kuşkusuz SBKP, ÇKP ve AEP taraftarı akımlar arasındaki ayrımlar silinirken benzer bir süreç bir başka alanda da görüldü. 1920'li yılların sonlarından itibaren komünist hareket ve işçi hareketi içinde dünya çapında bir ayrışmayı ifade eden 'troçkizm-stalinizm' eksenine göre ayrılan ve karşı karşıya gelen akımlar arasındaki uçurum da, aynı süreçte benzer bir biçimde kapandı. Ne var ki bu alanda süreç esasen iki aşamada gerçekleştiği için, diğer kutuplaşmada olduğu kadar keskin bir geçiş olmadı.

Söz konusu sürecin ilk aşaması Kruşçev'in SBKP XX.ci kongresinin kapalı oturumundaki ünlü konuşmasıyla birlikte açılmıştı. Her ne kadar söz konusu konuşmada doğrudan doğruya Troçki'nin ve troçkizmin aklanması söz konusu değilse de, 'Stalin'in putlaştırılması'na yönelik vurgu ve Stalin dönemine dönük ifşaat ve eleştiriler, kiblesini SBKP olarak seçmiş akımların troçki ve troçkizm konusundaki tutumlarında (görüş ve tespitlerinde değilse bile) kayda değer bir yumuşama getirdi. Bir önceki dönemin sert çatışmaları bu kesimdekiler bakımından büyük ölçüde sona erdi. SBKP'deki değişimi 'karşı devrimci' bir gelişme olarak görenler veya en azından hayra alamet bir gelişme olarak görmeyenler bakımından ise Troçki ve troçkizme karşı tutumlarda aynı keskinlikte bir değişim olmamış olsa da, kimi istisnalar hariç, bu cenahta da Stalin dönemindekine benzer bir kutuplaşmanın kalktığı da açıktır.

Bu kutuplaşmanın pratik politik alanda tamamen kalkması ve konunun

tümüyle teorik mücadele alanına havale olması ise SBKP/ÇKP kutuplaşmasının ortadan kalkmasına paralel olarak ve daha yumuşak bir geçişle olmuştur.

Kuşkusuz bu süreçte troçkist akımların (farklı odaklara göre farklı bir tarz ve dozda da olsa) 'stalinizm' konusundaki görüşleri değilse de pratik politikadaki tutumlarının evrimi de hatırı sayılır bir rol oynamıştır. Çarpıcı bir örnek vermek gerekirse, resmi Dördüncü Enternasyonal olarak da görülmesi gereken, Ernest Mandel'in önde gelen sözcüsü olduğu kanat, Kruşçev'in ifşaatlarını sevinçle karşılayıp kutlayan bir tutum benimsemekle başlayıp daha sonra da Gorbaçev dönemini daha ateşli bir sevinçle karşılayarak bir bakıma 'stalinizmin' sona erdiği kanaatine varmıştı. Kuşkusuz bütün troçkist akımlar böyle hareket etmese bile, bu ve benzeri tutumların da söz konusu kutuplaşmada uçurumun yumuşak bir geçişle kapanmasını kolaylaştırıp hızlandıran bir rol oynamıştır.

Ne var ki 90'lı yılların başından itibaren ilerleyen bu süreç söz konusu kutuplaşmanın tarafları arasındaki ilişki ve çelişkilerin değişmesinden ziyade, esasen bir başka olgunun gölgesi altında gelişmiştir. Bu sürece damgasını vuran veyahut değişime rengini veren de budur. Bu dönemden itibaren esasen dünya çapında sol hareketi ve işçi hareketini etkileyen büyük çaplı bir tasfiye dalgası kabarmıştır.

Bu tasfiyecilik, doğrudan doğruya bir örgütsel tasfiyecilik olarak değilse de, esas itibarıyla bir ideolojik-politik tasfiyecilik olarak gelişip değişik aşamalarda ve farklı tempolarla ilerlemektedir. Bu tasfiyeci dalgalar silsilesi bütün uluslararası hareketi etkisi altına alan, bir karşı devrimci dalgayı ifade etmektedir. Solun genel olarak liberal bir çizgiye savrulmasıyla kendini gösteren bu dalganın ana etkisi, elbette eski siyasi kutuplaşmaların (bunlar

doğru ve gerekli kutuplaşmalar olsa da olmasa da) yumuşak bir geçişle son bulmasında önemli bir rol oynamıştır.

Dünyanın hemen hemen her köşesinde kutuplaşmanın her iki ucundaki akımlar arasında ortak ve benzer tespitlerin yaygınlaştığı görülmektedir. Bunlara kısaca işaret etmek gerekirse:

SSCB ve Doğu Avrupa'daki gerici rejimlerin yıkılması ve ÇHC ve AHC'nin kapitalist yolu tutmasıyla birlikte, tek kutuplu bir dünyanın doğduğu saptaması;

Yeni bir dönemin açıldığı tespiti ile başlayıp yeni dönemde eski dönemin kavram araç ve yöntemlerinin artık geçersiz olduğu saptaması;

Dolayısıyla yeni dönemde yeni döneme uygun yeni araç yöntem ve stratejilerin yaratılması gerektiği hakkındaki saptaması.

Bunlar, bu tasfiyecilik sürecinin hemen hemen tüm akımlar üzerinde üç aşığı beş yukarı benzer bir biçimde kendini gösteren ortak saptamalardır.

Açıktır ki, gerek SBKP/ÇKP/AEP eksenindeki kutuplaşmaların, gerekse de 'troçkizm/stalinizm' eksenindeki kutuplaşmaların ortadan kalkması bu yeni dönem tespiti ile büyük ölçüde ilişkilidir. Elbette geçmişin bir muhasebesini çıkarmadan yön değiştirme alışkanlığının yaygın olması ve Komünist Enternasyonal'in dördüncü kongresinden beri oportünizmin türlerine karşı mücadelede bütün gardların düşmüş olması da bu sürecin önünü açmıştır.

Bununla birlikte Türkiye'de bu süreç dünya çapında izlediği yoldan farklı bir yol izlemiştir. Bunun başlıca nedenlerinden biri 80'li yılların sonundan itibaren gelişen tasfiyecilik dalgası ve maneviyat bozukluğu Türkiye solunun üzerine zaten 12 Eylül darbesiyle pekişen bir yenilgi döneminin ardından ve belli başlı örgütlerin zaten büyük ölçüde dağılmış

olduğu bir dönemde çökmüştür. Böylelikle bu uluslararası tasfiye dalgası, zaten sürmekte olan bir tasfiye sürecini koyulaştırarak gelmiştir ve 80'li yılların sonundan itibaren kendini gösteren peş peşe tasfiye dalgaları bu süreci keskinleştirmiştir.

İkinci farklılık ise bu sürecin sonuçlarının çelişkili bir unsuruyla kendini göstermiştir. Dünyanın hemen hemen her yanında troçkist akımlar da aynı tasfiye sürecinden nasiplerini alıp etkisizleşirken, Türkiye'de bu süreçte tam aksine artan bir çeşitlilikle ve etkiyle gelişen troçkist akımlara rastlanmaktadır. Bir önceki dönemde neredeyse mevcut olmayan troçkizm, neredeyse uluslararası alandaki tüm türleri ile Türkiye'de bu tasfiyecilik ortamında gelişmiş ve yaygınlaşmıştır. SBKP, ÇKP veya AEP gibi kiblelerin ortadan kalkmasına paralel olarak başka akımların git gide artan bir ölçüde etkisi altına almaktadır.

Kuşkusuz bu özgün durumun ardında troçkist akımların marifetlerinden ziyade, genel olarak dünyadaki durumun ve bilhassa da Türkiye'deki devrimci/sosyalist akımların troçkizm konusundaki dağarcıklarının sadece kalıplaşmış formülasyonlarla şekillenmiş olmasının hatırı sayılır payı vardır. Pratik politik alanda troçkizm karşısında hemen hemen hiçbir tespit ve deneyimin bulunmamasının etkisini de göz önüne almak gerekir. Oportünizme karşı mücadelede Komünist Enternasyonal'in temel ilke ve yöntemlerinin çoktan beri Türkiye'deki akımlara rehberlik etmiyor olması da elbette cabasıdır.

Bu nedenle bugün troçkizm konusunda Türkiye solunun zaafalarını irdelemek ve troçkizmin bir politik akım olarak nasıl bir oportünist merkezçiliği ifade ettiğine ışık tutmak bugün oportünizme ve tasfiyeciliğe karşı mücadelede komünistlerin ödev ve ihtiyaçları arasındadır.

Komünistlerin Efsaneler Hakkındaki Tutumu

Toplum halinde yaşamaya, dış dünyayı tanımaya başlamalardan beri ve ortak tarihlerinin oluşmasından itibaren, insanların en temel ve en genel manevi gıdaları masallar ve efsaneler olmuş. Bunlardan esinlendiği şüphe götürmez olan edebiyatın türlerinden hiçbirini de bunların yerini tutabilmiş değil; sinema, tiyatro vb. gösteri sanatları da bunların yerini dolduramıyor.

Masallar da efsaneler de, gerçek dünyada karşılıkları bulunan ve bu sayede hayal gücünü harekete geçirirken somut çağışımlara açık kapı bırakan, esrarengiz ve olağanüstü öykülerdir. Onların kahramanları da bu niteliklere sahip olurlar. Yani hem esrarlı hem de olağanüstüdürler; ama aynı zamanda gerçek ya da tanıdık olmaları şarttır. Çünkü ya sevelecek ve örnek alınacak yahut korkulup uzak durulacak kişilikleri tasvir ederler.

Masallar olmadık şeyler anlatırlar. Ama efsaneler, aksine olmuş şeylerle ilgilidir; tarih ve tarihi şahsiyetlerin hayatı, yahut doğa ve doğa olayları, masalsı bir imgelem içinde anlatılır orada. Bunlar tarihe dair masallardır; olmuş bitmiş şeylerle ilgilidirler.

Bir yandan bilgi, iletişim ve ulaşım

imkanları artarken, kafa/kol emeği arasındaki bölünmenin derinleşmesi yüzünden, efsanelerin kökü kurumamakta, aksine eskisinden çok efsane üretilip yayılmaktadır. Tarihi yaşayanlarla anlatılan birbirlerinden kopuk olduğu sürece, tarih ilerlemeye devam etse ve tarihin 'bilimsel' biçimde açıklanması yönündeki gayretler artsa bile, tarih hakkında efsanevi anlatımlar misillemesine artmakta ve yeni efsane kahramanları üremektedir.

Kuşkusuz, buyledir diye efsanelerin üzerindeki esrar perdesinin kaldırılmasına çalışmanın beyhude olduğu sonucuna varmak gerekmiyor. Aksine bu ayrımın aşılabilmesi yönünde, tekil ve özellikle de ortaklaşa (kollektif) imkanlar vardır. İşçi hareketinin tarihsel hafızası da olması gereken devrimci komünist bir partinin işlevlerinden biri de budur.

Köz'ün arkasında duran komünistler böyle bir partinin çok uzun süredir mevcut olmadığı saptamasından hareket ediyor. Bolşevik geleneğin örgütsel-politik sürekliliğinin Komünist Enternasyonal'in dördüncü kongresini takip eden süreçte koptuğunu düşünüyor. Yeniden bolşevik geleneğe bağlanarak, devrimci önderlik

boşluğunu giderme iddiasını taşıyabilecek bir komünist partiyi yaratmak için hazırlık faaliyeti sürdürüyor. Bu faaliyetin sorumluluğunu üstlenen komünistlerin ödevleri arasında Bolşevik geleneğin üzerini örten efsanelerin temizlenmesi yönünde bir gayretle öncülük etmek de yer almaktadır.

Efsaneler yahut 'efsane kahramanları' komünistlerin gündemine gelenek sorunuyla ilişkili olarak ve geçmişin değerlendirilmesi çerçevesinde giriyor. Zira komünist geleneğin örgütsel-politik sürekliliğinin sağlanamayışı bu boşluğun bir nevi efsanevi anlatımlarla doldurulmasına zemin sunuyor. Bu sürekliliği sağlamak için oldukça uzun bir dönemi kapsayan siyasal gelişmeler hakkındaki efsanevi anlatımlardan kurtulmak gerekiyor. Bu yolda atılacak adımların kalkış noktalarını net bir biçimde saptayıp ayırt etmek belirleyici bir önem taşıyor.

Bunu yaparken her şeyden önce, sınıf mücadeleleri tarihine ilişkin sorunları bir adalet arayışıyla ele almaktan uzak durulmalıdır. Çünkü sorun haklılarla haksızları ayırt edip, haklılardan yana tutum almaktan ibaret değildir. Bir başka deyişle yapılması gereken

vicdanlara seslenmek değil, bilinç zindeliği sağlamaktır.

İkincisi sorun, galiplerle mağupları; marjinal olanlarla kalabalık olanları ayırt etmek de olamaz. 'Gerçekçilik' adına galiplerden ve kalabalık olanlardan yana olmaktan; yahut hakkaniyet adına mazlumlardan ve marjinal olanlardan yana tutum almaktan da uzak durulmalıdır.

Üçüncüsü; bu efsanelere konu olan kişileri yahut akımları yargılayıp aklamak ya da mahkum etmek de bizim kaygımız olamaz. Birbirleriyle karşı karşıya gelmiş kişilerden yahut akımlardan biri yahut diğerinden yana tutum almak da söz konusu değildir. Zira çizgisi ve temel ilkeleri belli olan Bolşevik geleneğin sürekliliği sağlanamamış olduğuna göre, taraflardan birine yahut diğerine yaklaşmak değil, referansları belli olan bolşevizme sahip çıkarak ve onun ölçüleriyle bu tarihsel dönemi değerlendirmek gerekir.

Dördüncüsü; bu tutum bilimsellik kisvesi altına saklanmış bir tarafsızlık, objektiflik iddiasıyla karıştırılmamalıdır. Zaten bir tarihsel değerlendirme ikna olma/ikna etme mekanizmalarına

indirgenemez; söz konusu olan siyasi bir hesaplaşmadır, siyasi mücadelenin araçları ve ölçüleriyle ele alınmalıdır. Bu doğrultuda taraf tutmazken, taraf olmak, güç kazanmak ve galip gelmek üzere ısrarlı bir mücadeleyi sürekli kılmak gerekir. Dolayısıyla böyle bir değerlendirmenin ölçüleriyle öznesini birbirlerinden ayırt etmek mümkün değildir.

Beşincisi; böyle bir tarihsel değerlendirmenin tarafı, dayanak noktası, öznesi olabilecek bir siyasi akım mevcut değildir; bu akımın Komünist Enternasyonal'in ilk dört kongresinde billurlaşan çizgi temelinde yeniden yaratılması (Komünist Enternasyonal'i aşma hedefiyle yeniden yaratılması!) gerekir. Gelenek sorunu ve bu bağlamda tarihsel sürecin değerlendirilmesi ancak siyasi bir tutum olarak ve bu tutumun vazgeçilmez koşulu, devrimci bir örgütlenmeyi yaratıp yaşatma iradesini ortaya koyarak çözülebilir.

Komünist devrimcilerin iddiası bolşevizmin temellerinde böyle bir örgütü yaratıp yaşatmaktır; geçmişin değerlendirilmesini de bu iddianın ölçüleriyle ele almak gerekir.

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

Kısa bir Troçki portresi

Troçki adıyla bilinen Leon Davidoviç Bornştayn belki geride bıraktığımız yüzyılda hakkında en çok yazı yazılmış insanlardan biridir. Troçki'nin otobiyografisinden ve son eşi Natalya Sedova'nın Victor Serge ile birlikte kaleme aldığı biyografiden başlayıp, Isaac Deutcher'in, Pierre Broue'nin biyografilerine ve Brejnev döneminde general rütbesine kadar yükselmiş bir KGB görevlisi olan Dimitri Volkogonov'un yeni açılan arşivlerden yararlanarak 1990'lı yıllarda yazdığı biyografiye kadar binlerce sayfayı bulan bir hayat hikayesiyle karşılaşmak mümkündür. Herhalde bir o kadar da daha az bilinen daha az kapsamlı (Bertram Wolfe'ninki gibi) kitap ve makalelere ulaşılır. Bunlar daha çok Troçki'ye sempatiyle bakanların kitaplarıdır. Elbette ona bir de bizzat Troçki'nin kaleme aldığı aşağı yukarı aynı çaptaki külliyatı da eklemek gerekir. Üstelik hayat hikayesini anlatan belge ve kitapların dışında bunları kat be kat aşan siyasal-teorik metinler ve bunlara karşı yazılmış olanlar da vardır.

Öte yanda ise, Vişinski'nin iddianamesinden başlayıp muhtelif SBKP tarihçelerine kadar uzanan bir dizi kitapta yapılan bambaşka Troçki tasvirleri vardır. Dahası son yetmiş, seksen yıl içinde dünyanın dört bucağında sosyalist hareketin içinde yer alıp da hayatlarında en az bir kez 'troçkist olmak'la yahut 'troçkist eğilimler, sapmalar göstermek'le itham edilmiş olanların sayısı her zaman sahiden Troçki taraftarı olanlardan kat be kat fazla olmuştur.

Yaşadığımız topraklardan örnek vermek gerekirse, Nazım Hikmet ve Vala Nurettin bunlar arasındadır. 70'li yılların başından Aydınlık hareketinden kopan Garbis Altunoğlu ve arkadaşları 'birinci troçkist tasfiyeciler' diye, İbrahim Kaypakkaya ve arkadaşları da 'ikinci troçkist tasfiyeciler' diye adlandırılmışlardır. Bu geleneklerden gelen akımların tarihçesinde de pek çok başka 'troçkist sapma-dan söz edildiği bilinir. Başka akımlar içinde de benzeri örnekler sayılamayacak kadar çoktur. Doğrusu Troçki adı etrafında hem taraftarları (Deutcher'in ifadesiyle: 'peygamber') hem de karşıtları ('karşı-devrimci', 'Hitler-Mikado ajanı' vb.) tarafından oldukça geniş boyutlu bir çağdaş efsane yaratılmış olduğunu söylemek abartılı olmaz.

Bu bakımdan bir 'politik portre' olarak Troçki'yi bir-iki gazete sayfasına sığdırmaya kalkışmak, pek akıl kan değerlidir. Bununla birlikte, Troçki'nin Rusya'dan sürgün edilmesine kadarki yaşamının kısa bir dökümünü sunmak mümkün.

Troçki, Petersburg Sovyeti'ne bağlı Askeri Devrimci Komite'nin başkanı olarak, Geçici Hükümet'in artık mevcut olmadığını, tüm siyasal iktidarın sovyetlerin eline geçtiğini açıkladığı 25 Ekim/7 Kasım 1917 gününden tamı tamına 38 yıl önce, 7 Kasım 1879'da orta halli ve dört çocuklu bir Yahudi köylü ailesinin üçüncü çocuğu olarak Ukrayna'nın Yanovka yöresinde doğdu.

Çocukluğunda toplumsal ve sınıfsal eşitsizlikleri bu eşitsizliğin avantajlı olan kesitinden bakarak öğrendi. 1890'lı yılların ikinci yarısında, ilk gençliğinde, Rusya'da yaygın eğilim olan popülismlerin arasında okuyup tartışarak devrimcilğe ilk adımlarını attığında, Lenin ve Martov'un Petersburg'da kurmuş oldukları 'İşçi Sınıfının Kurtuluşu İçin Mücadele Birliği' yeni şekilleniyordu.

1897'de genç Bornstein bir gizli işçi örgütünün kurucuları arasındaydı. Sonradan ilk eşi olacak Aleksandra Sokolovskaya ile ve onun vastasıyla marksizmle tanıştı. Ertesi yıl, devrimci faaliyetleri nedeniyle tutuklanıp hapse düştü.

1899 yılında Odessa hapishanesinde marksist olduğunu açıkladı. 1900 yılından itibaren de Sibirya'da sürgünle tanıştı. İki kızı Zina ve Nina bu sırada doğdu. Lenin'in parti inşası stratejisiyle tanışması da orada oldu. Iskra'cılarla orada ilişki kurdu; yerel devrimci basında (panzehir sözcüğünün italyancasından bozma) Antide Otto takma adıyla yazarlık yapmaya orada başladı.

1902 yılında yerel faaliyetin dar sınırlarını aşma zorunluluğunu farkedip firar etmeye karar verdiğini sonradan otobiyografisinde yazdı. Çocukların varlığı ve eşinin omuzlarındaki yük onu düşündürüyordu; yine kendi yazdıklarına göre, Sibirya'da tek başına kalmayı tercih eden Sokolovskaya'nın ısrarlarıyla firar etti. Üzerindeki sahte pasaport Lev Troçki adına düzenlenmişti.

Önce Iskra'nın Rusya'daki önde gelenleriyle ilişki kurdu, 'Pero-kalem' takma adını o sırada aldı.

Lenin kendisinden bu sıra haberdar oldu ve görüşmek istedi. Sonra Avrupa'ya geçti. Viyana'da Victor Adler ve çevresindekilerle tanıştı. Bu günleri 'marksizm hakkında çok keyifli ve derin şeylerin konuşulduğunu ama oralarda hiç devrimciye rastlayamadığını' yazarak anlattı. Aynı yıl Zürih'te Iskra yazı kurulundaki Akselrod'la tanıştı. Aynı yıl Londra'ya geçerek Lenin'le ilişki kurdu. O andan itibaren adı kesin olarak Troçki olmuştu. Lenin Troçki'nin Iskra yazı kuruluna girmesini önerdi. Buna karşı çıkan Plehanov'la Iskra bünyesinde sert tartışmalar doğdu. İkinci eşi Natalya Sedova ile bu dönemde Paris'te tanıştı.

Lenin'le yakınlığı ve ortak davranış içinde oluşu RSDİP ikinci kongresinin ilk oturumlarında da sürdü. Bu sıradaki tartışmalarda 'Lenin'in sopası' diye anıldı. Iskra yazı kurulu ve tüzük hakkındaki tartışmalarda ise artık bir daha tam anlamıyla hiçbir zaman birleşmek üzere bolşevikler ve menşevikler olarak ikiye bölünen RSDİP içinde menşeviklerin safında ve bolşeviklere en keskin eleştirileri getirenler arasında yer aldı. Delege olarak temsil ettiği Sibiryalı sosyal demokratlara sunduğu raporda ve 1904'te kaleme aldığı 'Siyasal Görevlerimiz' başlıklı polemik broşüründe bu eleştirilerini somutlayıp sıvırttı. Sonradan kehanet diye adlandırılan 'bu modelle Merkez Komitesi Partinin yerine, sekreteri de Merkez Komitesi'nin yerine geçer' değerlendirmesi bu broşürde yer aldı. Aynı dönemde Troçki menşeviklerle birlikte olmayacağını açıklamış olduğu halde menşeviklerin kontrolündeki Iskra'da çalışıyordu ama Plehanov'un zorlamasıyla 1904 yılı bitmeden buradan ayrıldı.

1905 devrimi patlak verdiğinde çeşitli yayın organları ve sosyal demokrat çevrelerle ilişkileri olmakla birlikte herhangi bir örgüte bağlı olmayan ve bir örgüt girişimine de yönelmeyen Troçki biraz da bu serbestliğinin yardımıyla Avrupa'daki pek çok mülteci den önce, daha Sovyet kurulmadan Petrograd'a geldi. 1 Mayıs'ta Sedova tutuklanıncaya kadar gizli kaldı. Sovyet kurulumu kurulmaz yönetimine girdi, sonra da başkanı oldu. 1905 yılının sonund Sovyet'in ezilmesi ile tutuklandı. Peter-Pol ve Kresty hapishanelerine gitti. İlk oğlu Leon Sedov burada doğdu. Onun adıyla anılan sürekli devrim teorisinin ilk kez ortaya konduğu 'Sonuslar ve Olasılıklar' broşürü de bu sırada doğdu. 1906 yılı sonunda ömür boyu sürgüne mahkum oldu. Sibirya'ya varır varmaz tekrar firar etti ve bir daha ancak Ekim Devrimi arefesinde dönmek üzere Rusya'ya terk etti.

Finlandiya'da Lenin ve Martov'la görüştüktan sonra 1907'deki RSDİP 5. Kongresi'nde hararetle bir birlik taraftarı olarak yer aldı; ama önceki bölünmenin sorumlusu olarak gördüğü bolşeviklere ağır eleştiriler getirmekten geri durmadı.

1908'de barınmadığı Almanya'dan Avusturya'ya geçti. Orada 'Viyana Pravdası' diye adlandırılacak olan derginin çıkışına öncülük etti. 1910'da RSDİP yönetiminin Paris'teki genişletilmiş toplantısında yine Troçki'nin girişimleri ile bolşevikler Pravda'yı desteklemeye karar verdi. Kamenev yazı kuruluna girdi. Ama Troçki ile bolşevikler arasındaki anlaşmazlık bu işbirliğinin kısa sürede bozulmasına yol açtı; Kamenev yazı kurulundan ayrıldı.

1912'de Prag konferansında Troçki Lenin'e sert bir biçimde çatmaya devam etti. Bolşevikler bir yandan parti içindeki tasfiyeciliğe karşı mücadeleyi öne çıkartıp, kendi yayın organları olarak Pravda'yı yayınlamaya başlayınca bu çatışmalar alevlenerek sürdü. Aynı yıl Troçki tasfiyecilik bloku olarak bilinen 'Ağustos Bloku'nun başkanı oldu. Bolşeviklerin devrimci partinin sürekliliğini sağlama gayretleri karşısında tasfiyeciliğe çanak tutan ve bolşevik saflarda da hatırı sayılır bir kafa kanışıklığı yaratan 'kitle partisi' perspektifini öne sürdü. Lenin'in Troçki'ye karşı en ağır eleştirileri bu dönemde yazıldı. Sonradan Troçki de bunu hak ettiğini söyledi. Bu eleştirilerden hak ettiği dersleri çıkaramadığı ise özellikle İkinci Enternasyonal'in

çöküşü karşısında ve hayatının son yirmi yılında kendini gösterecekti.

Birinci emperyalist savaşa öngelen yaklaşık iki yıl boyunca Troçki menşeviklerle bolşevikleri tasfiyeciler bir zeminde birleştirme çabalarını sürdürdü. Savaş patlak verdikten sonra onun girişimleri ve öncülüğü ile toplanan Zimmerwald Konferansı Troçki'nin yazdığı bildiriye benimsedi. Bu bildiri hem enternasyonalist bir tutumu yansıtıyordu hem de savaşa karşı pasifist bir çizgiyle

birlikte merkezilere karşı uzlaşmacı bir tutumu içeriyordu. Lüksemburg gibi Avrupalı devrimcilerin yanısıra Zinoviyev gibi kimi bolşeviklerin de zaman zaman yakın durduğu bu çizgi savaş boyunca yeni bir enternasyonalin kurulamayışında başlı başına bir etken oldu. Bu çizginin etkisi sonradan Üçüncü Enternasyonal'in leninist rotasından çıkışı karşısında Troçki'nin benimsediği tutumda da uzun süre kendini gösterdi. Troçkist kimliğini benimseyen akımların hemen hemen hepsi hala aynı çizgide durmaktadır.

1916 yılında artık Fransa'da barındırılmayan Troçki ABD'ye geçti. Burada sonradan Komünist Enternasyonal'in kuruluşunda rol alacak pek çok komünistle ilişki kurdu.

Şubat Devrimi'ni New York'da haber alan Troçki Rusya'ya geçmek üzere yola çıktıktan sonra Kanada'da bir toplama kampına alındı; burada da sonradan komünist hareket geçecek devrimcilerle tanıştı. Lenin Petrograd'a gelip 'Nisan Tezleri'ni ortaya koyduğunda Troçki Kanada'da gözlem altındaydı. Petrograd'a bu kez neredeyse herkesten sonra, Mayıs ayının ortasında ulaştı; devrimin başkentine ayak basışının ertesi gününde Sovyet'te 'dünya devriminin başlangıcını' selamlayan bir konuşma yaptı. Bundan bir hafta sonra Lenin'le görüştüktan sonra bolşeviklere katılma kararını verdi; bu kararı kendisiyle birlikte bolşevik saflara katılmalarını sağlayacağı küçük Mejrayonka örgütünü ikna etmek üzere bir süre geri tuttu. Bu örgüt yayınladığı Vperiyod gazetesiyle birlikte Bolşevik saflara katıldı.

Temmuz günlerinin ardından Lenin tekrar yer altına geçti, Lenin'le dayanışma içinde olduğunu açıklayan Troçki tutuklandı. Tekrar Kresty hapishanesine tıkıldığı sırada toplanan bolşevik partisinin 6. Kongresi Troçki'yi giyabında Merkez Komitesi'ne seçti. Kornilov ayaklanmasının ardından serbest kalan Troçki ilk kez 17 Eylül'de Bolşevik Merkez Komitesi'nde fiilen yer aldı. Birkaç hafta sonra 12 yıl önceki gibi Petersburg Sovyeti'ne başkan seçildi; ilk açıklamasında, bolşeviklerin politikası gereği Geçici Hükümet'i istifaya çağırıyordu. Troçki'nin Sovyet başkanı oluşundan iki hafta sonra kendisine bağlı olan ve aralarında Stalin'in de yer aldığı pek çok bolşevigin görevlendirildiği Askeri Devrimci Komite kuruldu. Sovyet'i savunmak üzere kurulan bu komite 7 Kasım günü iktidara el konmasında ve sonra devrimin savunusunun üstlenişinde tayin edici bir rol aldı.

İlk Sovyet hükümetinde İçişleri Halk Komiserliğini üstlenmesi önerilen Troçki bu görevi reddedip Dışişleri Halk Komiserliği'ni üstlendi ve bu sıfatıyla Sovyet hükümetini Brest-Litovsk barış görüşmelerinde temsil etti. Buharin'in ateşkesi imzalanmasından yana tutum alan Lenin'e ters düştü; sonra onun tutumunu destekledi ama anlaşmanın imzalanmasını kendisi üstlenmedi. Aynı yıl, Dışişleri Halk Komiserliği'nden istifa etmiş olan Troçki Savaş Halk Komiserliği'ni üstlendi. Kızıl Ordu'nun kurulmasını sağlayıp tüm iç savaş boyunca bu orduya komutanlık etti. Troçki karşıtlarının üstünü örtmekte en çok zorlandıkları dönem de bu dönem oldu. Anti-komünistler ve bezazlar bu dönem boyunca Troçki'yi bir kan içici canavar olarak tasvir ettiler; liberaller de onun bu dönemini eleştirmekte onlardan geri kalmadı. Bazı sol romantikler ve troçkistler ise zaman zaman bu dönemi efsaneleştirerek öne çıkardılar. Troçki bu tip

yorumlardan birine Komünist Enternasyonal'in üçüncü kongresinde şu yanıtı vermişti:

"Eğer yoldaş Brandt ve diğerleri benim Kızıl Ordu'nun muharebelerine, sözün gelişi, yalın kılıç katıldığını sanıyorlarsa, oradaki işlevlerim hakkında çok romantik bir kavrayışları var. Doğrusu kılıç sallamaktan çok, kaç çift çizme, ne kadar pantolon ve -izininizle- kaç tane don olduğunu saymakla uğraştım. ... Kısaca, kılıçlar ve bunlarla ilgili bütün diğer şeyler hakkındaki iyi istatistikler, iyi ve keskin bir kılıçla pekala bağdaşır."

Doğrusu Troçki'nin İç Savaş boyunca sadece istatistiklerle uğraştığı da doğru değildir. Bu dönem boyunca Troçki hem Kızıl Ordu'nun kurmay merkezi olan ama aynı zamanda muazzam bir gezgin propaganda-ajitasyon merkezi oluşturan ünlü zırlı trenle bütün cepheleleri karşı karşıya dolaştı. Troçki ile birlikte bu trene de 'kızıl bayrak' nişanı verildi; aynı dönemde bu nişan Stalin'e de verilmişti. Savaşın politikanın başka araçlarla sürdürülmesi olduğu hakkındaki önermenin devrimci politika özelinde somutlanmasını sağlayan büyük bir deneyimin ortaya çıkmasını sağladı. Ama bu dönem aynı zamanda başka önemli gelişmelerin olduğu bir dönemdi.

1919'da Üçüncü Enternasyonal kuruldu; Troçki delegeydi ve kongre manifestosunun raportörlüğünü üstlendi; Lenin'in sağlığındaki bütün kongrelerde Kızıl Ordu komutanlığı görevine rağmen aktif olarak yer aldı.

1920'de Troçki, ulaştırma Halk Komiserliği görevini de üstlendi. Kızıl Ordu'nun Polonya üzerinden Alman Devrimi'ne destek sunması fikrine karşı çıktı; Lenin Kızıl Ordu'nun Varşova önünde bozguna uğramasından sonra onun haklı çıktığını söyledi. Aynı yıl Troçki 'emeğin askerileştirilmesi' ve 'emek orduları'nın kurulmasına öncülük etti ve bu kavramların isim babası oldu; 9. Kongrede 'demokratik merkezîyetçi' muhalefete karşı 'sendikaların askerileştirilmesi' fikrini savundu; bu kongrede ona destek veren Lenin daha sonra bu fikrin karşısına çıktı ve Merkez Komitesi'nde bu anlayışın terkedilmesini sağladı.

1921'de Bolşevik partisi içinde sendikalar sorunu başlıca tartışma konusu oldu. Bu tartışmada Zinoviyev ve Stalin'in de desteklediği Lenin, Troçki'nin 'sendikaların askerileştirilmesi' fikrinin karşısında işçilerin kendilerini işçi devletine ve onun 'bürokratik deformasyonlarına' (terim Lenin'indi) karşı korumaya hakları olduğunu ve sendikaların da bu işlevi üstlenmesi gerektiğini savunup partiye benimsetti. Aynı yıl Kronştad ayaklanması oldu ve bastırıldı. Troçki bizzat bu ayaklanmanın bastırılmasında yer almadıysa da hayatının sonuna kadar Kronştad ayaklanmasının bastırılmasının politik sorumluluğunu üstlenmeye devam etti; haklıydı.

Stalin'in genel sekreter olduğu 11. Kongrede Troçki Lenin ile birlikte Kollontay'ın 'İşçi Muhalefeti'ne karşı tutum aldı. Aynı yıl Lenin Troçki'ye 'genel olarak bürokrasiye ve özel olarak da örgütlenme bürosunun bürokratizmine karşı ortak bir blok' kurmayı önerdi; Troçki bu öneriyi yanıtız bıraktı. Aynı yıl Lenin ile birlikte dış ticaret tekelinin korunmasını savundu. Lenin sekreterlerine yazdırdığı 'vasiyetname'sinde Troçki'yi sorunların idari yönüne takılmakla eleştirdi; ve Troçki ile Stalin arasındaki çatışmaların partinin bölünmesine yol açabileceğine dikkat çekti. (Sonradan bu metne ek olarak yazdırdığı bölümde Stalin'in genel sekreterlik görevinden alınmasını önercekti.)

1923'te Gürcistan sorusunda Stalin'in tutumunu sert bir biçimde eleştirip onu 'Rus milliyetçiliği' ile eleştiren Lenin, Troçki'ye kongrede bu konuda kendi görüşlerinin savunusunu üstlenmesini önerdi (kendisi hastalığı nedeniyle katılamayacaktı). Kamenev ile uzlaşan Troçki bu önerinin gereğini yerine getirmede. Bu yıl Troçki politbüro'da 'parti rejimini' ve 'parti aygıtının bürokratlaşmasını' eleştiren bir konuşma yaptı. Parti'nin tanınmış isimlerinden 46'sı Troçki'nin tutumunu destekleyen bir bildiriye yayınladılar. Troçki'nin Bolşevik partisinden ihraçına varacak olan 'bürokratlaşma' tartışması başladı.

1923 yılı başında Troçki sağlık nedenleriyle Kafkasya'ya geçtiğinde 13. parti konferansı 46'lar muhalefetinin, dolayısıyla Troçki'nin görüşlerini 'küçük burjuva' olarak niteleyen bir kararı benimsedi. Bu konferanstan üç gün sonra Lenin gözlerini yumdu. Lenin'in cenazesinde bulunamayan Troçki 1924 baharındaki parti (devamı yanda)

'Partileşme Stratejisi ve Komünistlerin Birliği' Söyleşileri

"Bütün Ülkelerin Komünistleri Birleşin" başlığını taşıyan, KÖZ'ün arkasında duran komünistlerin partileşme stratejisini anlatan broşürün Eylül ayında çıkması vesilesiyle içinde çalışma yürüttüğümüz maballelerde partileşme stratejimiz ve komünistlerin birliği üzerine söyleşiler gerçekleştirdik. Söyleşilerde KÖZ'ün amaç ve ilkelerinin yanı sıra Kongre Hareketi ve Çatı Partisi'ne dönük tutumu da geniş bir yer tuttu.

Yenibosna

'da 'Partileşme Stratejisi ve Komünistlerin Birliği' başlıklı bir söyleşi organize ettik. Söyleşiye böyle bir partileşme stratejisi broşürünün bugünün siyasal dönemi açısından önemi vurgulayarak başladık. Ardından sunum yapması için sözü yoldaşa bıraktık:

"Ülkenin siyasal gündeminde çatı partisi tartışmaları yapılıyor. Bu partinin batıdaki devrimci önderlik boşluğunu dolduracak tek güç olacağı söyleniyor.

Peki önderlik boşluğu nedir? Bu önderlik boşluğu nasıl doldurulacak? Bu devrimci önderlik boşluğu sadece Türkiye'ye özgü müdür?

Son dönemlerde yaşanan halk ayaklanmaları ve Ortadoğu'da meydana gelen halk ayaklanmaları böyle bir devrimci önderlik boşluğunun sadece bu topraklara özgü değil, tüm dünyadaki devrimci hareketlerin sorunu olduğunu gösteriyor. En basit olarak demokrasi sorununun çözülmesi için bile devrimci bir partiye ihtiyaç var. Farklı ülkelerde meydana gelen halk ayaklanmaları bir proleter devrimle sonuçlanmazsa farklı emperyalist blokları

yörüngesine girerek sonuçlanıyor.

Böyle bir parti elbette ortada yok. Komünist Enternasyonal de mevcut değil. Komünist Enternasyonal'e ihtiyaç var diyen siyasal özneler de mevcut değil.

Leninist dünya partisi kendini feshetti, Enternasyonal da kendini tasfiye etti. Bu tasfiyecilikle yüzleşmeden böyle bir parti yaratılmaz. Eğer 'Enternasyonal'i kuranlarla kapatanlar aynı siyasal çizgide değildir' diyorsak bu hareket nerede yörüngeden çıktı? Sol içerisinde böyle bir tartışma neden yapılmıyor ve neden ihtiyaç olarak görülüyor?

Komünist Enternasyonal bir dayanışma örgütü değil, katı ve merkezizetçi bir Enternasyonal idi. Sol hareket bunu ihtiyaç olarak hissetmiyor. Devrimci önderlik boşluğu derken böyle bir Leninist dünya partisinden bahsediyoruz, böyle bir Komünist Enternasyonal kurulmalıdır. Peki bunu diyenler bunu nasıl yapacaklar? Türkiye'de böyle bir parti nasıl yaratılacak, asıl bu soruyu cevaplamak gerekir.

'Böyle bir partiye ihtiyaç var' diyenleri çekebilecek bir siyasal merkez hala mevcut

değil. Biz KÖZ olarak böyle bir çekim merkezini yaratmaya çalışıyoruz. Bugün böyle bir partinin nasıl oluşacağını ortaya koyuyoruz. Böyle bir partiyi yaratmaya çalışıyoruz, böyle bir partinin nasıl yaratılacağını ana hatlarını ortaya koyuyoruz.

Farklı partileşme stratejisi izleyen hareketler 'bazı çevrelerle görüşüyoruz anlaşsaks aynı partide buluşacağız, olmazsa kendimiz partiyi ilan edeceğiz' diyorlar. Ya da kimin yönetici olacağını, partinin kaç kişiden oluşacağını vs. belirlemek için görüşmeler yapıyor. Hangi amaç ve ilkelerle birleşileceği ana belirleyici unsur olmuyor.

Bizim bir partileşme planımız yok ama bir partileşme stratejimiz var. Kitleler yerine yapmak için değil, onlara önderlik etmek için bir partiye ihtiyaç duyuyoruz. Ayaklanma anında kitlelere ne yapacaklarını söyleyecek bir partiye ihtiyaç var. Enternasyonal bir anda onlarla dayanışmak için değildir, onlara ne yapmaları gerektiğini söyleyecektir.

Strateji kapalı kutu bir devre şeklinde değil, varoşlarda devrimcilerle temas ederek gerçekleşir. Bu temaslara aynı zeminde bir

araya gelen farklı unsurlarla aynı kongreyi örgütleyeceğiz. Farklı farklı unsurlarla, farklı geleneklerden gelen kesimleri aynı siyasal kimlikle fakat aynı örgütsel özneler olarak bir araya getiriyoruz. Siyasal olarak merkezizetçi, örgütsel olarak ademi-merkezizetçi bir siyasal mücadele sonucu bir komünist parti yaratılacak."

Yoldaşın konuşmasından sonra çeşitli sorular soruldu ve bu sorulardan sonra söyleşiye şöyle devam edildi:

"En geniş eylem birliktelikleri ideolojik ve ilkesel programlar üzerinde tartışılarak sağlanabilecek bir durum değildir. Bu durum temel siyasal gündemlere farklı yönden bakan siyasetleri, unsurlar sürecin dışında bırakır. Çatı Partisi solun sadeleşmesi ve işçi ile emekçilerin sola olan güvenlerinin artması için olumludur. Çatı Partisi bir tüzük ve program tartışması olduğundan var olan birlikteliği daraltan bir hatta ilerlemektedir. Kongre'de ne olacağı belli olmadığı için Kongre'nin çağrıcılarından değiliz. Dışımızda yürüyen bir tartışma var. Burada olsak da olmasak da dışımızda kalan unsurları, siyasal özneleri içine çekebilecek ve onları bir arada tutabilecek

en geniş katılımlı bir siyasal birliktelik zemini gerekiyor. Bu tutumumuzu etkileyecek kesimleri görünür kılmaya ve tutumumuzu görünür kılmaya çalışıyoruz. Temas ettiğimiz kesimlerle bu dönemde en geniş yelpazede bir eylem birlikteliği sağlayarak zayıflayan AKP'ye karşı mevcut muhalefet boşluğunu CHP'ye bırakmamak gerekiyor. Rüzgar tersine dönüyor ve bu rüzgarın bizden yana esmesi için bu muhalefet boşluğunu doldurmak gerekiyor.

KÖZ denince bunun tek bir siyasal merkezi değil, farklı unsurların bir arada kullandığı bir siyasal kimliği belirttiğini söylemek gerekir. Bu broşürü de bu kaygılarla etrafımızdaki siyasetlere ve unsurlara ulaştırmak gerekir. Bu çalışmayı görünür kıldıkça siyasal etkimiz ve çekim gücümüz artacaktır."

Söyleşimize 12 kişi katıldı. Etrafımızda siyasetle ilgilenen, ilgilenebilecek kesimleri bu söyleşiye katmaya çalışarak etkinliğin duyurusunu yapmaya çalıştık.

Devrim için Devrimci Parti , Parti için Komünistlerin Birliği!

Yenibosna'dan Komünistler

Tuzla

'da içinde çalışma yürüttüğümüz kitle örgütünde broşürün çıkma vesilesiyle 'Bütün Ülkelerin Komünistleri Birleşin' başlıklı bir söyleşi gerçekleştirdik. Etrafımızda bulunan ve KÖZ'ü daha iyi tanımak isteyenler tarafından ilgiyle karşılanan söyleşide şunları anlattık:

"Solun birliğinin nasıl sağlanacağına dair tartışmalar var. Bir önderlik boşluğundan bahsediliyor. Parti planı olanlar, ne zaman parti kuracaklarının planlarını yapıyorlar. Biz ise parti stratejisinden bahsediyoruz. Parti stratejimiz solu, sosyalistleri birleştirmek değil. Bir yapıyı başka bir yapıyla birleştirmeye çalışmıyoruz.

Bugün hiçbir akım bizim bahsettiğimiz çerçevede komünist bir siyaset değil. Bu akımların içerisinde devrimcilğin ihtiyacını çeken, bir arayış içerisinde olan parti ihtiyacını hisseden devrimci unsurlar var. Daha iyisini görene kadar bağlı buldukları siyasette kalacaklar. Bugün öyle bir dönem ki var olan siyasetler içerisinde karmaşık bir yapı var. Devrimciler, oportünistler, proleterler, tasfiyeciler, reformistler, burjuvalar iç içe. Türkiye'de öncelikli hedefimiz komünistleri birleştirmek. Biz devrimci bir partiyi beraber kurmak için çağırıyoruz. 99'dan bugüne kadar sonuçları aldık. Parti kurma işinin siyasetle yapılacağını düşünüyoruz. Siyaset içinde bulunduğumuz döneme göre gücümüz oranında emekçileri, ezilenleri harekete geçireceğiz.

KÖZ olarak tek bir yapıdan oluşmuyor. Birlikte tek bir platform içerisinde buluştuk. Bizim içimizde farklı farklı yerlerden, geleneklerden gelen özneler var. Birlik Platformu'nun içinde farklı farklı yapılar bir arada duruyor. Bu platformun özelliği siyasi kimliğimiz olan KÖZ'ü kullanarak siyaset yapmamızdır. KÖZ sadece gazete değil, bir platformun siyasi kimliğidir. Biz partiyi kuracak kongre toplanana kadar sola yönelik müdahale

yapacağız. Platform örgütsel olarak ademi merkezizetçi ama siyasi olarak merkezizetçidir, yani KÖZ'de yazan siyasi çizgi herkesi bağlar. Biz bir dergi çevresi değiliz. Bolşeviklerin çıkarmış olduğu gazete Iskra'dan esinlendik. Kongreyi toplanana kadar ortak siyasi kimliğimiz olan KÖZ'ü kullanacağız. Çağrımız, 'böyle bir platform, böyle bir parti lazım' diyen yapılaradır. Bireylere değildir. Referanslarımız olan ilk 4 kongreyi benimsiyor ve buna göre tartışıyoruz ve tek bir çizgi olarak bunu yapıyoruz. Solu ayırıştırarak bu çağrıya yanıt veren komünistleri buluşturarak böyle bir platformda yola devam ediyoruz.

Biz eylem birliklerinden bir devrimi hedeflemiyoruz, bizim asıl işimiz böyle devrimlere önderlik edecek komünist bir partiyi yaratmak. Biz devrimci önderlik boşluğu derken Leninist dünya partisinden bahsediyoruz, böyle bir Komünist Enternasyonal kurulmalıdır diyoruz. Biz partiyi kurduktan sonra 5. Kongreyi toplamayı hedefliyoruz."

Daha sonra soru-cevap kısmına geçildi. Bu kısımda bir takım sorular soruldu ve görüşler belirtildi:

- "Biz ilk dört kongreyi benimseyenleri komünist olarak görüyoruz. Neden illa dört kongre, neden beşinci değil?"

- "Parti ne zaman kurulur?"

- "Neden 'sadece Türkiye topraklarında çağrı yapıyoruz' diyoruz? Neden Kürdistan'a yapmıyoruz? Onların böyle bir ihtiyacı yok mu?"

- "Neden Kongre ve çatı partisine girmiyorsunuz? Orada da siyasi bir ayrışma yapamaz mısınız?"

- "Kongre girişiminin dışında olarak da eylem birliklerinin içine girecek misiniz?"

- "Enternasyonal'i nasıl kuracaksınız?"

- "Türkiye dışında ayaklanınız, seksiyonlarınız var mı?"

Yoldaş bu sorulara şöyle yanıt verdi:

"Geriye doğru geldiğimizde 5. Kongre'de yanlışlık yapıldığını görüyoruz. İlk dört kongreye kadar tutarlı bir yol olduğunu sonrasında oportünizme doğru kayıldığını görüyoruz. Ulusların kendi kaderini tayin hakkı geliyor, proletarya diktatörlüğünü tanımıyorlar, Amerika ile masaya oturuyorlar, bizim için en vahimi Mustafa Suphi'nin öldürülmesinin bile hesabını somuyorlar, Mustafa Kemal ile aralanı bozulmasını diye. Oportünizme doğru kayıldığı buralardan görülüyor.

İlk 4 Kongre'den bir şey değiştiremez miyiz, bunu kim değiştirecek asıl mesele bu bizim açımızdan. Onu değiştirecek özneyi yaratmak asıl hedefimiz.

Bolşeviklerin partisi komünistlerin partisiydi, bir kitle partisi değil. Biz de o yüzden bir kitle partisi yaratmaya çalışmıyoruz. Bizim hedefimiz solun en geniş kesimi ile birleşmek değil. Biz sol ile sosyalistlerin en geniş kesimi ile her zaman eylem birlikteliklerine katılırız ve bunu da her zaman savunuruz. KÖZ bu çizgiden hiçbir zaman feragat etmedi. Ama bunu yapmanın koşulu birileri ile örgütsel olarak birleşmek midir? Mesela şimdi Kongre girişimi var. KÖZ bunun içinde yok ama gördüğü bütün kitle örgütlerine de oraya katılması gerektiğini söylüyor. KÖZ'ün amaç ve ilkeleri nettir ve bunlardan taviz vermez, pazarlık meselesi de etmez, başkasından da bunu kabul etmesini beklemesiz. Fakat eylem birliklerinde de herkesle çalışır, bunu herkesten en fazla önemseyen siyaset olarak ortaya çıkar.

Biz ilk yola çıktığımızda bizi herkes KÖZ'ün tek bir bileşenden oluşmadığını, bir platform olduğunu biliyordu. Bu 12 yıl içinde siyasi merkezizetçiliği çok iyi uyguladığımız için bizim dışımızdaki

siyasetler bunu unuttu.

Bu platformun içindeki yapıların örgütsel bir merkezi yok ama kendilerini hep böyle koruyacaklar diye bir şey yok, tam tersine bir platform içinde kalmak istemiyorlar. Fakat komünist bir partiyi kurana kadar kendi bağımsız varlıklarını koruyacaklar.

Platform, siyasi etkisi büyüdükçe kendine bir yer edindi. Türkiye dışında ayaklanmamız, seksiyonlanmamız yok, ama Türkiye dışında sol, sosyalist çevre ile siyasi olarak temas halindeyiz, bunları geliştirmeye çalışıyoruz. Bu temaslara KÖZ'e de yansıyor.

KÖZ, eylem birliklerinde ve farklı durumlarda aldığı tutumlarla kendine sol içinde bir mevzi edindi. Biz Türkiye'deki devrimciler için, parti ihtiyacı hissedenler için bir çekim merkezi olmamız gerektiğini düşünüyoruz, olamazsak bütün yükümlülüğün bizde olduğunu düşünüyoruz. O yüzden biz çalışmamızı daha etkin yürüttükçe bir çekim merkezi olacağımızı ve kongreyi toplayacağımızı ve partiyi kuracağımızı düşünüyoruz."

Yaşasın Komünistlerin Birliği!

Tuzla'dan Komünistler

Bütün Ülkelerin Komünistleri Birleşin isimli, partileşme stratejimizi anlatan broşürümüz çıktı. Kitaba ulaşmak için büromuzdan veya kozonline@gmail.com email adresinden bize ulaşabilirsiniz. Kitap siparişi için yurtiçinden gelen talepler, bedeli herhangi bir yolla yayınevine ulaştırıldığı takdirde, perakende satış fiyatı üzerinden (7.5 TL) -nakliye posta masrafı alınmadan- adrese ulaştırılır. Cezaevlerinden gelen talepler bedelsiz karşılanır.

(Troçki portresine 16. sayfadan devam)

kongresinde suskun kaldı ve kongre sırasındaki bir dar toplantıda Lenin'in 'vasiyeti'nin delegelere okunmaması hakkındaki görüşü destekledi. Bunun ardından, 1924 yılında Troçki'nin özellikle Zinovyev ve Kamenev'in Ekim öncesindeki ikircikli tutumlarını eleştiren (ama Stalin'i de ilgilendiren) ve Komünist Enternasyonal'in Alman ve Bulgar devrimlerinin yenilgisindeki sorumluluğunu sorgulayan 'Ekim Dersleri' yayınlandı.

Bu kitabın yayınlanmasıyla birlikte o zaman 'edebî tartışma' diye aşağılanan bir polemik süreci başladı. Zinovyev-Stalin-Kamenev ittifakı hem 'eski' hem de 'yeni' 'troçkizm'i 'leninizmin düşmanı' olarak ilan etti. Troçki'nin partiden atılıp sürgüne gönderilmesine varacak olan süreç başladı. Troçki'nin yine suskun kaldığı Komünist Enternasyonal 5. Kongresi 'troçkizm'e karşı dünya çapında bir saldırı başlatma

kararı aldı. Bu kongre aynı zamanda Komünist Enternasyonal'in ulusal sorun ve sömürgeler sorunu hakkındaki tutumunun revize edildiği bir dönüm noktası olacaktı. İkinci Kongre'de bu konuda tayin edici bir rol oynamış olan Roy yine KEYK'i (Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi) ağır bir biçimde eleştirirken, Troçki bu tartışmada da sessiz ve suskun kaldı.

1925'te Troçki Savaş Halk Komiserliği'nden istifa etti. Max Eastman'ın Lenin'in 'vasiyeti'ni yayınlamasına karşı çıktı. "Tek ülkede sosyalizm" ve 'köylülüğe ilişkin tutum' konusunda Stalin-Buharin ile Zinovyev-Kamenev arasında ayrılık çıktı.

1926 yılında Zinovyev-Kamenev'in 'Leningrad Muhalefeti' Buharin'in önlemek için Troçki ile yaptığı görüşmelerin sonuç vermemesi üzerine 'Sol muhalefet' ile birleşti. Kollontay ve Şliapnikov'un 'İşçi Muhalefeti'nin taraftarlarıyla, Sapranov ve Smirnov'un

'Demokratik Merkezizetçi (Desist) Eğilimi'nin içinde yer aldığı, Nadejda Krupskaya da dahil pek çok tanınmış bolşevîğin desteklediği Birleşik Muhalefet kuruldu. Bu dönemeçte yeni katılanların çekimsellikleri nedeniyle 'sürekli devrim'e yapılan göndermeler ortak metinlerden çıktı ve bilhassa Komünist Enternasyonal'in yönetiminde olan Zinovyev'in hassasiyet gösterdiği 'tek ülkede sosyalizm' anlayışına karşı mücadele fikri Sol muhalefetin lügatine ilk kez girdi. Bundan böyle Zinovyev ve Kamenev'in Stalin-Buharin ittifakıyla tartışmalarının başlıca konularından olan bu konu troçkizmin alameti farikalarından biri halini aldı.

1927 yılının 7 Kasım'ında birleşik muhalefet Moskova ve Leningrad'da ilk ve aynı zamanda da son kitlesel gösterisini örgütledi. Bu gösteriler sırasında yer yer silahların da kullanıldığı çatışmalar çıktı. Bunun ardından önce Leningrad muhalefetinin önderi olan Zinovyev, sonra Troçki ve

Kamenev Politbüro'dan ihraç edildi. Bir yıl sonra Zinovyev ve Troçki önce Merkez Komite'den sonra partiden ihraç edildiler. Bu olaylar da dahil, muhalefete dönük saldırılar protesto etmek üzere intihar eden Joffe'nin cenazesinde Troçki Rusya'da kitleler önündeki son konuşmasını yaptı.

Bunun ardından 15. Parti kongresi muhalifleri 'pişmanlığa davet etti'. Zinovyev, Kamenev ve arkadaşları bu daveti kabul ettiler. Troçki reddetti; partiden binlerce üyenin ihraç edildiği bir süreç başladı.

1928 yılında Troçki önce Alma-Ata'ya sürgün edildi; yine Sibiry'a doğmuş olan küçük kızı Nina burada öldü. Zinovyev ve arkadaşları tekrar parti üyeliğine alındı.

1929 yılında Troçki 'sovyet iktidarına karşı silahlı mücadele hazırlama' suçu ile Rusya dışına çıkarılma cezasına çarptırıldı. Oysa Troçki'nin hayatı boyunca içinde ve başında yer aldığı

tek 'silahlı mücadele' Kızıl Ordu komutanlığını üstlendiği dönemdekiydi.

Ne Moskova duruşmaları Troçki'nin sovyet rejimine karşı bir silahlı komplo yürüttüğünü kanıtlayabildi, ne de bunu kantlayan başka herhangi bir kanıt o günden sonra bulunabildi. Aksine arşivler açıldıkça bu tür iddiaları aksini doğrulayan belge ve kanıtlar çoğaldı. Troçki'nin asıl politik iddiasının ne olduğu ve gerek onun gerekse de onu izleyen troçkistlerin bu iddianın arkasında ne kadar durduğu ise bir başka yazının konusu olmalı.

Troçki ve ailesinin yansı 10 Şubat 1929 günü 'İliç' adlı bir geminin bordasında bir daha geri dönmek üzere Rusya'yı terk ettiler. Bu aynı zamanda Troçki'nin bolşevizmin mirasının taşıyıcısı olan kadrolarla son fiziki bağının da kopuşu idi.

(Troçkizm dosyasının tamamına www.kozonline.info adresinden erişebilirsiniz)

KÖZ'ün Sözü

Eylem Birlikleri Ne Zayıf ve Gevşek Bir Birlikteliğin Kılıfı Ne De Örgütsel Birlikteliklerin Bir Ön Aşamasıdır

KÖZ, siyasi bir özne olarak ortaya çıktığı 1999 yılından bu güne, "ayrı dur birlikte vur" şiarı ile yaşadığımız topraklardaki sol sosyalist yapıların en geniş eylem birliği içinde bulunmasını savundu. İçinden geçtiğimiz geri çekilme döneminde ortak düzenlenen güçlü eylemler sayesinde saldırılara karşı durulabileceğini ve ancak bu şekilde kitlesel bir mücadelenin yükseltilebileceğini ifade etti. Aynı tutumun sonucu olarak 1 Mayıslar, 8 Martlar da dahil olmak üzere kitlesel eylemlerin bölünmesine karşı oldu. KÖZ'ün söz konusu tutumun açık göstergelerinden birisi de 2011 yılındaki Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu, 2010 yılındaki Boykot Cephesi, 2009 yılındaki Birlikte Başarabiliriz Platformu da dahil olmak üzere, ortak eylem birliği platformlarındaki varlığı oldu. 2007'deki Bin Umud çalışmasında da olduğu üzere, bu tür eylem birliği platformlarında var olmadığı durumlarda da, KÖZ, siyasi olarak anlamlı bulduğu çalışmalara, eylem birliği çerçevesinde destek olmaktan ve siyasi çalışmaların yürütmekten geri durmadı.

Elbette KÖZ'ün söz konusu tutumunun anlamı, bu tutumun arkasında yatan siyasi bakış açısı anlaşılmasın, fark edilemez. Zira KÖZ'ün eylem birlikteliklerine bakışı sol hareketin önemli kesiminden farklıdır. Yaşadığımız topraklardaki sol akımların büyük bir kısmı için eylem birliği platformları ya siyasi akımların temsilcilerini basın açıklamalarında, sembolik protestolarda buluşturan zayıf ve şekilsiz birliktelikler ya da daha sonrasında kurulması düşünülen çatı partisi tarzındaki örgütsel birlikteliklerin bir ön aşaması olarak görülmektedir. Eylem birliği şeklinde tanımlanmış odaklı ve hedefli bir siyasi faaliyeti yürütmek için ilkelerde veya hassas görülen siyasi tespitlerde de ortaklaşılması gerektiğini varsayan doktriner akımlar içinse çoğu zaman her iki yönlem aynı anda hakim olmaktadır. Eylem birliği platformlarında kullanılan bildirilerin, basın açıklamalarının, propaganda ve ajitasyon metinlerinin hazırlık sürecine sık sık ilke ve "hassasiyet" tartışmalarının damga vurması da bu çelişkili pozisyonun nedeniyedir. Bu tür tartışmalar çoğu zaman eylem birliği platformlarının zemininin daralmasına ve/veya eylem birliği platformlarının herkesi kapsayıcı bir zemin olmaktan çıkarak örgütsel bir birlikteliğin ön aşamasına dönüşmesine neden olmuştur.

KÖZ siyasi bir özne olarak ortaya çıktığından bu güne eylem birlikteliklerinin bu şekilde ele alınmasını eleştirmiştir. Eylem birliklerinin sembolik protestolar olmaktan çıkıp, yerel ayaklarını ören, mahallelerde emekçileri aktifleştiren, eylemli birliktelikleri öne çıkaran bir hatta yerleşmesi gerektiğini her fırsatta dile getirmiştir. Diğer taraftan eylem birliklerinin nasıl tanımlanırsa tanımlansın, "güçlü" ya da "gevşek" herhangi bir örgütsel bir birlikteliğin ön aşaması olarak görülmemesi gerektiğini savunmuş, eylem birlikteliklerinin amaç ve ilkeler ekseninde bulunduğunda değil, siyasi olarak anlamlı bulunan eylemli birlikteliğinin yükseldiğinde anlamlı olacağını ifade etmiştir.

Bolşeviklerden günümüze kalan "ayrı dur birlikte vur" şiarının anlamı buradadır. 1906-1911 geri çekilme dönemindeki pratiklerinden görüleceği üzere Bolşevikler, komünist bir parti yaratmak adına RSDİP içinde Menşeviklere olduğu kadar kendi saflarındaki otzovistlere, yani sağ ve sol oportünistlere karşı siyasi ve örgütsel bir savaş aştıkları bir dönemde, Rusya'daki tüm sol akımların ortak bir mücadele hattında hareket etmesi gerektiğini savunuyorlardı. Bu süreçte bu tür birlikteliklerden partiler-üstü bir örgütsel yapı çıkartmayı hedefleyenleri de, örgütsel homojenliklerini korumak adına bu tür bir siyasi birliktelikten kaçınanları da eleştiriyorlardı. "Bütün Ülkelerin Komünistleri Birleşin" şiarını yayraklaştıran içinden geçtiğimiz dönemde verdiği siyasi mücadelede de Bolşevikleri referans almaktadır.

KÖZ'ün Parti Konusundaki Titizliği Geniş Eylem Birliği Platformlarında Yer Almasına Engel Değildir

KÖZ, en geniş eylem birliğini savunur ve bu doğrultuda ortak platformlarda yerini alırken, bugüne kadar çatı partisi ve benzeri parti kurma girişimlerine dâhil olmamıştır. Zira KÖZ'ün arkasında duran komünistler siyasi önderlik boşluğundan yaşadığımız topraklarda ve dünyada leninist bir partinin yokluğunu anlamaktadırlar

ve kendi varlık nedenlerini böyle bir partiyi yaratma hedefiyle tarif etmektedirler. Kendi varlık nedenini komünist bir partinin yaratılması olarak önüne koyan bir siyasetin hedeflediğinden farklı bir partiyi kurma sürecine dahil olmayacağı zaten açıktır. Zaten söz konusu girişimlerin başlıca ortak iddiaları arasında günümüzde Leninist tipte bir partinin değil yeni tipte bir partinin gerektiği fikri bulunmaktadır ki bu KÖZ'ün savunduğu temel tezle bağdaşmadığı apaçıktır. Ancak burada altı çizilmesi gereken KÖZ'ün parti konusundaki bu tutumunun en geniş eylem birliği platformlarında yer almasına engel olmamasıdır.

İşte bu nedenle, KÖZ, herhangi başka bir parti girişiminde veya onunla ilişkilendirilen herhangi bir yapıda yer almayacağı gibi, Çatı partisi girişimi ve Kongre sürecinde de bir bileşen olarak yer almamıştır. Çatı partisi tartışmaları başladığında böyle bir partinin içerisinde yer almayacağını en başta deklare etmiş, çatı partisinde bulunmayan kesimlerin üzerinde buldukları bir zemin olarak tarif edilen Kongre'de de, kongre ile çatı partisi arasındaki ilişkinin belirsizliği sürdüğü koşullarda bulunmayacağını açıklamıştır.

Bugün KÖZ Halkların Demokratik Kongresi'nin bir bileşeni değildir. Ancak kongrenin önüne koyduğu iddiaları önemsemiş, bu nedenle de içinde çalışma yürüttüğü, yürütmediği tüm kitle örgütlerini Kongre'de yer almaya çağırmıştır. Bu tutumunu sürdürmeye devam edecektir.

Kongre'nin yaşadığımız topraklardaki kitle hareketini yükseltici bir rol oynayabilmesi için her şeyden önce odağında kendisinin bulunduğu, ancak kongrenin içinde halihazırda yer almayan sol, sosyalist ve devrimci güçlerin ve hatta kitle örgütlerinin de bulunduğu bir eylem birliği çağrısında bulunması gerekmektedir. KÖZ, çatı partisi oluşumu ilk gündeme geldiğinde bu girişimlerin Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloku'nu ikame etmemesi gerektiğini ifade etmişti. Zira, seçim öncesinde başlayan ve seçim sürecinde ortak bir tutum takılan Blok'un solda kapsaması gereken tüm kesimleri kapsamadığı bilinen bir gerçektir. Seçim sonrası Blok'un Türkiye'de emekçi ve ezilenlerin kitlesel ve eylemli birlikteliğini sağlayabilmek için Blok'un dışında kalan bu kesimleri de kapsaması gerektiğini vurgulamıştık. Tam da bu nedenle, çatı partisi oluşum sürecinin bu ödevin yerine geçmemesi ve tüm bu süreçten bağımsız olarak Blok'un daha geniş kesimleri içine alması için mesai harcanması gerektiğini ifade etmiştik. Ancak bu süreçte Blok daha geniş kesimlere ulaşmamış, tersine, fiili olarak varlığını yitirmiştir. Kongre'nin Blok bileşenleri kapsayan ve bunun da ötesine ulaşmayı hedefleyen bir eylem birliği çağrısı yapabildiği taktirde yaşadığımız topraklardaki sınıf hareketinin yükselmesi mümkün olacaktır.

Kongre'nin "yerelerde örgütlenme" konusundaki vurgusu son derece önemlidir. Ancak yerelerde düzenlenecek halk toplantıları, yerel eylem ve etkinliklerin, yani kongrenin yerel ayaklarının örgütlenmesinin mahallelerde çalışma yürüten tüm sol, sosyalist, devrimci güçler tarafından yapılması ezilenlerin ve sömürülenlerin kitlesel birliğini güçlendirecek bir etki yapabilir. Bu çalışmalar örgütlenirken, tabandan, kitlesel bir şekilde örgütlenilmesi, ve bu faaliyetlere yüzünü halihazırda düzen güçlerine dönen emekçilerin ve ezilenlerin de katılımının sağlanmasının hedeflenmesi gerekmektedir.

Son olarak Kongre'nin, önümüzdeki süreçte düzen güçlerinin saldırılarını, kitlesel ve eylemli bir şekilde karşılama yolunda inisiyatif alması, ve bu tür kitlesel eylemler için bir çekim merkezi olması gerekmektedir. 2011 seçimlerinin tek galibi olarak çıkan Blok bu başarısını seçimlerin ardından gelen sürece taşıyamadı. Burjuvazi seçimlerin hemen ardından saldırılarına ara vermezken, emekçiler cephesi bu saldırıları kitlesel ve eylemli bir şekilde karşılama noktasında tutuk davrandı. Önümüzdeki dönemde Blok'un bu doğrultuda sorumluluk alması, "ayrı dur birlikte vur" şiarına uygun bir şekilde, kendi içerisinde yer alan almayan tüm siyasetleri ortak bir eylem birliği cephesinde toplamayı, "varoşlarda birleş, alanlarda devleş" şiarına uygun bir şekilde yerellerdeki örgütlenmeleri eylemli birlikteliklere taşınması gerekmektedir.

Kongrenin bu şekilde hareket etmesi sadece doğru bir tutum olmakla kalmaz. İçinden geçtiğimiz dönemde kongrenin parti birliği

hedefiyle daraltılmamış ve iç tartışmaları boğulmamış en geniş eylem birliklerini savunması aynı zamanda pratik bir zorunluluktur. Tabiri caizse bir hayat memet meselesidir. Zira uğradığı siyasi güç ve itibar kaybına paralel bir şekilde saldırganlaşan AKP, emekçilere ve ezilenlere yönelik ölümüne bir savaş açmış durumdadır.

AKP'nin Savaş Politikasının Hedefi Anayasa Sürecinde Emekçileri Safdışı Bırakmaktır

AKP'nin açtığı savaş dendiği zaman herkesin aklına öncelikle ve esas olarak Kandil'e doğru hareket eden bir kara ordusu, insansız savaş uçakları, sınımn berisinde PKK'ye karşı mücadele eden polis timleri gelmektedir. AKP'nin savaş politikalarının bir boyutunu bu saldırılar oluştursa da, meseleyi asıl olarak bu yönüyle kavramak içinden geçtiğimiz döneme burjuvazinin yönlendirmesine uygun bir şekilde bakmak anlamına gelir. Zira yaşanan gelişmeleri "Demokratikleşme hedefinden sapmadan PKK'nın belini kırma hamlesi" olarak adlandıran Tayyip Erdoğan'ın kendisidir, sadece açık AKP çizgisini benimseyenleri değil tüm burjuva medyası da bu yönde bir propaganda yapmaktadır.

Halbuki olgular tam aksi bir yöne işaret etmektedir. Türk ordusu büyük tatanalarla girdiği Güney Kürdistan'dan Van Depremi'nin yarattığı sarsıntıyı fırsat bilerek sessiz sedasız geri çekilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti "vurduk, ezdik, PKK'nın belini kırdık, bitirdik" güvöltüsü bir yana bırakılırsa aslına bakılırsa önceki yıllarda giriştiğinden çok daha sınırlı bir operasyona girişmiştir. AKP'nin sürekli bir askeri hazırlık içinde bulunduğu, bunun reklamını yapmayı pek sevdiği doğrudur, ancak bu hazırlıklar halihazırda PKK'yi silmek için yapılan bir operasyon hazırlığından çok önümüzdeki dönemdeki operasyonlarda üç sene önce Zap'ta olduğu gibi bozguna uğramama kaygısından ötürüdür. Tüm bu askeri operasyonların güvöltüsü içinde asıl hedefin başka olduğu gözden kaçmaktadır. AKP eliyle yürütülen saldırının öncelikli hedefi gerilla birlikleri değil, metropollerde emekçiler ve ezilenler arasında çalışma yürüten kesimlerdir. Bu kesimlerin ana gövdesini de BDP'liler oluşturduğuna göre, bugünkü savaş politikalarının merkezinde de BDP'nin yürüttüğü muhalefet faaliyeti, BDP'liler ve onlarla ortak hareket eden kesimler vardır.

Bu yüzden de yürütülen psikolojik savaşın bir parçası olarak, burjuva medyası tarafından ileri sürüldüğü gibi, söz konusu operasyon ve saldırıların nedeni PKK'nın yaz döneminden beri yoğunlaşan saldırıları değildir. Operasyonların asıl nedeni seçim sonrasında erelenmiş Anayasa yapım sürecidir. Hedeflenense bu süreç boyunca odağında BDP'nin bulunduğu emekçi muhalefetinin saf dışı bırakılmasıdır. Üstelik bugün saldırılar AKP eliyle yürütülüyor olsa da, konu BDP'ye saldırmak olunca hükümet kendisi ile her konuda itişip kakışan CHP'nin de desteğini alabilmektedir.

Seçimlerin öncesinde ve sonrasında KÖZ sayfalarında yer alan yazılarda seçim sonrası hükümetin en önemli görevlerinden birinin Anayasa yapımı olacağına ifade ettikten sonra, AKP'nin tüm demokratikleşme vaveylasına karşın 12 Eylül Anayasası'nı değiştiremeyeceğini vurgulamıştık.

AKP 12 Eylül darbesinin ürünü olan sonrasında da 28 Şubat askeri darbesine biat ederek ve onun sonuçlarından yararlanarak yükselen bir partiydi. Böyle bir partinin bir rejim değişikliği ile ve darbelere karşı mücadele etmekle elbette bir işi olamazdı. Üstelik 12 Eylül Anayasası'nın yetkileri Cumhurbaşkanı'nın elinde merkezileştiren gerici yönleri Cumhurbaşkanlığı hayalini kuran Erdoğan'ın da işine geliyordu. Hem 2002'de AKP'nin önünü açan ve sonrasında desteğini sunan Amerika'nın da bir rejim değişikliği gibi bir beklentisi ve niyeti yoktu. Nihayet, Amerikan emperyalizminin bu süreç boyunca AKP'yi daha fazla denetim altında tutmak için izlediği strateji sonuç vermiş ve 12 Haziran seçimlerinde AKP siyasi güç bakımından zayıflayarak çıkmıştı. AKP'nin karşısına ise danışıklı muhalefetin adayı olarak daha güçlü bir şekilde çıkarılmıştı.

Tüm bu olgular aslında 2011 seçimleri sonucunda oluşan tablonun ABD emperyalizminin hesaplarına uygun geliştiğini, Amerika'nın güdümündeki bir hükümet ve muhalefetle 12 Eylül Anayasası'nın yamanmasının mümkün

olduğunu gösteriyordu. Ancak Amerikan emperyalizminin ve onun Türkiye'deki uzantılarının hesabını bozan bir dinamik vardı ki KÖZ sayfalarında ısrarla bu dinamğin altını çiziyordu. O da sahici bir emekçi muhalefeti yürütmeye aday olan BDP ve çevresindeki güçlerdi. Seçimlere Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloku olarak katılan bu güçler mecliste ve sokakta diri bir muhalefet yürüttükleri takdirde düzen güçlerinin tekerine çomak sokulabilirdi. Zira böyle bir muhalefet yürütüldüğü takdirde hem AKP'nin üzerinde iğreti bir şekilde duran demokratlık maskesi düşecek, hem de CHP kendisine biçilen göstermelik muhalefet rolünü oynayamayacaktı.

Doğrusu AKP bu dinamği kendi iç tartışmalarına gömülen Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloku bileşenlerinden daha ciddiye aldı. Karşısındaki bu muhalefet dinamğini etkisizleştiremediği sürece, Anayasa yapım sürecinde ciddi bir mesafe kat edemeyeceğinin bilincinde olan AKP, iki yönlü bir strateji uygulamaya başladı.

Bir yandan BDP'nin Türkiye'de ve Kürdistan'da çalışma yürüten militanlarına yönelik kapsamlı bir gözaltı ve tutuklama operasyonu başlatarak BDP'nin sokaktaki gücünü kırmaya çalıştı. Eş zamanlı olarak da BDP'ye yakın duran tüm kesimlere göz dağı verilmeye başlandı. Siyasetle ilişkilerinin daha dolaylı olduğu bilinen Ragıp Zarakolu ve Büşra Ersanlı'nın gözaltına alınması ise bu durumun en çarpıcı örneği oldu.

AKP'nin taktiğinin ikinci ayağını boykot kararını bitirecek yeniden meclise dönme kararın altı blok vekillerini tekrar meclisin dışına itmek için yürütülen yeni bir provokasyon ve psikolojik savaş oluşturuyor. Bu savaş çerçevesinde BDP'li vekillere yönelik "PKK ile arasında mesafe koymaları", "terörü lanetlemeleri" yönünde bir basınç öteden beri vardı; seçimlerin sonrasında bu basınç yerini bir linç kampanyasına bıraktı. Özellikle geride bıraktığımız günlerde Mensur Güzel'in cenazesini almak isteyen Sebahat Tuncel'in bu denli açık hedef gösterilmesi, bu kampanyanın ulaştığı son noktayı gösteriyor. BDP'ye yönelik kapatma davası hız kazanırken, her konuşmasında BDP'ye laf yetiştirmeye özel bir gayret gösteren Tayyip Erdoğan'ın "BDP mecliste olsa ne yazar olmasa ne yazar" diye konuşmaya başlaması ise BDP'yi meclis dışına atmaya yönelik provokasyonlarının aynı zamanda hukuki bir boyutunun olduğunu da gösteriyor.

BDP'nin mecliste bulunduğu sürece bu partiyle yan yana düşer görünmekten korkan CHP ise, muhalefet koltuğuna oturabilme için BDP'nin meclisin dışına çıkmasını bekliyor ve bu süreci destekliyor, desteklemeyi de sürdürecektir. Aynı nedenden ötürü Amerika'dan TÜSİAD'a CHP'yi seçim süreci boyunca destekleyip, Gandhi Kemal'i öne çıkarmaya çalışan tüm güçler bu süreçte AKP'nin BDP'ye yönelik operasyonlarının yanında yer alıyor. Böylece AKP başlıca rakibini yedeğine alarak yol almaya devam ediyor. Ama aynı zamanda da giderek bu yolda rakibine muhtaç olma durumunu pekiştiriyor. Zaten efendilerinin muradı da budur.

Emekçi ve ezilenlere yönelik örgütsüzleştirme saldırısı sadece siyasal bir zeminde sürmüyor. Söz konusu BDP'nin sindirilmesi olunca, ortaya çıkan bu büyük koalisyona güvenen AKP emekçilere her yönden saldırıyı sürdürüyor. Kıdem tazminatlarının gaspından, çalışma süresinin uzatılmasından, zamlardan yeni vergilere uzanan bir yelpazede AKP'nin saldırıları hız kazanmakta. AKP hükümetini BDP'ye karşı desteklemekten kaçınmayan CHP'nin de bu saldırılara karşı bir muhalefet rolü oynaması giderek imkansızlaşıyor.

Saldırıları, Emekçi ve Ezilen Muhalefetinin Önündeki İmkânları Azaltmamıştır

Ama tüm düzen güçlerinin ortaklaşa bir şekilde BDP ve onunla hareket eden güçlere saldırması, bu saldırıların başarıya ulaşacağı anlamına gelmez. Aksine, düzen güçlerinin kendi tekerlerine çomak sokan güçlere, emekçi ve ezilen hareketinin burjuvaziden bağımsız örgütlenmelerine her zaman elbirliği ile saldırıyor olması, siyasal mücadelenin temel doğrularından biridir. Bu bakımdan yaşanan gelişmelerin emekçiler ve ezilenler nezdinde bir maneviyat bozukluğu yaratmamıştır. Böyle bir durum ancak AKP'den demokratikleşme beklentileri olanlar veya BDP'ye anayasa konusunda AKP'yi eleştirel bir şekilde

Panel: Birleşik Bir İşçi Hareketi Örmek için Solun Görevleri

10 Eylül Cumartesi günü, Okmeydanı Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi'nde 'Birleşik Bir İşçi Hareketi Örmek için Solun Görevleri' başlıklı bir panel gerçekleştirdik. Panelistler Toplumsal Özgürlük Parti Girişimi'nden Oğuzhan Kayserilioğlu, Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nden Barış İnce, Sosyalist Dayanışma Platformu'ndan Ersin Çatalkaya ve KÖZ gazetesinden Savaş Karataşlı idi. 3 saat süren panele yaklaşık 70 kişi katıldı.

Etkinlik, panelin moderatörü Niyazi Armutlu'nun giriş konuşmasıyla başladı. Armutlu, panelin TKP'nin kuruluşunun 91. yıldönümü olan 10 Eylül'de gerçekleştirilmesinin önemli olduğunu belirtti. Moderatörün konuşmasından ve saygı duruşundan sonra ise ilk sözü KÖZ gazetesi aldı.

KÖZ: İşçilerin, emekçilerin en geniş eylem birliği ile muhalefet boşluğunu dolduralım

“Seçimlerden sonra AKP'nin zaferle çıktığı sık sık burjuva ve sol basında yer aldı. Bu da AKP'nin oy oranına bakılarak söylendi. KÖZ'e göre ise karşımızda muzaffer değil, gitgide gerileyen bir AKP vardır. AKP anayasa için istediği 330 milletvekili sayısının bile altında kaldı. Yani, AKP, CHP ile uzlaşmak zorunda kaldı.

AKP geriledikçe işçilere, Kürtlere, demokrasi isteyenlere saldırıyor. Gitgide milliyetçileşiyor. Sınır ötesi operasyonlarla, bombalarla 'açılım' gündemden düşürüyor. Referandumdan beri AKP devlet içindeki kemalistleri hizaya çekip 12 Eylül kurumlarını merkezileştiriyor. Öbür yandan ise 'AKP'nin yapacağı değişiklikleri asıl biz yaparız, onlar yapamaz' diyen bir CHP var.

Fakat CHP'nin çelişkileri de AKP'den az değil. İki adım ileri bir adım geri giden bir CHP var. Yani düzen güçleri bir bütün olarak sağa kayıyor, AKP saldırganlaşıyor, CHP yumuşuyor, AKP ve CHP arasındaki fark silikleşiyor. Bu da bizim için meclisteki düzen güçlerini teşhir etmek için müthiş bir fırsattır.

Önümüzdeki dönemin muhalefeti kim olacak? Asıl soru budur. İşçilerin, emekçilerin en geniş eylem birliği ile bu muhalefet boşluğunu doldurabiliriz. Bunun somut bir olasılığı vardır. Blok'un başarısı bunun bir göstergesidir. Fakat Blok harekete geçirebileceği işçilerin az bir kısmını harekete geçirebilmiştir. Bu dönemde belli adımlar atılmaktadır. Çatı Partisi, Kongre. Solun tablosunun sadeleşmesi açısından ve bu projelere destek verenler açısından bu süreçleri destekliyoruz. Fakat emekçilerin ve ezilenlerin en geniş birlikteliğini istiyorsak Çatı Partisi'nin olup olamayacağından bağımsız olarak, programatik bir çerçeve ile sınırnı daraltmayan, genişlemeye çalışan bir birliktelik gereklidir.

Solun bütün kesimlerini hedefleyen, yerel ayakları güçlü bir birlikteliğe ihtiyacımız var. Bu süreçte kitlesel mitinglerle damga vurmamız gerekir. Geçtiğimiz dönemlerde bunları hep beraber yapamadık, işçileri ve emekçileri harekete geçirebilecek doğru bir hareket tarzı da yaramadık. Sınıf ve emek sorunlarını ile demokratikleşme sorunlarının hepsini ele alan bir hareket olamadık.

Olanaklarımız ve fırsatlarımız artıyor. Bu süreci nasıl göğüsleyeceğimiz, bu fırsatları nasıl değerlendireceğimize bağlıdır.”

destekleme telkini içinde bulunanlar açısından söz konusu olabilir. Düzen güçleri içindeki çatışmalarda su ya da bu klişe yaslanarak güç kazanma hevesinde olanların hayal kırıklığına uğradığı doğrudur. Ama bağımsız bir emekçi ve ezilen muhalefeti oluşturmak isteyenlerin önündeki imkanlarda bir daralma yaşanmamıştır.

Bugüne kadar baskı ve yıpratma politikalarını uygulayanların bu şekilde politik itibar ve güç kazandıkları görülmemiştir. Bilakis bu politikaları uygulayanlar, aslına bakılırsa her zaman itibarsızlaşmış ve ellerindeki siyasi gücü tahmin ettiklerinden çok daha çabuk bir şekilde yitirmişlerdir. Aslına bakılırsa hükümetlerin güç ve itibar kaybettikleri zaman ellerinde saldırgan politikalar dışında bir şeyin kalmaması da gerçeğin bir diğer yönüdür. Bu bakımdan AKP'nin emekçilere ve ezilenlere savaş açarak onları sindireceği yönündeki görüşler en fazla Tayyip Erdoğan'ın gücünü artırarak padişahlığa doğru ilerlediği türünden görüşler kadar ciddiye alınmalıdır. Hakikat tersi yöndedir, AKP emekçileri ve ezilenleri yanına çekme yönündeki becerisini ve umutlarını kaybettiği oranda şiddete başvurmakta; uyguladığı baskı politikaları nedeniyle de gücünü ve inandırıcılığını daha hızlı bir şekilde yitirmektedir. Geline süreçte AKP'nin 12 Eylül Anayasası'nda esaslı bir değişiklik yapacağına artık iflah olmaz liberaller bile inanmamaktadır.

TÖPG: Önümüzdeki dönemde daha çok çalışıp direnişi çeşitlendirmeliyiz

KÖZ'den sonra sözü Toplumsal Özgürlük Partisi Girişimi aldı:

“Çok önemli bir dönemden geçiyoruz ve hayli hareketli bir dönem geçireceğiz. Biz bu yaşananları iktidarın içindeki bir dönüşüm olarak görebiliriz. Öзде bir değişiklik yoktur. Ordu geriye itildi ve neticede AKP bu savaşta kendi galibiyetini perçinlendi. En son YAŞ ile ordunun içine de el attı, belli dönüşümler sağlayabildi. Şimdi ise final vakti geldi. Bunun da anayasal bir güvenceye sahip olması gerekiyor.

Bu süreçte sermaye açısından kazanımlar olmuştur ama halk hareketi için bir kazanım yoktur. Küresel sermaye içinde bulunduğumuz yeri kapitalimize entegre etmek istiyor. İşgal yerine yerel işbirlikçiler kullanılıyor. Yerel sermaye de bölgeye açılmak istiyor. AKP'nin çarkı dönüyor. Bunların hepsi de bir muhalefet yokluğunda oluyor.

Fakat bir kriz söz konusu. Kriz anında sıcak para çekildiği anda, ihracat da işlemeyecektir. Küresel kapitalizmin krizi AKP'nin güç odaklarına darbe vuracaktır. Bir diğer kritik nokta da Kürt sorunu. Bu itibarla 3. AKP döneminin ilk ikisi gibi rahat geçmeyeceği bellidir.

Bu dönemde ne yapmak gerekir? Devrimci hareket bir kriz yaşadı ve bu krizden çıkış aranıyor. Enerji, daha çok çalışma, direnişi çeşitlendirme ve buralarda sonuna kadar çalışma. Esas sihirli reçete budur. İşsizlik artığında işçilerin tepkilerin birleştirilmesi, barış hareketleri, ekolojik yıkıma direniş hareketleri, kadın hareketleri, sosyalist feminist hareket vb. bunları geliştirmek gerekir.

Geçtiğimiz 21 Eylül'de gözaltına alındık. Bugün buradaysam ve operasyonlar büyümediyse bu devrimcilerin dayanışmasıyla oldu. Hepinize teşekkür ederim.”

ÖDP: Çatı Partisi'nin de içinde olabileceği birleşik, devrimci bir merkez öneriyoruz

TÖPG'den sonra ise ÖDP'nin konuşması gerçekleşti:

“AKP, referandum ile ulusalcı güçleri alt etmeyi başardı. 12 Haziran seçimlerden sonra ise otoriter ve dinci politikalarına meşruiyet kazandırdı. AKP emperyalizmin Türkiye'ye biçtiği rol ile yeni dönemin partisidir. Böylece dinci, otoriter ve liberal bir rejimin temelleri atılmıştır. AKP yeni Ortadoğu için de bir örnek. Buradan baktığınız zaman AKP ve ABD ortak çıkarlar doğrultusunda çok da iyi anlaşmaktadır.

Soldaki bir tereddüt noktası AKP'nin Ergenekon'a karşı olduğuydu. Bu tereddütler örgütlenmemizi,

Dahası Orta Doğu'daki gelişmelerin yönü de AKP'nin elini güçlendiren değil, zayıflatan bir şekilde ilerlemektedir. Arap Baharı denen gelişmelerin Erdoğan'a bölge ülkelerindeki kitleler nezdinde bir itibar kazandırdığı, hatta emperyalistlerin bu bölgedeki politikalarını uygulamak için Türkiye'ye mecbur oldukları da doğrudur. Erdoğan'ın örnek lider olarak Time'a kapak olması, Hillary Clinton'un “Suriye'ye baskıyı Türkiye uygulamalı” yönündeki açıklamalar yapması da bu mecburiyetin ifadeleridir. Ancak Orta Doğu'daki diktatörlükler sadece Kaddafi, Mübarek yahut Esad rejimleriyle sınırlı değildir. Demokrasiye ihtiyaç duyan emekçiler arasında 12 Eylül rejiminin cenderesinde otuz yılı aşkın süredir sıkışmış Türkiye'dekiler de vardır. Ve 'Arap Baharı' Suriye örneğinde olduğu gibi Türkiye'ye yaklaştıkça Erdoğan'ın korkuları artmaktadır.

AKP'nin Asıl Korkusu Türkiye ve Kürdistan'da Bir Arap Baharı'nın Yayılmasıdır

AKP hükümetinin korkuları arasında iktidarının payandaları teker teker düşen Esad rejiminin PKK'ye yönelik daha müsahahakar davranması yahut Suriye'de oluşabilecek bir iktidar boşluğunun gerillanın hareket kabiliyetini artırması değildir. Asıl korku kaynağı 'Arap Baharı'nın TC sınırları içinde de yankı bulması ve benzer isyanların Kürdistan'dan başlayarak tüm Türkiye'ye yayılmasıdır. Zaten Erdoğan KCK operasyonlarının ardından “Bunlar Arap Baharı'nı

AKP'yi geriletmemizi zorlaştırdı.

Genel olarak Türkiye'de bir krizin olması veya işçilerinin durumunun kötüleşmesi AKP'yi otomatikman geriletmez. Burada esas sorun sosyalizmin, devrimin bir kuruluş umudu olarak emekçi sınıfların önünde duruyor olmaması. Bu süreçte ÖDP iki tane öneri sundu: emeğin birliği ve birleşik devrimci merkez.

Biz politik birliği Çatı Partisi'yle sınırlı tutmuyoruz. Biz Çatı Partisi'nin de içinde olabileceği birleşik, devrimci bir merkez öneriyoruz. Tüm toplumsal hareketlerin bir arada durabileceği, AKP'ye karşı bir güç olarak durabileceği bir merkez. Bir kriz döneminin yakında olduğunu düşünüyoruz. Buna hazırlanmak gerekir.”

SODAP: Varoşlardaki güvencesizlerin güvenini kazanmak ve yeni örgütlenme tarzları yaratmamız gerekiyor

ÖDP'den sonra ise panelin ilk turunun son konuşması için SODAP söz aldı:

“AKP'nin yaptıkları neo-liberal politikaların bir devamı. Bunu bugün işçi hareketinin örgütlenmesine nazaran farklı bir kurgu açısından söylüyorum. Bugün işçi sınıfı eskisi gibi mi? Kapitalizm yapısal bir dönüşüm yaşıyor, artık ona sopa kaldıracak bir sosyalist sistem de yok. Sosyalist sistemin yıkılışıyla bir umutsuzluk aşıladi kapitalizm. Bilgi-hizmet kapitalizmiyle de kendini başka bir kutba sokmaya çalıştı. Kapitalizmin anlattığı hikâye ise bitiyor ve isyanlar çoğalıyor. İspanya, Yunanistan, Portekiz ve –farklı bir biçimde- Ortadoğu'da gördüğümüz gibi.

Bugün baktığımız zaman işçileri örgütleyebileceğimiz modeller çok farklı olabilir. Güvencesizlik, göçmen işçiler sorunu hâkim durumda. Böyle olduğu zaman da örgütlenme biçimleri de değişiyor. Bizim boşluğumuzdan yararlanarak AKP pervasızca aldığı izinlerle elini daha fazla güçlendirmeye çalışıyor.

Bugün işçi sınıfının kısıtlanması bize yeni tip örgütlenme biçimleri sunuyor. Örgütlenme tarzlarımızı buna göre oturtmamız lazım. Varoşlardaki güvencesizlerin güvenini kazanmak lazım. Türkiye'deki yeni koşullarda ise gerilim iki noktada gerçekleşecektir. Gerilimin bu iki noktasını, Kürdistan isyanı ile varoşların isyanını birleştirmek lazım.”

Panelistlerin İkinci Tur Konuşmaları

Panelin ikinci yarısı ise dinleyicilerin görüşleri ve soruları ile başladı. Sorulardan sonra panelistlerin ikinci tur konuşmaları başladı. İlk sözü **SODAP** aldı: “Daha önce birleşik eylemler yapılmaya çalışıldı. '80'lerden sonra birleşme kaygısı ön plana çıktı. Bugün Kürt özgürlük hareketi ciddi anlamda siyasete

buraya getirmek istiyorlar” derken kendi hezeyanlarını değil, maddi dayanakları olan endişelerini anlatıyordu. Suriye'deki rejim değişikliğini barışçıl bir şekilde gerçekleştiremeyi başaramayan Amerika, BM'den bir müdahale kararı çıkmayacağı da belli olunca, Türkiye eliyle Suriye'ye daha fazla askeri ve siyasi müdahalede bulunmaktadır. Böylelikle Erdoğan'ın endişelerini besleyen dinamikler güçlenecektir. Devletin emekçilerin sosyal sorunları karşısında Van depremi örneğinde olduğu üzere bir acz ve kayıtsızlık içinde olması da bu tür dinamikleri daha da körükleyecektir. Son bir senedir Orta Doğu'da yaşananlarsa, devlet terörüyle bu tür dinamikleri baskı altında tutmanın mümkün olmadığını göstermektedir.

Hem baskı ve sindirme politikalarının hem de Orta Doğu'daki gelişmelerin, toplumsal bir muhalefetin imkanlarını daraltmak şöyle dursun, AKP'yi emekçiler ve ezilenler karşısında daha zayıf ve kılınan bir pozisyona sürüklemektedir. Bu durum AKP'nin saldırılarının nesnel gelişmelerin yahut yükselen bir kitle hareketinin bir hediyesi olarak durdurulacağı anlamına gelmez. İşte kongre hareketinin ve onun dışında yer alsın da bu hareketle ilişkili solun görevleri tam da bu noktada ortaya çıkmaktadır. Zira AKP'nin saldırılarını karşısında, düzenden bağımsız bir emekçi muhalefeti olmaya aday güçlerin bu görevlerini hakkıyla yerine mi getireceği yoksa tasfiye mi olacağı sorusunun yanıtı esas olarak

nüfuz etmekte. Bugün birleşik bir işçi hareketi yaratacaksa bunları akıldta tutmak lazım. İnşayı da buradan yapmak lazım. Bizim üçüncü cepheyi örmemiz lazım. Blok'un zemini buna denktir. Gerçekleştirilen saldırılara karşı yaratılmış doğru bir zemindir.”

SODAP'tan sonra ise konuşma sırası **ÖDP**'ye geldi: “Gerze'de, Hopa'da bir şeyler oluyor, kendi sınıfının farkında olmayan insanlar var. Bunları bir araya getirecek merkez hiçbir tereddüdünün olmaması gerekir. Biz temel olarak Türkiye'ye 21. yüzyıl sosyalizmini getirmeyi tartışıyoruz. Çatı diyoruz ama temel yok. Solun temelini güçlenmesi gerekir. Emek hareketin güçlenmesini öneriyoruz. Farklı işçileri ortak bir mücadele hattına sokmak lazım. Bu da aşağıdan yukarıya örgütlenecek bir mücadele sayesinde olur.”

Daha sonra sözü **TÖPG** aldı: “Bu koşullarda, patlamalara gebe bir koşulda olduğumuzun bilincinde olarak çalışmamız gerekiyor. Burada vurgulanması gereken Kürt hareketinin rolüdür. Ben işçileri Kürtler olmadan örgütleyeceğim dersiniz bu hareketin bir önemi kalmaz.

Benim içinde bulunduğum siyasal gelenek bir yeniden yapılanmadır. 21. yüzyıl sosyalizmi temelinde, günümüzün şartlarına uyan, Lenin ve Marx'ın döneminde olmayan bir dizi yeni sorunu gören ve kapsayan bir harekettir.”

Son olarak, son konuşması için söz **KÖZ**'e verildi: “Ben sorulan sorulara cevapları Bolşeviklerin tutumunu anlatarak vereceğim. Bize göre ise Komünist Enternasyonal'ın bulunmamasıyla bütün dünyada bir önderlik boşluğu vardır. Devrimci kriz 1990'larda veya başka zamandan beri değil, 1920'lerden beri sürmektedir. Yaptıklarımızın politik bir önemi olması için önderlik krizini çözmemiz gerekir. Kapitalizm ayaklanmalar yaratır, doğrudur fakat bu ayaklanmaların başarması için böyle bir partinin olması gerekir. Parti olmadığı zaman da bu ayaklanmalar burjuvazinin farklı kanatlarına yedeklenirler. Ancak aynı zamanda bir geri çekilme döneminin içindeyiz ve buradan nasıl çıkacağımızı tartışıyoruz. Geri çekilme döneminin çıkmak için bizim genişlememiz lazım. Aynlıklarımıza rağmen en geniş eylem birliğini yaratmak ve buna programatik bir sınır çizmemek lazım.

Genişleyen bir eylem birliği platformu gerekiyor. Bu eylem birliğinden veya çatı partisinden de Suplehilerin TKP'si çıkmaz; partileşme farklı bir konudur.

Bugün bunun yöntemlerini anlatmaya çalıştık. Bardağın dolması değil, ezilenlerin hareketini büyütme için yapılması gereken budur.”

İstanbul'dan Komünistler

sadece bu güçlere bağlıdır. Kongre hareketi ve bu hareketin dışında da yer alsın onunla ilişki içinde olan güçler eğer içinden geçtiğimiz süreçte demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinde emekçilerin en geniş kitlesel birliğini hayata geçirirse, AKP emekçiler ve ezilenler tarafından geriletecektir. Böyle bir durumda muhalefet boşluğu emperyalistlerin bu göreve hazırladığı CHP tarafından değil, emekçi ve ezilenler cephesi tarafından doldurulabilecektir.

Solun en geniş kesimleri ve bu kesimlerin taleplerini kapsayan eylem birliğini oluşturma görevinden yan çizip, kendi iç gündemlerine hapsediği koşullarda ise tasfiye gündeme gelecektir. Ancak böyle bir durumda emekçi ve ezilenlerin örgütlenmelerinin dağılması, düzenin becerisinin değil, solun kendi basiretsizliğinin sonucu olacaktır. İşte tam da bu nedenle kongre hareketi vesilesiyle gündeme gelen parti ve eylem birlikleri tartışması soyut bir prensip tartışması değil, emekçi hareketi için hayat memat meselesi olan pratik bir sorundur.

Bu mesele karşısında KÖZ'ün arkasında duran komünistler bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da emekçi ve ezilen hareketinin en geniş ve birleşik muhalefeti örne kaygısıyla hareket edecekler. Eylem birlikleriyle parti birliklerini karıştırmadan, parti birliği yolundaki girişimleri sulandırıp, eylem birliklerini daraltmadan yola devam edecekler.

Meclisteki Mevzilerimize ve Tutuklu BDP'li'lere Emekçilerin Birleşik Mücadelesiyle Sahip Çıkalım

BDP'nin çağrısıyla düzenlenen 'İrademe Dokunma' mitingi 20 Kasım Pazar günü gerçekleşti. Mitingin ana gündemi KCK tutuklamaları idi. BDP'nin miting başvurusunu ilk önce Kadıköy'e yapmasına rağmen mitinge ancak iki gün kala Kazlıçeşme alanına izin verildi.

Miting için saat 11'de Abdi İpekçi Spor Salonu'nun önünde toplanıldı. Saat 12:00'de ise yürüyüşe başlandı. Yürüyüş kolunda en önde **Halkların Demokratik Kongresi** 'Askeri ve Sivil Operasyonlara Hayır, Barış İçin Mücadeleye Evet!', onun arkasında ise **ESP** 'Türk Halkı Ayağa, Barış İçin Sokağa', **EMEP** 'Operasyonlar Durdurulsun, Tutuklamalar Serbest Bırakılsın!', **SDP** 'Barışa Yol Açın, Acil Diyalog, Acil Çözüm', **ÖDP** 'Eşit, Özgür, Demokratik Bir Ülkede, Bir Arada Yaşamı Savunuyoruz', **Kaldıraç** 'Susma, Sinme, Boyun Eğme Saf Tut Diren', **Aka-Der** 'Tarihleri İnkâr, Linç, Soykırım, Asimilasyon Tarihleri Katliamdır!', **SODAP** 'Topyekun Savaşa Karşı, Topyekun Direnişel!', **UID-DER** 'Başka Bir Ulusu Ezen Ulus Özgür Olamaz!', **BDSP** 'Eşitlik, Özgürlük, Gönüllü Birlik', **Halkevleri** 'Tutuklamalar, Baskılar, Operasyonlar; AKP Savaş, Halklar Barış İstiyor!' pankartlarıyla yürüdüler. **BDP** ise çeşitli illerden gelenler ile alana girdi. Pankartlarla tutuklamalara, operasyonlara, kimyasal silaha yönelik tepkisini dile getirdi. Mitinge yaklaşık 20000 kişi katıldı.

Miting saygı duruşuyla başladı. Kürsüde Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku vekilleri Levent Tüzel, Sebahat Tuncel, Sırrı Süreyya Önder, Ertuğrul Kürkçü, Murat Bozlak, Hasip Kaplan hazır bulundu. Mitingde BDP İstanbul İl Eşbaşkanı Asiye Kolçak bir konuşma yaptı. Tutuklamaları kınadığını ifade eden Kolçak, Sebahat Tuncel ve BDP'li Kürt kadınlara yapılan sözlü saldırıları kınadığını ve bütün kadınların onurlu mücadelesini desteklediğini belirtti. Asiye Kolçak'ın ardından

KCK operasyonunun İstanbul ayağında tutuklanan yaklaşık 150 kişilerin isimleri okundu ve mitinge katılanlar tek tek isimlerinden okunmasının ardından 'li vir e' (burada) dedi.

Ardından Selahattin Demirtaş söz aldı. Selahattin Demirtaş, konuşmasına Seyit Rıza'nın 'ben sizin yalanlarınızla baş edemedim bu bana dert oldu; ben de sizin önünüzde diz çökmedim, bu da size dert olsun' sözleriyle başladı. AKP'nin yalanlarına, oyunlarına kanmadıklarını ve önlerinde eğilmediğimiz için onlara dert olduğunu vurgulayarak KCK operasyonlarını eleştirdi. 'Bu tutuklamalarla siyaset alanımızı daraltmaya çalıştıkça bizler üye sayımızı artırarak cevap vereceğiz' diye belirterek 'ben de aynı suçu işledim, kendimi ihbar ediyorum' kampanyasına dikkat çekti. Gündemdeki Dersim Katliamı ile ilgili belgelerin AKP'nin elinde olduğunu söyleyerek bunların açığa çıkarılmasını istedi. AKP ve CHP'nin de Dersim

Katliamı'nı kirli siyasetlerine alet edemeyeceklerini vurguladı. Kürt sorununa ilişkin İçişleri Bakanı'nın yaptığı açıklamaya karşılık Kürt sorununu kendilerinin çözdüğünü, demokratik özerkliklerini ilan ettiklerini açıkladı. 'Kürt sorunuyla ilgili muhataplar ile, Abdullah Öcalan ile içeride değil, dışarıda görüşmeler yapın' diye belirten Demirtaş, Kürt sorununda muhatapların aynı zamanda Blok vekilleri ve BDP olduğunu söyledi. Selahattin Demirtaş'ın ardından Ferhat Tunç ve Koma Gulan Xerzan kürsüden birer şarkı ve marş söyledi. Operasyonlar ve Van depremi sebebiyle mitingde bir konser programı olmadı.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak biz de buluşma saatinde Abdi İpekçi Spor Salonu'nun önünde 'AKP'ye Karşı, Meclisteki Mevzilerimize ve Tutuklu BDP'li'lere Emekçilerin Birleşik Mücadelesiyle Sahip Çıkalım' pankartıyla, bayraklarımızla ve dövizlerimizle alanda yerimizi aldık. Mitinge yaklaşık 50 kişi katıldık. 'Demokrasi için Kürtlere Özgürlük', 'Ne AKP, Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede' ve 'Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş' dövizlerini taşıdık. 'AKP'ye Karşı Birleşelim Mücadele Edelim' başlığıyla hazırlanan özel sayılarımızı alanda yaygın bir biçimde dağıttık. Mitingde 'Ne AKP, Ne CHP, Kurtuluş Birleşik Mücadelede', 'Demokrasi için Kürtlere Özgürlük', 'Kürtlerin Esareti İşçilerin Esaretidir', 'Kurdara Azadi, Kürtlere Özgürlük', 'Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz', 'Ortadoğu'ya Barış Kürtlere Özgürlük', 'AKP'ye Karşı Birleş Mücadele Et', 'BDP'yi Sokakta Savunacağız', 'Vekiline Sahip Çık BDP'yi Kapatırma', 'AKP'ye Karşı Eylemli Mücadele' sloganlarını attık.

İstanbul'dan Komünistler

Mitingdeki ajitasyon konuşmalarımızdan

Saldırılar

AKP saldırıyor... Zam yağmuruyla saldırıyor... Gasp ettiği kıdem tazminatlarıyla saldırıyor... Çalışma saatlerini uzatarak saldırıyor...

AKP saldırıyor... Kürdistan'a operasyon üstüne operasyon yaparak saldırıyor. Sınırın ötesinde askeriyle berisinde polisiyle saldırıyor...

AKP saldırıyor... Gözaltı ve tutuklamalarla saldırıyor AKP... Emekten, özgürlükten yana kesimleri kuşatarak saldırıyor... BDP'yle uzaktan yakından ilişkili herkesi KCK'li diye tutuklayarak saldırıyor..

Bu saldırıların hiçbirini sökmeyecek... AKP'yi CHP'nin sahte muhalefeti değil emekçilerin birleşik mücadelesi alt edecek...

AKP'ye Karşı Birleş Mücadele Et!

AKP'ye Karşı Eylemli Birleşik Mücadele!

Demokrasi

Sürekli demokrasiden bahsediyorlar... Demokrasi için yaptıkları şey ise daha fazla operasyon, daha fazla tehdit, daha fazla gözaltı...

Hapisleri doldurup taşırarak AKP demokratik anayasa yapmak istediğini söylüyor.

AKP yalan söylüyor. 28 Şubat darbesinin ürünü olan AKP 12 Eylül Anayasası'nı değiştiremez...

Demokrasi isteyen, Kürtlere özgürlüğünü verir...

Demokrasi isteyen, sendikalar örgütlenmenin önündeki yasakları kaldırır...

Demokrasi ifade, eylem ve örgütlenme özgürlüklerinin önündeki yasakları kaldırır.

AKP bunların hiçbirini yapamaz.

Yapamaz çünkü AKP 12 Eylül'ün ürünüdür.

Yapamaz çünkü işçiye düşman, ezilene düşmandır!

Emekçilerin görevi AKP'ye kanmak değil, saldırıların karşısında savunmayı örgütlemenin planlarını yapmaktır.

Ne AKP Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede

AKP'ye Aldanma Ezilenlerle Saf Tut!

AKP'ye Karşı Ezilenlerle Saf Tut!

Deprem

Deprem, 'Türkiye zenginleşiyor, Türkiye büyüyor' diye reklam yapan AKP'nin yalanlarını açığa çıkardı.

Deprem vergileriyle her yıl milyarlarca para toplayan AKP, evi yıkılan emekçilere bir çadır bile veremedi...

Van soğuk..

Van'daki emekçiler aç ve susuz...

Van'daki emekçiler şehri terk edecek bileti bile bulamıyor.

Van'daki sefaletin hesabını sormak için hep birlikte AKP'ye karşı mücadele etmeli....

Van'daki sefaletin hesabını sormak için hep birlikte AKP'ye karşı mücadele etmeli....

AKP'ye Karşı Birleş, Mücadele Et!

Ne AKP Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede!

Selahattin Demirtaş'ın konuşmasından

"Zor bir dönemde sizlerin direnciyle mücadele sürüyor. Bu meydanın sesi, sloganı, coşkusu, bu operasyonları yürütenlerin kulağına küpe olsun. 'Biz bu halkı tutuklayıp, soykırıma tabi tutup teslim aldık' diyenler bir kez daha yanıldılar.

2011'de halkımız siyasi bir sinsi planla halkımız yok edilmeye çalışılıyor. AKP polisleri sahte delillerle dosya hazırlıyor ve götürüp AKP savcılarının önüne koyuyor. Onlar da arkadaşlarımızı AKP cezaevlerine koyuyor. AKP medyası bu yalanları halka yansıtıyor. AKP Başbakanı en son çıkıp kendisi veriyor son karar.

Bütün bu operasyon, tehdit ve sindirmelerin en büyük nedeni, halkı sessiz, soluksuz bırakmaktır. İşte böyle bir dönemde Kürtlerin, Alevilerin işçilerin sesi çıkmasını istiyorlar. Cezaevlerine tıkalım ki biz bildiğimiz bir anayasayı istediğimiz gibi yapalım diyorlar. Bu süreçte daha fazla dayanışma ve birlik içinde olmalıyız.

Bir kez daha tekrarlıyoruz. Kürt sorunu Ortadoğu'nun en büyük sorunudur. Ve bu sorunun muhatapları vardır. Ancak onlarla konuşursanız çözersiniz. Bu çağrılarımıza geçmişte hakaretlerle cevap verdiler. Ama

aynı zamanda görüşmeleri de yaptılar. Diyalogdan, görüşmeden kimse zarar görmez. Şimdi bir kez daha çağrı yapıyoruz. Biz karşılıklı bir ateşkesin olmasını istiyoruz. Silahların karşılıklı susmasını istiyoruz. Bunun için de diyalog ve müzakerenin yeniden başlamasını istiyoruz.

Seyit Rıza'nın saati ve 40 kuruşu oğluna verilsin diye alındı. Ama oğlu da idam edildi. Biz o saat ve o 40 kuruş haram olsun size diyor sorumluları istiyoruz. Bütün bunları yapmaya hazırsanız parlamento orada, 24 saat çalışalım. Kimse birbirini kandırmasın, bu acılar üzerinden kirli bir siyaset üretmesin. Sanki hiçbirinin payı yokmuş ve aynı katliamları bugün yapmıyormuş gibi birbirini suçluyorlar. Tencere dibin kara seninki benden kara. İkiniz de birbirinizden daha suçlusunuz.

Bunların anlayışı tam da Dersim katliamı anlayışdır. AKP'nin o katliamı yapanlardan farkı yoktur. Bunlar kurtlar birliktedir kuzuyu yedikten sonra gidip çobanla ağlayan bir zihniyettir. Ne yaparlarsa yapsınlar bizi halkımızı kandıramazlar.

Özgürlük yürüyüşüne hep birlikte devam edeceğiz."